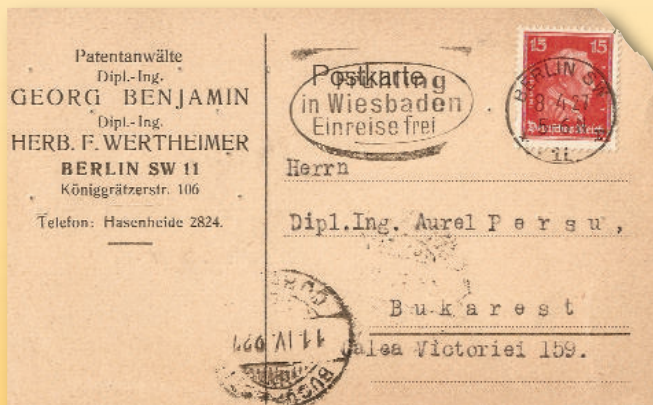

Istoria mișcării filatelice din România pagina 6 ✓

Top descoperiri românești (I) pagina 2 ✓

Răspuns la solicitarea lui Aurel Persu pentru patent în SUA, primit de la Biroul de patente din Berlin

inEDITORIAL

Scurtul drum de la filatelia *penală* la filatelistul penal

Azi vă voi face vorbire despre oamenii penali ai filateliei românești. Penali la pătrat. Să vă explic: cei penali, adică persoane cu o condamnare penală, cu sau fără executarea pedepsei, respectiv penali, iar în jargon urban - penibili. Toată lumea se așteaptă ca acest editorial să fie cu referire la Leonard Pașcanu și faptele sale penale și penibile.

continuare în pagina 1

The short way from the awkward philately to criminal philatelist

Today I will tell you about criminal people of Romanian philately. Criminal squared. Let me explain: the criminals, i.e. people with a criminal conviction, with or without performance penalty, those are the criminals, and in the urban slang - awkward.

continued on page 1

Colecția filatelică a Academiei Române

pagina 8-11 ✓

Banderole cu mărci tipărite pentru ziare (V)

pagina 12-16 ✓

Timbre fiscale locale din Botoșani

pagina 17-21 ✓

Turul Franței

pagina 28-32 ✓

Galeria celebrităților botoșănene (I)

pagina 36-39 ✓

Adrese utile din zonele subarctice

pagina 40-41 ✓

PC Olivetti M24 - Culori deplasate (colecția Johann Vandenhaute - Belgia)

cartea de pe copertă

În loc de recenzie

România catalog specializat semiilustrat/ curiozități și varietăți filatelice/1903 - 2006

Florin PATAPIE - RAICU

Ca răspuns la solicitarea prin e-mail a autorului Sergiu-Marian D. Găbureac de a-i transmite și alte nume de filатели care au contribuit cu semnalări, comunicări, corecturi, etc. pentru a face o bază de date completă atât la lucrarea mai sus citată, cât și la primul său volum, i-am adresat un e-mail de răspuns cu rugămintea de a-mi trimite un exemplar al volumului II. Cum răspunsul autorului nu a fost favorabil (la fel ca și la momentul apariției acestei lucrări), singurul mod rămas de a-i recenza totuși lucrarea este acela de a publica respectivel e-mail... în loc de recenzie:

Dragă amice,

Am citit (din nou, pentru că o cam cunosc pe bucăți din varii numere ale revistei de cultură filatelică) micro-prezentarea la volumul II al catalogului specializat (pe care nu îl am) și, după cum știi de la vremea primului volum (pe care l-am primit cu dedicație de la autor, care - probabil sincer - m-a și pupat atunci, în public, la un congres al federației), îți cerusem un miel (pe care încă nu mi l-ai dat) deoarece mă botezaseși (ca și acum, în acest volum II) Patapie-Raicu Emil. După cum știe toată lumea filatelică și ne-filatelică, mă numesc Florin încă înainte de botez, deoarece tatăl meu, bucuros că are un băiat (apoi a vrut să aibă fete și nu a mers, tot băiat a avut), a uitat de bucurie cum trebuia să mă declare la ghișeul de stare civilă, adică... Dan-Sergiu (așa cum doriseră mama și nașa

mea, fiecare cu contribuția ei). Nașa prenumelui meu a fost însă o tovarășă funcționară de la ghișeul Oficiului de stare civilă (pe care nu am cunoscut-o nicio dată) și care i-a recomandat tatălui meu (pentru a nu fi nevoit să revină la ghișeu a doua zi, căci acum tocmai uitase prenumele dublu spus de mama & nașa, fiind cam cu chef după cinstirea colegilor de serviciu) să-mi spună, simplu și cu un singur prenume, Florin, deoarece peste câteva zile era Duminica Floriilor. Am însă, în mod mai original decât mulți alții, două nume... dar aici este o altă poveste, pe care ți-o voi spune altă dată, dacă vei merita, la fel ca și povestea în detaliu despre *Recensământul ranversat*, pe care o știu chiar din gura lui nea Costica din Vaslui, care venea frecvent la întâlnirile duminicale ale filateliștilor din Iași, iar pe mine mă simpatiza într-un mod deosebit: simțea el ceva în legătură cu mine, fără modestie, nu-i așa? Oricum, mă bucur ca s-a renunțat la prostia cu descoperirea la Piatra Neamț (corect se scrie fără liniuță între cele două cuvinte, nu cum scrii tu!) a respectivei celebre erori (probabil vreun pupincurist încerca să-ți intre în grații, tu fiind băștinaș de Piatra). Așadar, dacă nu îți este „greu”, în locul mielului aștept oricum de la tine un exemplar OK al volumului II la care (DOAR ÎN CAZUL ÎN CARE ESTE O LUCRARE NOUĂ) îți voi face o recenzie în revista philatelica.ro, numai și numai dacă te angajezi și tu să faci o recenzie a revistei

philatelica.ro în revista „Filatelia”. Te avertizez amical că o critică a recenziei mele (dacă nu vei face corecția de rigoare) se va referi la lista cu numele colaboratorilor tăi la aceste două lucrări, listă care TREBUIE să prezinte respectivele nume într-o ordine STRICT ALFABETICĂ! Ce naiba, doar ești un băiat informat, iar la Bibliotecă așa se lucrează, strict alfabetic! Iar dacă nu te grăbești în problema schimbului de recenzii (mingea fiind în terenul tău), s-ar putea să nu-ți mai spun mica istorie completă și adevărată despre *Recensământul ranversat* și să o ofer spre tipar paginilor din philatelica.ro (care, oricum, are un portofoliu full pentru câteva numere înainte și voi gasi cu greu un spațiu liber).

Până la un eventual răspuns de la tine, să auzim numai de bine!

Florin

P.S. Adresa mea poștală este aceeași, cunoscută de decenii la federație: **Florin Patapie-Raicu C.P. 741, 700780, Iași-3.**

Yaman auction sale #7 will take place on **December 10th, 2010** and will be only by **mail bidding** (fax, e-mail, registered letter

and stampcircuit.com system). More information will be soon available on our web site: www.yamanauction.com.

inEDITORIAL

urmare de pe coperta 1

Nu! Nu sunt interesat să iau în vizor un om învins. Mă interesează doar cei care, încă, dețin puterea, chiar dacă posibilitățile lor fizice, morale și intelectuale de a acționa sunt sub calitățile mele.

Tinta mea de această dată sunt acei penali care îl înconjoară și îl susțin de Pașcanu, chiar și după o sentință defavorabilă dată de o instanță. Personaje sinistre ale lumii filateliei, oameni care din te miri ce interese obscure l-au promovat, susținut în demersul său penal (jargon) și penal (referitor la infracțiuni sancționate cu pedepse). Pe seama lor se pot face multe speculații. Unii dintre ei sunt implicați, alături de Pașcanu, în acțiuni care pot face obiectul unor cercetări penale, alții sunt legați de personagiul secundar al acestei scrieri, prin afaceri nu tocmai oneste, penale sau nu, dar cel puțin dezonorante.

Cu alte cuvinte, Pașcanu a fost și este înconjurat de o serie de potențiali purtători de băț, boabă, pata-lama, porție, trofeu (în dicționarul limbii române aceste expresii sunt sinonime cu condamnare penală), fetețe penale (oameni fricoși, care se lasă ușor intimidați și dominați), gite penale (prostănaci, nătărăi) și jeguri penale (indivizi fără personalitate).

Aplaudacii lui Pașcanu sunt oameni care și fără sprijinul acestuia ar fi avut șanse să intre în istoria filateliei românești, dar ei au ales calea mai scurtă. Mulți dintre ei au obținut rezultate plătind bani grei. Mii de mărci, dolari sau în ultima vreme de euro. Acest lucru este de notorietate. Există chiar o listă de prețuri - nescrisă, firește - cu cât te costă un Aur sau un Aur Mare. Nu îi voi înțelege niciodată pe acești oameni. Cum se pot mândri ei cu un rezultat care a fost obținut pe nedrept, cu mită? Care mai este satisfacția acestor filателиști penali (jargon)? Ce calitate au exponatele realizate de ei atâta vreme cât din start se gândesc să obțină un rezultat pe cale frauduloasă?

Urmează să vedem ce viitor o să aibă filatelia de pe cele două maluri ale Dâmboviței. Rămâne să-i vedem pe acești penali ai filateliei retrăgându-se. Sunt sigur că nu se vor lăsa ușor învinși. Este firesc faptul că se țin scai de calitatea lor greu obținută și scump plătită, de filателиști penibili. Dar timpul, fără îndoială, va fi în favoarea acelor care au ținut să rămână filателиști cinstiți și rezultatele lor să fie pe măsura realizărilor. Baftă lor!

Cât despre Leonard Pașcanu... știți vorba aia! Despre morți numai de bine! Pașcanu singur s-a descalificat, singur și-a tras șuturi în propriul dos pentru a părăsi scena filatelică pe ușa din spate.

May he rest in peace!

P.S. 1 - Cine se simte cu musca pe căciulă mă poate acționa în Justiție, măcar are un punct roșu pentru că și-a recunoscut singur statutul de filателиșt penal (în sensul clasic al cuvântului), dar și ca filателиșt penibil.

P.S. 2 - O scurtă perioadă era să devin și eu unul dintre penalii lui Pașcanu, dar am ales o altă cale.

Nu-mi pare rău!

Everyone expects that this editorial is referring to Leonard Pașcanu and his criminal and awkward actions. No! I am not interested to aim at a defeated man. I am interested in only those who still hold the power, even if their physical, moral and intellectual capabilities are under my qualities.

My target this time are those criminals surrounding Pașcanu and supporting him, even after an unfavorable ruling by a court date. Sinister characters of the philately world, people who, you wonder why they have obscure interests promoted, supported him in his awkward endeavor and criminal one (referring to crimes punishable by criminal penalties). On their behalf lot of speculations can be made. Some of them are involved with Pașcanu in actions that may be subject to criminal investigations, others are related to the secondary personage of this writing, by not-so-honest business, criminal or not, but at least dishonorable. In other words, Pașcanu was and is still surrounded by a number of potential carriers of the stick, berry, certificate, portion, trophy (in Romanian language dictionary these expressions are synonymous with criminal conviction), criminal girls (people fearful that allow easy intimidated and dominated), criminal *gite* (dolt, blockhead, fool) and criminal filth (individuals without personality).

Pașcanu's yes-men are people who, even without his support, had opportunities to enter the Romanian philatelic history, but they chose the shortest path. Many results have been achieved by paying money. Thousands of German marks, US dollars or, lately, euros. This is renown. There is even a price list - unwritten, of course - with the costs of a Gold or a Large Gold. I will not ever understand these people. How can they boast with such a result which was obtained falsely, by bribing? What is the satisfaction of those awkward philatelists? What is the quality of their exhibits if they already thought about getting a result through fraud? We shall see what future holds on both banks of the *Dâmbovița* river. What's left to see is the retirement of these awkward philatelists. I'm sure they will not leave easily defeated. It is natural that they keep like a leech to their hard obtained and dearly paid quality of awkward philatelists. But time will undoubtedly be in favor of those who wanted to remain honest philatelists and their outcomes to be on the achievements so far. Good luck to them!

As Leonard Pașcanu... you know that saying! About the dead, only good! Pașcanu alone got himself disqualified and self-kicked from the philatelic scene through the back door. May he rest in peace!

P.S. 1 - Who is feeling the bite on the hat may sue me, at least he has a red dot because he acknowledged the statute of criminal philatelist, but also as an awkward philatelist.

P.S. 2 - For a brief period also myself came close to becoming one of Pașcanu's awkward philatelists, but I chose another path. I don't feel sorry for it!

Top descoperiri românești (I)

Aurel Persu - inventatorul automobilului cu profil aerodinamic

Florin PATAPIE - RAICU

Eram elev în primii ani de gimnaziu când, pentru prima dată, aveam să aflu din paginile revistei *Știință și tehnică* despre un mare inventator român - inginerul Aurel Persu (1890-1977). În anul 1963 a apărut o consistentă enciclopedie^[1], adevărată istorie a invențiilor și descoperirilor pe teritoriul României (lucrarea costa 30 de lei, mult în acei ani pentru buzunarul unui elev, dar mi-am cumpărat-o imediat prin intermediul doamnei profesor de limba română, care se ocupa în școală și cu difuzarea cărților noi și interesante, achitate în rate de către elevii doritori în a-și îmbogăți bibliotecile personale) în care am găsit un capitol dedicat acestui constructor al primului automobil cu profil aerodinamic din lume. Aurel Persu, născut în București la 26 decembrie 1890, a urmat Școala Superioară Tehnică din Berlin-Charlottenburg, absolvind Secția Mecanică în 1913 ca șef de promoție. În preajma Primului Război Mondial, Persu a construit un automobil cu propulsie electrică, pe care îl vedem și astăzi la Muzeul Național Tehnic „Dimitrie Leonida” din București, iar în anul 1914 a fost medaliat de Ministerul Instrucțiunii Publice din Germania pentru un studiu deosebit în domeniul comportării aeronavelor în zbor.

După patentarea de către Karl Friedrich Benz în 1886 a automobilului, acesta a evoluat în tot felul de forme, necorelate cu ideea creșterii rezistenței în fața aerului odată cu creșterea vitezei și, de aici, cu cea tot mai actuală - a economiei de energie. Motorul cu ardere internă al lui Nikolaus August Otto se impusese pe plan mondial (1876), dar la nivelul anilor 1920 niciun constructor de automobile nu luase în calcul posibilitatea diminuării consumului de combustibil prin soluții adecvate. Aurel Persu, având studii în aeronautică, s-a gândit să construiască un automobil cu un de-

sign care să fie conform profilului aerodinamic al aparatelor de zbor. Pasionat de această idee, după mai mulți ani de studii și cercetări, în 1922 a ajuns la concluzia că forma picăturii de apă în cădere este cea mai potrivită pentru un automobil aerodinamic. Pe 19 septembrie 1924 (cererea de brevetare fiind adresată la 13 noiembrie 1922) a patentat în Germania invenția intitulată „Automobil de formă aerodinamică cu patru roți montate înăuntru formei aerodinamice” (brevetul 402683), iar în perioada 1922-1924, cu bani proprii și tot în Germania, a construit automobilul cu acea formă înedită pentru începutul secolului XX (Fig. 1, plicul întreg poștal Cod 0334/74), care seamănă izbitor cu ceea ce după anul 1945 avea să fie aparatul de zbor numit **elicopter** în binecunoscuta configurație aerodinamică. Aurel Persu a adus automobilul în România, parcurgând cu el peste 120.000 km cu o viteză maximă de circa 80 km pe oră. Datorită lipsei diferențialului putea lua viraje foarte strânse cu 60 km pe oră în deplină siguranță. Automobilul se caracteriza printr-o repartizare echilibrată a greutății pe roți. De asemenea, o altă noutate o constituia plasarea motorului în

spate. Dar cea mai importantă invenție a acestui prim automobil aerodinamic din lume, pe care astăzi o întâlnim la toate automobilele, este montarea roților în interiorul caroseriei. Uzinele Ford și General Motors au solicitat cumpărarea brevetului, fără a garanta însă și construirea automobilului. Acest fapt l-a determinat pe inventator să refuze propunerea. În anul 1969 Persu a donat automobilul, în stare de funcționare, Muzeului Național Tehnic „Dimitrie Leonida”.

Revista Auto Mondial împreună cu Național TV, emisiunea *auto-Mobile* și Muzeul Național Tehnic „Dimitrie Leonida” au inițiat din 2006 Premiul Automobilului aerodinamic Aurel Persu care se acordă anual constructorilor de automobile pentru modele noi cu un coeficient de aerodinamicitate sub 0,3 și având un design atrăgător. În 2006 acest premiu a fost acordat automobilului Mercedes S-Klasse iar în 2007 s-a acordat automobilului Toyota Corolla.

Pentru un filatelist colecționar al temei *Istoria automobilului*, plicul întreg poștal menționat și timbrul pe care urmează să îl emită Poșta Română în acest an pentru a comemora 120 de ani de la nașterea savantului Aurel Persu ►►►

reprezintă două piese de referință la capitolul dedicat formei automobilului modern, iar într-un exponat la clasa *open*, tratând chiar un subiect mai vast cum ar fi *Istoria tehnicii în România*, pe lângă acestea pot fi folosite cu succes piese de corespondență purtată în acei ani (Fig. 2 și Fig. 3 - colecția ing. Titus-Traian Orădean) între *Biroul de Patente Georg Benjamin & Herb. Wertheimer - Berlin* și Aurel Persu pentru obținerea brevetului în Germania, Franța, Belgia și Elveția. Din aceeași colecție, pe prima copertă a revistei prezentăm o corespondență din 8 aprilie 1927, trimisă la adresa din București a inginerului român de către amintitul Birou de patente din Berlin, al cărei text se referă la cererea lui Aurel Persu cu numărul 671727 în vederea patentării în Statele Unite ale Americii^[2] a faimosului său automobil aerodinamic și care la data de 8 noiembrie 1927 va primi numărul de brevet US1648505(A) (Fig. 4).

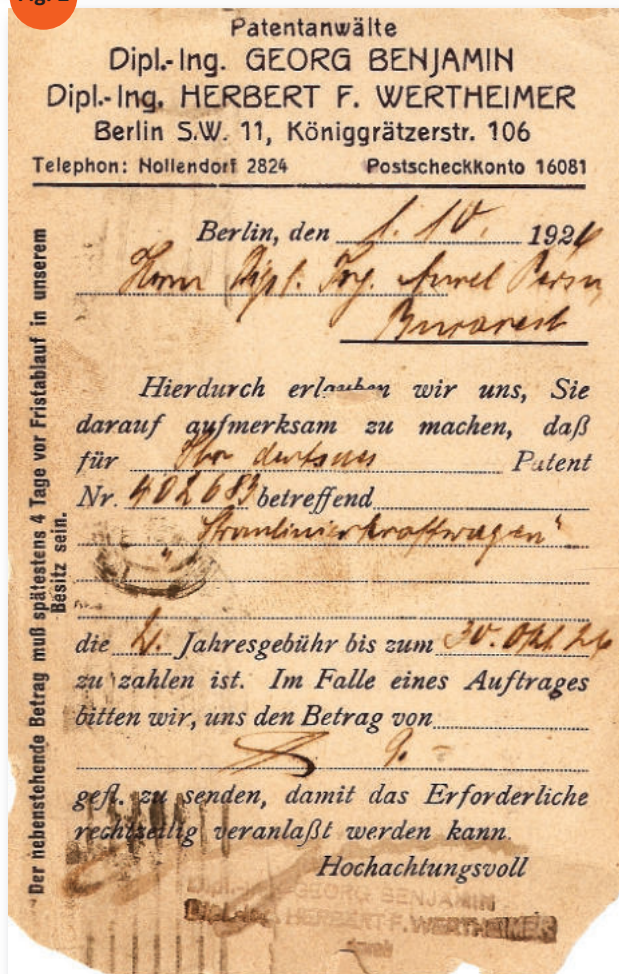
Bibliografie/Bibliography:

- [1] Dinu Moroianu, I.M. Ștefan, Focul viu, pagini din istoria invențiilor și descoperirilor românești/The living fire, pages in the history of Romanian inventions and discoveries, Editura Științifică, București, 1963, 488 pagini
[2] <http://v3.espacenet.com/publicationDetails/biblio?CC=US&NR=1648505&KC=&FT=E>

Florin PATAPIE-RAICU, licențiat al facultății de fizică a Universității *Al.I.Cuza* din Iași, cercetător științific principal cu activitate în domeniul biofizicii membranelor celulare și în cel al științei materialelor cu aplicații în aeronautică și în energia nucleară. Domeniile de specializare filatelice: astrofilatelia, filatelia tematică axată în principal pe istoria științei, de la micro- la macrocosmos; machetator a peste 250 de ștampile ocazionale (în țară, dar și în străinătate), al unui număr similar de ilustrații pentru plicuri ocazionale și al unor întreguri postale, autor a peste 220 de articole filatelice în diverse publicații din țară și din străinătate. Președinte al Societății Filatelice *Moldova* - Iași.
Contact: flpatapie@yahoo.com

Fig. 2

Top Romanian discoveries (I)

Aurel Persu - inventor of the automobile with aerodynamic profile

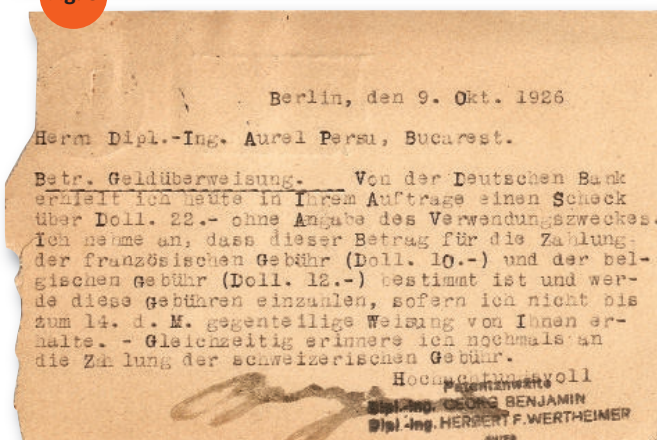
Florin PATAPIE - RAICU

I was a student in early middle school when, for the first time, I learned from *Știință și tehnică* (*Science and technology*) magazine about a great Romanian inventor - the engineer Aurel Persu (1890-1977). A consistent encyclopedia^[1] was published in 1963, a true history of inventions and discoveries in Romania (The book cost 30 lei, expensive enough for a student's pocket in those years, but I bought it immediately through my Romanian literature teacher, dealing in school with the dissemination of new and interesting books, paid in installments by the eager students, interested to enrich their personal libraries) where I found a chapter dedicated to this first manufacturer in the world of the automobile with aerodynamic profile. Aurel Persu, born in Bucharest on December 26th, 1890, attended the Technical College of Berlin-Charlottenburg and graduated from Mechanical Engineering Department in 1913 as head of the class. On the eve of First World War, Persu built an electrically powered vehicle, which we see today in the *National Technical Museum „Dimitrie Leonida”* in Bucharest, and in 1914 he was awarded by the Ministry of Public Instruction in Germany for a special study related with the behavior of an aircraft in flight.

After patenting the automobile by Karl Friedrich Benz in 1886, it has evolved into all sorts of shapes, not correlated with the idea of increasing air resistance with increasing car velocity and, hence, with the more current - energy saving. The internal combustion engine of Nikolaus August Otto was imposed in the world (1876), but in the 1920s no car manufacturer had taken into account the possibility to reduce fuel consumption by appropriate solutions. Aurel Persu, with studies in aeronautics, decided to build a car with a design that conforms to the aerodynamic

Fig. 3

profile of the aircraft. Passionate about the idea, after several years of study and research, in 1922 he concluded that the shape of the falling water droplet is the best suited for an aerodynamic car. On September 19th, 1924 (patent application was submitted on November 13th, 1922) he patented in Germany the invention entitled "Automobile of aerodynamic profile with four wheels mounted inside the aerodynamic coachwork" (patent 402683), while during 1922-1924, with his own money and also in Germany, he built the car with that unique line in the beginning of twentieth century (Fig.

1, the postal stationery cover - Code 0334/74), which strikingly resembles that after 1945 which would be called *the helicopter* with its well known aircraft aerodynamic configuration. Aurel Persu brought the car in Romania, covering with it over 120,000 km at a maximum speed of 80 km per hour. Due to the differential lack he could safely take tight turns at 60 km per hour. The car was characterized by a balanced distribution of its weight on wheels. Also, another new feature was to place the engine in the rear of the car. But the most important invention of the first aerodynamic ►►►

automobile in the world, which today we find in all the cars, is mounting the wheels inside the body. Ford and General Motors plants have applied for patent acquisition, but without guaranteeing the construction of the car. This prompted the inventor to reject the proposal. In 1969 Persu donated its aerodynamic automobile, in running order, to *The National Technical Museum „Dimitrie Leonida”*.

Auto Mondial magazine in association with *National TV*, the show *autoMobile*, and *The National Technical Museum „Dimitrie Leonida”* initiated in 2006 *The Prize Aurel Persu Aerodynamic automobile* that are granted annually to car manufacturers for new models with a drag coefficient less than 0.3 and having an attractive design. In 2006 this prize was awarded to *Mercedes S-Klasse* car and in 2007 was awarded to *Toyota Corolla* car.

For a philatelist, collector of *Automobile history* theme, the mentioned postal stationery cover and a stamp planned to be issued this year by the Romanian Post to commemorate 120 years since the birth of the scientist Aurel Persu, are two reference items of the chapter dedicated to the modern car's shape, and in an exhibit at open class, treating even a wider topic such as *History of technology in Romania*, in addition they can be successfully used mail items exchanged during those years (Fig. 2 and Fig. 3, collection eng. Titus - Traian Orădean) between *Georg Benjamin & Herb. Wertheimer - Berlin Patent Office* and Aurel Persu for certification in Germany, France, Belgium and Switzerland. From the same collection, on the front cover of our magazine can be seen a mail from April 8, 1927, sent to Aurel Persu in Bucharest by the above mentioned Patent office in Berlin, whose text refers to the Persu application number 671727 to patent in the United States of America [2] of his famous aerodynamic car, and which on November 8th, 1927 will receive the patent number US1648505 (A) (Fig. 4).

Nov. 8, 1927.

1,648,505

A. PERSU

STREAMLINE POWER VEHICLE

Filed Oct. 30, 1923

Fig. 1.

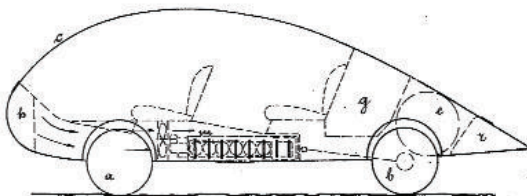
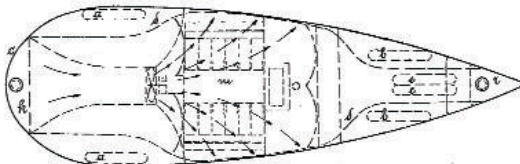

Fig. 4

Fig. 2.

Inventor
A. Persu
by Langmuir, Perry, Ward & Langmuir
Attys.

Florin PATAPIE - RAICU, graduate in Physics at University Al. I. Cuza - Iași, senior scientific researcher in the field of biomembranes and in the aeronautics and nuclear energetic applied material science. Working in astrophilately and topical philately, mainly in the history of science, from micro - to macrocosmos; designer of more than 250 postmarks (in Romania and others countries), a similar number of commemorative cover's illustrations and some stationery covers; author of over 220 philatelic papers published in Romania, also in Germany, Switzerland and USA. Chairman of the Philatelic Society *Moldova - Iași*. Contact: flpatapie@yahoo.com

Filatelica este o știință auxiliară a istoriei Istoria mișcării filatelice din România

Teza de doctorat
a dlui Cristian-Andrei Scăiceanu

Recenzent/Reviewer
Titus-Traian ORĂDEAN

A thesis PhD in sciences sustained
by Mr. Cristian-Andrei Scăiceanu

Plecând de la faptul, necontestat de nimeni, că filatelica este o circumscrisie fenomenului cultural-istoric, scopul tezei de doctorat a domnului Cristian Scăiceanu a fost acela de a vedea dacă filatelica este o disciplină auxiliară a istoriei. Fenomenul numit *mișcarea filatelică din România* a fost analizat în cadrul lucrării dintr-o altă perspectivă, nu din cea de *hobby*, cum este percepută în general filatelica. S-a ales o abordare științifică a filateliei, luând în considerare conexitățile ei cu societatea în care s-a dezvoltat, pentru că, dacă pe bună dreptate se spune că mărcile poștale sunt o fidelă oglindă a vremurilor în care au fost emise, atunci și mișcarea filatelică reflectă parcursul societății. A rezultat o lucrare interdisciplinară, situată între preocupări de filatelie, cultură și istorie. Teza încearcă să lămurească ce a însemnat fenomenul filatelic pentru societatea românească timp de aproape 150 de ani, cine au fost actorii care au urcat pe scena filatelică și cum a fost filatelica percepută de societate.

Lucrarea, care totalizează aproape 700 de pagini, este structurată în 11 capitole. Primele două capitole ale lucrării tratează apariția pasiunii pentru marca poștală în lume, filierele pe care filatelica a ajuns în țara noastră și primii colecționari de timbre din România. Trecerea de la activitatea individuală la formarea primelor asociații filatelice și dezvoltarea lor în timp, prin toate etapele parcurse de România de la sfârșitul secolului al XIX-lea până în primul deceniu al mileniului III, este subiectul capitolului III.

Urmează apoi trei capitole dedicate unor mari colecționari ai mărcilor poștale românești, români și străini deopotrivă, dintre care se detașează regele Carol al II-lea, cel mai mare filatelist român al tuturor timpurilor. Fenomenul expozițional în filatelie este analizat în capitolul VII și cuprinde o istorie a filateliei în muzeele și colecțiile publice din România, expunerea unor colecții filatelice la expozițiile generale, cât și expozițiile filatelice organizate în țara noastră.

În capitolul VIII este prezentat comerțul cu mărci poștale, practicat deopotrivă de negustori și colecționari încă din secolul al XIX-lea. Supravegherea fenomenului filatelic de către serviciile secrete ale regimului trecut este arătată în capitolul următor, iar propagandei pe care autoritățile din toate timpurile au încercat să o inducă prin mărcile poștale pe care le emiteau îi este alocat capitolul X. Ultimul capitol este dedicat artiștilor care au realizat machetele mărcilor poștale și maniera cum au făcut acest lucru. Pentru explicarea unor termeni filatelici, folosiți pe parcursul lucrării, a fost atașat un glosar. Dintre

The philately is an auxiliary science of the history The history of the philatelic movement in Romania

Taking into consideration the indisputable fact that the philately is circumscribed to the cultural and historic phenomenon, the aim of Mr. Cristian Scăiceanu's PhD thesis is to see if philately is an auxiliary discipline of the history. The phenomenon named *the philatelic movement in Romania* was analyzed in this work from another perspective, not like a hobby as the philately is generally considered. A scientific approach of the philately was adopted, considering its connections with the society where it was developed, because if the postage stamps are deemed to be a truthful mirror of the times when they were issued, then the philatelic movement also reflects the advance of the society. The result was an interdisciplinary work, situated between the preoccupations for philately, culture and history. The thesis tries to clarify what the philatelic phenomenon meant for the Romanian society for almost 150 years, who were the performers who acceded on the philatelic stage and how the philately was perceived by the society.

The work numbering almost 700 pages is divided in 11 chapters. The first two chapters of the thesis deal with the apparition of the passion for the postage stamp in the world, the ways by which philately arrived in our country and the first stamp collectors in Romania. The passage from the individual activity to the foundation of the first philatelic associations and their development in time, through all the stages performed by Romania at the end of the 19th century until the first decade of the 3rd millenium, is the subject of the 3rd chapter.

The next three chapters are dedicated to great collectors of the Romanian stamps, Romanians and also foreigners, among them standing out the King Carol I, the greatest Romanian philatelist of all times. The exhibition phenomenon in philately is analyzed in the 7th chapter, including the history of the philately in museums and public collections from Romania, the exposition of some philatelic collections at general exhibitions as well as to the philatelic exhibitions organized in our country.

In the 8th chapter the stamps trade is presented, made by both dealers and collectors since the 19th century. The surveillance of the philatelic phenomenon by the secret services of the former regime is described in the next chapter and to the propaganda, which all authorities of any times tried to induce through the postage stamps they issued, is allotted the 10th chapter. The last chapter is dedicated to the artists who realized the designs of the postage stamps and the manner in which ►►►

documentele inedite întâlnite pe parcursul cercetării în arhive au fost selectate cele considerate importante și relevante, și prezentate în anexe. În cadrul acestora s-a inclus și un dicționar al artiștilor care au machetat mărci poștale românești, realizat în urma cercetărilor făcute.

Fiind o lucrare de pionierat, acest domeniu prezintă încă multe aspecte care vor putea fi cercetate și documentate în viitorul apropiat.

Pentru realizarea lucrării a fost folosită o bogată bibliografie filatelică și au fost cercetate, majoritatea în premieră, numeroase fonduri arhivistice totalizând peste 300 de dosare. Cercetarea fenomenului mișcării filatelice din România a permis elucidarea unor aspecte controversate, completarea sau corectarea altora, dar mai ales a adus în circuitul științific informații inedite despre filatelia românească. Cel mai important rezultat al tezei este faptul că se demonstrează apartenența filateliei la grupul disciplinelor auxiliare ale istoriei. Această importantă concluzie a tezei a fost pusă în evidență de către importante nume ale istoriografiei românești, care au afirmat că „Se poate pune întrebarea dacă abordarea unui asemenea subiect se justifică din punctul de vedere al științei istoriei. Răspunsul este categoric afirmativ, fiindcă la o analiză atentă filatelia nu este o simplă pasiune de colecționar, ci are valențe culturale importante, reflectă istoria...” sau că „Masiva cercetare a dlui Scăiceanu face cu totul inutilă întrebarea dacă filatelia e o știință auxiliară a istoriei. Pentru cine avea îndoieli, demonstrația doctorandului este pe deplin lămuritoare”.

they did it. For explaining some philatelic terms used during this study, a glossary is attached. From the unpublished documents discovered in archives during the research, those important and relevant were selected and presented in annexes. Also there was included a dictionary of the artists who designed the Romanian postage stamp, effect of the research.

Being a pioneer's work, this field has many aspects which could be analyzed and presented in the close future.

For realizing the work, a rich philatelic bibliography was used, majority in premiere, and numerous archive funds, totaling over 300 dossiers, were examined. The research of the philatelic movement phenomenon in Romania allowed to clear up some controversial aspects, to complete or correct others, but it especially brought in the scientific circuit unpublished information about Romanian philately. The most important result of the thesis is the fact that the philately belongs to the auxiliary sciences of the history. The most important conclusion of the thesis was revealed by important names of the Romanian historiography, who asserted that „The question which could be asked is that the approach of such a subject is justified from the point of view of the science of history. The answer is categorically affirmative, because at a careful analysis, the philately is not a simple collector's passion, it has important cultural valencies, it reflects the history...” or that, „The imposing research work of Mr. Scăiceanu makes absolutely unnecessary the question if philately is an auxiliary science of the history. For those who had doubts, the demonstration of the candidate to PhD is thoroughly explanatory”.

Cristian-Andrei SCĂICEANU, născut în 1956 la Craiova, licențiat al Facultății de Construcții din Timișoara (1980), master la Facultatea de Istorie - Filosofie - Geografie din Craiova (2007), doctor în științe istorice (2010). Membru al Academiei Europene de Filatelie - AEP (2003), al Asociației Internaționale a Jurnaliștilor Filatelici - AIJP (2003), membru de juriu FEPA (2000) și FIP (2006) pentru istorie poștală, expert atestat de Ministerul Culturii pentru obiecte și documente cu valoare filatelică (2006), vicepreședinte al FFR (1996-2007), director adjunct al Muzeului Național Filatelic (2004-2010). Preocupări filatelice: România - istorie poștală.

Președintele Academiei Române, academician Ionel Haiduc, și prof. univ. dr. Ioan Oprîș îl felicită pe Cristian-Andrei Scăiceanu pentru teza de doctorat susținută

Filatelie în muzeele și colecțiile publice din România

- Colecția filatelică a Academiei Române -

Cristian-Andrei SCĂICEANU, AEP

Piese filatelice pot fi găsite în patrimoniul tuturor muzeelor și colecțiilor publice din România. Dintre acestea se detașează acele muzee sau colecții publice care au constituit colecții filatelice distincte, unele dintre ele deosebit de valoroase, atât pe plan documentar, cât și material. Multe dintre aceste piese pot fi clasate în patrimoniul cultural național mobil, chiar în categoria tezaur. Vom analiza în cele ce urmează colecția filatelică a Academiei Române.

În ședința din 19 iunie 1879 a Academiei Române s-a luat act de donația făcută acestei instituții de către Dimitrie C. Sturdza-Șcheianu¹ sau de Dim. C. Sturdza (de la Șcheie) așa cum îi apare numele în procesul verbal al ședinței sus-amintite. Donația cuprindea un pocal de argint ce aparținuse domnitorului Vasile Lupu, „o colecțiune de 137 hărți geografice și o colecțiune completă de timbre poștale și telegrafice românești, orânduia într-un album”².

Anul 1879 devine astfel o dată importantă pentru istoria mișcării filatelice românești, deoarece el marchează existența unei colecții complete a timbrelor poștale și telegrafice românești, fapt cu totul necunoscut până acum, și donarea acestei colecții unei instituții publice a statului român. Mărturiile despre filatelie din acea perioadă sunt extrem de sărace și evocă în general preocupări izolate pentru colecționarea timbrelor. Datează la 1879 a donației lui Dimitrie C. Sturdza-Șcheianu este importantă prin faptul că prima societate filatelică se va înființa în România abia peste mai bine de un deceniu, ocazie cu care încep să apară și mărturiile despre existența unor pasionați colecționari ce dețineau importante colecții. Colecția Dim. C. Sturdza-Șcheianu va avea o evoluție agitată la Academia Română. Din această donație filatelică, inclusă în colec-

țiile cabinetului numismatic al Academiei, au fost furate în 1906 primele două pagini, conținând celebrele mărci poștale *Cap de Bour*, chiar de către custodele de atunci³.

În anii Primului Război Mondial colecția a făcut parte din tezaurul național care a fost evacuat la Moscova și care a revenit parțial în țară, într-o primă etapă, în 1934. Din păcate, nu s-a descoperit până acum un inventar detaliat al părții filatelice din această donație. Nu am reușit să identificăm nici inventarul colecției filatelice evacuate la Moscova, așa încât nu putem ști cu exactitate care au fost piesele filatelice trimise la Moscova și mai ales dacă s-au întors toate. De aceea, nu se poate afirma cu certitudine că toate timbrele revenite de la Moscova, în 1934, făceau parte din donația Dim. C. Sturdza-Șcheianu. Este foarte posibil ca după donația din 1879, colecția filatelică a Academiei să se fi îmbogățit și cu alte mărci poștale, care au fost evacuate și ele în Rusia, alături de donația din 1879. Oricum, donația Dim. C. Sturdza-Șcheianu a stat la baza colecției filatelice a Academiei.

Printre mărcile sosite de la Moscova în 1934 se numărau: 52 de timbre „Cap de Bour”, 45 de mărci „Principatele Unite”, 40 de mărci „Cuza”, 16 proiecte de mărci „Cuza” și altele⁴, 130 de mărci „Carol I domnitor” (probabil „Carol I cu favoriți” și „Carol I cu barbă”) și multe altele⁵. Ideea furtului unor piese „Cap de Bour” este confirmată și de inventarul întocmit în 1938 de celebrul expert filatelic Rudolf Zoscsak, care consemna că pe prima pagină a albumului inventariat de el, dedicată „mărcilor poștale care au circulat în Moldova”, nu exista nicio marcă⁶. Foarte interesant este faptul că inventarul conține și piese filatelice străine, nu numai românești, dintre care unele rare, despre care expertul Rudolf Zoscsak își exprima părerea că ar putea fi false. Este vorba despre piese filatelice vechi din Anglia, S.U.A., India, Rusia, Argentina, Fin-

landa, etc.⁷. Colecția inventariată de Rudolf Zoscsak mai cuprindea unele mărci „Principatele Unite”, „Cuza”, „Carol I cu favoriți”, „Carol I cu barbă”, toate cu descrierea detaliată a ștampilelor care existau pe mărcile obliterate, precum și mărci din emisiunile ulterioare, cărți poștale, timbre fiscale, mărci de ocupație din 1916-1918, mărci telegrafice, plicuri și fragmente de plic ale poștei austriece în Principatele Române, etc.

Amplarea colecției filatelice a Academiei este pusă în evidență de un alt document de inventariere întocmit tot de Rudolf Zoscsak în 1938⁸. Conform acestuia, existau în colecțiile Academiei multe mărci „Cap de Bour” pe care expertul le considera false: trei bucăți de 54 de parale, un bloc de zece mărci din aceeași valoare nominală, patru mărci de 81 de parale, patru mărci de 108 parale, trei bucăți de 5 parale din emisiunea a II-a 1858, trei timbre de 40 de parale din aceeași emisiune și trei mărci de 80 de parale⁹. La capitolul mărci autentice expertul găsisese o marcă de 27 de parale cu ștampila Jassy - Moldova, o marcă de 54 de parale cu ștampila Fokschani - Moldova 6/9 și alta cu aceeași valoare nominală, dar cu ștampila Jassy - Moldova 10/14, o marcă de 108 parale neobliterate. Exemplarele declarate autentice din emisiunea a doua „Cap de Bour” 1858 sunt mult mai numeroase: trei bucăți de 40 de parale tipărite pe hârtie azurată și 19 pe hârtie albă, două bucăți de 80 de parale pe hârtie azurată și nouă timbre cu aceeași valoare nominală pe hârtie albă, două mărci din valoarea nominală de 5 parale, tipărită special pentru francarea gazetelor¹⁰.

În anul 1933 a intrat în posesia Academiei o altă donație, a diplomatului Nicolae Docan¹¹, care consta într-o colecție filatelică având 57 de poziții de inventar¹². Nicolae Docan donase încă din 1906 colecția sa numismatică Academiei Române, dar ▶▶▶

pusese condiția ca să păstreze colecția până va ajunge la cel puțin 1.000 de piese. Academia a acceptat condiția și colecția a rămas în continuare în posesia lui Nicolae Docan. În timpul retragerii din Moldova colecția s-a răstăcit. Nu se știe exact dacă ea a fost lăsată în grija unor prieteni, care au rămas la București sau a fost luată în refugiu din Moldova. După război, Nicolae Docan a constatat că i-a dispărut colecția, a făcut cercetări pentru a descoperi ofițerii și soldații străini care au locuit în imobilul unde presupunea că și-a lăsat colecția, a urmărit toate vânzările importante de piese numismatice, dar totul a fost fără niciun rezultat.

După moartea sa, prematur survenită la 4 aprilie 1933, în comuna Tomești, din județul Tutova, s-a făcut inventarul bunurilor rămase de la defunct și în bibliotecă s-au descoperit cinci cutii pline cu plicuri care conțineau mult căutată colecție numismatică. Aceasta conținea 1.062 monede, număr atins înainte de refugiu din 1916, când colecția se pierduse. Ea a ajuns la Academie în 1933, împreună cu bogata colecție filatelice, care conținea multe mărci poștale vechi, cărți poștale, scrisori cu ștampile interesante, mandate și benzi de ziare, timbre de binefacere, mărci din timpul ocupației dintre 1916 și 1918 și numeroase timbre străine. Constantin Moisil aprecia că donația Docan „a adus Cabinetului Numismatic o reală și importantă bogăție de material numismatic și filatelic”¹³.

O altă mare colecție filatelică a intrat în patrimoniul Academiei Române în 1951. Ne referim la colecția filatelică Alexandru Cantacuzino, care a fost expusă publicului în perioada interbelică în cadrul „Colecțiilor Al. Cantacuzino” și pe care o vom analiza separat. Colecția filatelică a Academiei nu este însă formată numai din cele descrise până acum. Au mai fost și alte donații și achiziții, care chiar dacă au fost mai mici, au și ele însemnătatea lor. Vom aminti numai faptul că dr. Victor Babeș a donat un album conținând 91 mărci poștale românești

din perioada 1862-1888¹⁴.

În anul 1948, controversatul filatelist J. Wertheimer-Ghika a făcut, prin intermediul unui mare negustor filatelic bucureștean, Willy Nathansohn, o donație importantă Academiei Române constând din o coală de 150 de timbre din emisiunea poștală cunoscută sub numele de *Spic de Grâu*, valoarea de 5 bani, emisă în 1893, conținând celebra eroare de culoare. Din greșeală, în compunerea unei plăci de tipar pentru coala de 5 bani albastru s-a introdus clișeu al unei mărci de 25 de bani, care în mod normal trebuia să se imprime în culoarea violet. S-a ajuns astfel să se imprime coli ale mărcii de 5 bani conținând însă și o marcă de 25 de bani. Această spectaculoasă eroare filatelică este cunoscută în coli complete, așa cum este această donație, doar în câteva exemplare¹⁵.

În ianuarie 1952 Academia Română a cumpărat de la avocatul Grigore Racoviceanu, un mare filatelist care a pus bazele studiului ștampilelor poștale în România, o colecție cuprinzând 117 anvelope ale unor scrisori oficiale, nefrancate, având diverse ștampile poștale, cinci recipise poștale și două plicuri, toate datând din perioada Principatelor Unite¹⁶. Același Grigore Racoviceanu a mai vândut Academiei în 1953 un album legat în pânză roșie, conținând 963 de mărci poștale emise în perioada 1880-1950¹⁷.

Academia Română a mai cumpărat în 1955 de la alți filатели diverse mărci poștale pentru colecțiile sale. Printre aceștia au fost C-tin Soare¹⁸ și Ionel Schiffer¹⁹. În jurul anului 1960 Poșta trimitea în mod regulat câte două serii din timbrele românești puse în circulație pentru completarea colecției.

Cu ocazia desființării colecției filatelice a B. N. R. a fost convocată o ședință, la 15 martie 1961, în care s-a discutat destinația pieselor filatelice din colecția care se desființa. Delegatul Academiei la această ședință, la care au mai fost invitați reprezentanți ai M. T. Tc., Arhivelor Statului și Ministerului de Finanțe, a fost Octavian Iliescu. O impor-

tantă intrare de piese filatelice are loc în aceeași perioadă de timp, când în colecția Academiei sunt înregistrate 27 de scrisori francate cu mărci „Principatele Unite”, cinci scrisori având francatură mărci „Cuza” emisiunea 1865, 19 scrisori francate cu mărcile clasice litografiate „Carol I ca favoriți” și „barbă”, 34 scrisori francate cu mărci poștale din emisiunile post-clasice și trei cărți poștale din 1877²⁰.

În perioada 1959 - 1960 Corneliu Bălăcescu a făcut o inventariere a colecțiilor filatelice ale Academiei. Conform „raportului general de activitate”, datat 30 iunie 1960, a întocmit 50 de inventare în care a descris 36.301 piese filatelice. Tot el, ca urmare a criticilor privind modul de prezentare a colecției Al. Cantacuzino, a desființat ramele metalice, în care erau expuse, sub sticlă, piesele filatelice²¹. Corneliu Bălăcescu²² a propus, iar conducerea B. A. R. a aprobat, reorganizarea colecțiilor filatelice, scop în care a întocmit în 1961 un inventar unic, defalcat pe următoarele capitole: mărcile poștale propriu-zise, 38 de pagini, piese filatelice diferite, două pagini, scrisori, o pagină și cărți poștale, o pagină.

Trebuie subliniată și flexibilitatea care domnea la Academia Română în scopul dezvoltării colecțiilor sale. Astfel, directorul bibliotecii, Radu Rosetti, în urma inventarierii colecției filatelice din 1938, efectuată de Rudolf Zoscsak, așa cum am văzut mai înainte, a solicitat și a obținut acordul conducerii Academiei de a face schimburi filatelice cu piesele care sunt peste necesarul Academiei, evaluate la 15.510 franci francezi conform catalogului filatelic *Yvert et Tellier*²³. Schimbul s-a realizat la 2 octombrie 1939, cu celebrul negustor filatelic Onig Tulbendjian, căruia i s-a cedat o marcă poștală „Cap de Bour” de 54 de parale „uzată și stricată” și s-au primit în schimb 13 mărci diferite în valoare de 2.065 franci francezi catalog *Yvert* ediția 1939²⁴.

Dincolo de schimbul efectuat trebuie să admirăm încrederea și respectul care domneau ►►►

atunci în relațiile dintre custodele unei colecții și superiori săi. Astăzi ar fi de neconceput ca cineva să înstrăineze o marcă „Cap de Bour” din 1858, fie cât de deteriorată și degradată, fără a trezi o mulțime de suspiciuni și poate nu numai atât. În acele timpuri schimburile erau prevăzute de regulamentele instituțiilor de cultură, neexistând suspiciunea că cineva ar face o tranzacție în defavoarea instituției la care lucra. Un caz similar a fost schimbul inițiat de C. S. Nicolăescu-Plopșor, în calitate de director al Muzeului Olteniei și colecționarul Victor Popp prin care muzeul a cedat colecționarului un tezaur de monede dacice în schimbul unor opere ale lui Constantin Brâncuși.

Referitor la donațiile și achizițiile filatelice ale Academiei Române de-a lungul timpului se impun câteva constatări. Coincidență sau nu, odată cu apariția comunismului ca formă de guvernământ în România, dispar și marile donații făcute Academiei.

Ultima donație filatelică semnificativă a fost în 1948, când J. Wertheimer-Ghika a făcut donația amintită mai sus. Epoca generoaselor donații, precum cea a lui Dim. C. Sturdza-Scheianu, Nicolae Docan sau Alexandru Cantacuzino, prin Societatea Funcționarilor Publici, s-a încheiat. Un document târziu, din 1985, menționează donatorii de piese filatelice ai Academiei Române: Nicolae Docan, dr. Victor Babeș, Zoe Sturdza, Alexandru Cantacuzino și Amedeo Mihăilescu²⁵. Toate aceste donații fuseseră făcute înainte de 1945.

Colecțiile filatelice ale Academiei Române, deținute la Cabinetul Numismatic al B. A. R., chiar dacă nu sunt expuse în permanență, fac parte dintr-o colecție publică și sunt accesibile cercetătorilor. O parte din colecția filatelică a cabinetului Numismatic al Academiei Române a participat la mai multe expoziții filatelice: în 1958 la expoziția Centenarului Mărcii Poștale Românești²⁶, la expoziția filatelică „Națională '66”, la expoziția filatelică EFIRO 2004 și la prima expozi-

ție filatelică mondială organizată în România, EFIRO 2008.

Au mai fost și alte invitații, cărorora nu li s-a dat curs. Astfel, Direcția Exploatare din Poșta Română, prin adresa nr. 560/ 11.649 din 26 iulie 1962, propunea Academiei să participe cu colecția filatelică la expoziția mondială de filatelie care avea loc între 18 august și 2 septembrie 1962 la Praga. Pe verso-ul acestui act există un referat semnat de șeful Cabinetului Numismatic, Octavian Iliescu, care refuza invitația deoarece „fondul nu este organizat”. În consecință, la 9 august 1962, prin adresa nr. 4955 s-a comunicat Poștei că Academia nu poate participa la nici o expoziție peste hotare²⁷.

Academia Română a reușit să păstreze o valoroasă colecție filatelică fără a avea niciodată angajat un specialist filatelic pentru sistematizarea și conservarea colecției, care a fost depozitată, în majoritatea timpului, la Cabinetul Numismatic. Nici colaboratorii externi care au sistematizat și inventariat colecția filatelică nu au fost filатели foarte cunoscuți, ei fiind apreciați mai mult pentru activitatea numismatică decât pentru cea filatelică. Singura excepție, notabilă de altfel, a fost Rudolf Zoscsak, care în perioada interbelică a realizat unele inventare ale colecțiilor filatelice. În ciuda scandalurilor în care a fost implicat începând cu anul 1938, când a fost acuzat că prin expertizele făcute a considerat a fi autentice niște mărci false, Zoscsak a continuat să se bucure de încredere la Academia Română, căci la 14 ianuarie 1944, șeful Cabinetului Numismatic, Constantin Moisiu, îi trimitea următoarea invitație: „*Stimate Domnule Zoscsak, Te rog fi bun și treci într-o zi pe la Academia*

Română, între orele 9-12, căci d. general Rosetti vrea să-ți vorbească ceva cu privire la mărcile poștale mai noi”²⁸.

Curios este faptul că marii filателиști români nu au sprijinit cu donații Academia Română, ca de altfel nici alte instituții culturale. Nu au făcut acest lucru nici înainte de 1948 și nici după. Mai mult decât atât, Academia Română a încercat să sprijine în perioada grea a anilor '50 pe unii filателиști, achiziționându-le unele colecții, care poate nu-i erau chiar foarte necesare. Explicația fenomenului poate rezida în faptul că la filателиști, alături de pasiune există și o importantă componentă mercantilă, care câteodată îi împiedică să aibă generozitatea marilor spirite.

De asemenea, marii filателиști români nu au știut să asigure continuitatea vieții colecțiilor lor. Colecțiile marilor donatori ai Academiei Române dăinuiesc și astăzi, fiind expuse la marile expoziții filatelice, pe când cele ale marilor filателиști români s-au împrăștiat în cele patru colțuri ale lumii. Chiar dacă colecțiile filatelice ale Academiei nu au fost vizitate de publicul larg, ele au fost accesibile specialiștilor, care au putut să le studieze și să-și completeze cunoștințele cu multe date interesante. Afiat în România pentru o perioadă mai lungă de timp, între 1971 și 1975, cetățeanul britanic de naționalitate română Liviu Nicolae Cristea a studiat atent colecția filatelică a Academiei, fapt ce i-a permis să susțină ulterior de la microfonul postului de radio *Europa Liberă* multe comunicări despre piesele din această colecție²⁹, citată de altfel în lucrări filatelice de referință.

¹ Dimitrie C. Sturdza-Scheianu (1839, Iași-1920, București), cărturar și om politic conservator, membru de onoare al Academiei Române din 1907 (dr. Dorina N. Rusu, *op. cit.*, p. 795).

² *** , *Procesul verbal nr. 23 al ședinței din 19 iunie*, în „Analele Academiei Române”, seria II, tom I, sesiunea extraordinară a anului 1879, p. 89; vezi și *Lista obiectelor oferite Academiei Române de Dim. C. Sturdza (de la Scheie)*, p. 96; vezi și la Octavian Iliescu, *Cabinetul numismatic al Bibliotecii Academiei R. P. Române în pragul celui de al X-lea deceniu de la întemeierea colecțiilor sale*, în „Studii și Cercetări de Bibliologie”, vol. V, Editura Academiei R. P. Române, București, 1963, p. 180.

³ Conform mărturiei făcute autorului la 26 octombrie 2008 de către Octavian Iliescu, mulți ani custodele Cabinetului Numismatic al Academiei după 1950.

⁴ Termenul de *proiect* se folosea în perioada interbelică pentru a desemna eseurile, dar și machetele grafice ale unor timbre; în cazul de față credem că este vorba despre esuri.

⁵ *** , *Listă cu mărcile poștale ce au fost primite dela Moscova la secția manuscriselor și au fost trecute de curând la secția numismatică*, semnată de șeful secției manuscriselor la 16 noiembrie 1937, dosar nenumărat în arhiva Cabinetului Numismatic al Bibliotecii Academiei Române (mai departe se va utiliza abrevierea B. A. R.).

⁶ *** , *Album românesc de Mărcile poștale și Timbrele fiscale 1888, București*, document manuscris aflat într-un dosar nenumărat în arhiva cabinetului numismatic al B.A.R.; documentul este nesemnă și nedatată, dar după scris i se poate atribui lui Rudolf Zoscsak.

⁷ *Ibidem*.

⁸ Rudolf Zoscsak, *Academia Română - Katalogul colecției de mărci poștale vechi Moldovenești și Românești din epoca 1858-1872*, document manuscris, aflat într-un dosar nenumărat în arhiva cabinetului numismatic al B.A.R.

⁹ *Ibidem*.

¹⁰ *Ibidem*.

¹¹ Nicolae Docan (1874, ?-1933, Tomesti, jud. Vaslui), pasionat numismat, diplomat, membru correspon-

dent al Academiei Române din 1915 (dr. Dorina N. Rusu, *op. cit.*, p. 265); locuia pe str. Regală nr. 14 și a deținut funcții importante în cadrul Ministerului Afacerilor Străine, fiind secretar de legatie clasa I-a și „șeful lucrărilor de fruntarii” (***, „Anuarul Socec. România și Capitala București”, ...1913, partea I, p. 27); ulterior a ajuns în funcția de secretar general al Ministerului Afacerilor Străine (Constantin Moisil, *Colecția Docan*, în „Cronica numismatică și arheologică”, nr. 101, ianuarie-martie 1935, p. 97).

¹² Referitor la această colecție există în arhiva cabinetului numismatic al B. A. R. trei importante documente care dau dimensiunea și valoarea colecției: *Inventar de mărcile poștale rămase pe urma defunctului Niculaie Docan*, copie autentificată de Grefa Tribunalului Ilfov Secția IV-a C.C., 4 pagini dactilografiate, *Raport de expertiză cu privire la mărcile poștale rămase pe urma decedatului NICOLAE DOCAN*, 7 pagini dactilografiate, cu semnătura expertului indescifrabil și *Colecția Docan*, inventar-evaluare întocmit de Rudolf Zoscsak, la 28 iulie 1938, document manuscris de 14 pagini.

¹³ Constantin Moisil, *op. cit.*, pp. 97-101.

¹⁴ *** , *Inventarul Colecției Filatelice a Cabinetului Numismatic*, poziția de inventar 150, p. 23; registrul început în 1938, încheiat în 1962, aflat în arhiva cabinetului numismatic al B. A. R.

¹⁵ *Ibidem*, poziția 60, p. 8.

¹⁶ *Ibidem*, poziția 125, p. 17.

¹⁷ *Ibidem*, poziția 131, p. 18.

¹⁸ *Ibidem*, poziția 133 și 134, p. 19.

¹⁹ *Ibidem*, poziția 135, p. 19.

²⁰ *Ibidem*, poziția 137, p. 19.

²¹ Arhiva Cabinetului Numismatic al B. A. R.

²² Corneliu Bălăcescu (1893, Turnu-Măgurele - 1979, București), a fost consilier economic în Ministerul Afacerilor Externe, atașat comercial la Sofia și Varșovia, posesorul unor colecții de antichități, numismatică și filatelie; din 1977 - membru de onoare al Societății Numismatice Române (Octavian Iliescu, *Corneliu Bălăcescu*, în „Buletinul Societății Numismatice Române”, nr. 70-74, 1976-1980, p. 734).

²³ *** , *Referat nr. 1090 din 18 martie 1939*, aflat în arhiva Cabinetului Numismatic al B. A. R.

²⁴ Lista completă a mărcilor primite de la Onig Tulbendjian poate fi văzută la poziția 18 p. 2 a inventarului menționat mai sus.

²⁵ A. M. N. F., dosar *Reglementări*, „Raport cu privire la regimul timbrelor în R. S. R.”, nenumărat.

²⁶ În A. M. N. F. există o fotografie a colecției Alexandru G. Cantacuzino la expoziția din 1958.

²⁷ Document aflat în arhiva Cabinetului Numismatic al B.A.R.

²⁸ Cartea poștală se află în colecția Cristian Scăianu.

²⁹ Amintirile lui Liviu Nicolae Cristea despre acest episod sunt consemnate în diverse scrisori (vezi la Silviu N. Dragomir, *In Memoriam, Interviu la „masa umbrelor”*, în „Filatelia”, nr. 6, iunie 2009, pp. 3-5).

PORTUGAL 2010

Expoziția filatelică mondială **PORTUGAL 2010** s-a desfășurat la Lisabona în perioada 1-10 octombrie 2010. Filatelia românească a fost prezentă prin: Gertlieb

Gmach - *Romania: collection until 1872* (Aur), Emanoil Săvoiu - *Romania 1872-1879* (Aur), Hedy Faibel - *Prephilately and foreign posts in the Danubian Principali-*

ties (Aur), Ioan Catană - *Study of postal stationery - Romania 1870-1905* (Aur), Paul Hirsch - *Romania - Railway post* (Vermeil Mare), Mihai Ceucă - *Famous men in connection with freemasonry* (Vermeil), Edie Leibur - *The Austrian „Alder” in the Romanian Principalities* - un panou (Vermeil), Gheorghe Vasiliu - *Romanian WWI Military correspondence's censorship* (Argint), Ioan Daniliuc - *Maximaphily in Romania - monography* - literatură (Bronz-Argint). Menționăm participarea Romfilateliei la clasa Autorităților poștale ale țărilor membre UPU cu exponatul *România tezaur european* (două panouri), care s-a clasat pe locul al șaselea din 21 de țări participante. (Gilda Roșca)

Banderole cu mărci tipărite pentru ziare și periodice (1870-1909) - partea a V-a

Dumitru F. DUMITRU

EMISIUNEA a VI-a - 1899

Emisiunea a VI-a de banderole pentru ziare, pusă în circulație în anul 1899, s-a născut prinzând, se pare, și de data aceasta Poșta Română nepregătită. Epuizându-se tirajul „retușat” al emisiunii a V-a, cea la care s-a eliminat fracția $\frac{1}{2}$ și s-a schimbat culoarea tiparului din negru în brun, Poșta, pentru varietatea emisiunilor, probabil, a hotărât să continue tirajul emisiunii a IV-a de banderole de $\frac{1}{2}$ BANI tipar negru, la care însă s-a aplicat, cu roșu, supratiparul 1 BAN (Fig. 43).

Poate exista și supoziția că la epuizarea emisiunii a V-a (tipărită în 1896) s-a descoperit în depozitele Poștei o anumită cantitate nedifuzată de coli din emisiunea a IV-a de $\frac{1}{2}$ BANI, luându-se hotărârea supratipării acesteia cu 1 BAN roșu. Este însă puțin probabil ca eventualul stoc de banderole descoperit și tipărit în 1894 să fi fost suficient pentru a acoperi nevoile Poștei aproape trei ani, drept care considerăm că suntem în fața unei continuări a tirajului din 1894, peste care s-a aplicat respectivul supratipar.

Pe scurt, datele tehnice ale acestei emisiuni sunt următoarele (philatelica.ro nr. 4(9)/2010, p. 4 și Fig. 27): desenul este conform mărcii poștale „Spic de grâu” $\frac{1}{2}$ BANI din 1893, cu efigia Regelui Carol I „cu barbă”, încadrat stânga/dreapta cu câte un spic de grâu. Tiparul este negru pe hârtie albă sau crem, cu scame albastre vizibile. Lățimea între liniile de separație este de 42 mm, iar lungimea banderolei este de 470 mm⁴⁾; marca este retrasă de la marginea

⁴⁾ Și din această emisiune cu supratipar, la Muzeul Național Filatelice se află o coală cu 15 banderole, însă pentru lățimea colii, respectiv pentru lungimea banderolelor, este indicată cota de 283 mm(!), în timp ce toate banderolele din colecție au 470 mm lungime (Fig. 44).

din stânga cu 73 mm, iar în interiorul liniilor cu 37 mm (Fig. 44), deasupra mărcii și dedesubt sunt câte 8,5 mm. Ansamblul linii plus marcă este plasat în partea stângă, liniile de separație măsurând 180 mm; în aceeași parte, pe verso, se află zona cu gumă, lată de 10 mm. La ștraiful de coală circular din Fig. 48 amplasarea liniilor se află la 23 mm de la marginea din stânga, celelalte cote sunt cele pentru piesa din Fig. 44.

Colile pe care s-au tipărit banderolele acestei emisiuni, întrucât este unanim acceptat că acestea conțineau 15 banderole, au avut formatul 470x630 mm (Fig. 44), 470 mm fiind cota cea mai des întâlnită la piesele din colecție. Alte dimensiuni (355 mm, 368 mm, sau chiar 283 mm la coala din colecția Muzeului Național Filatelice) reprezintă banderole decupate în funcție de ziarul pe care trebuiau să-l cuprindă/înfășoare.

Privind supratiparul (Fig. 43), acesta - cel mai frecvent - este descentrat, depășind uneori cu mult marca (Fig. 45). Exemplare superbe sunt perechea de banderole francată suplimentar cu 3 BANI „Spic de grâu”, brun, 1895, expediată în Elveția (Fig. 47) și ștraiful de 4 banderole expediat la Craiova (Fig. 48).

Fig. 44 - Bz. 6, supratipar centrat; lungime 470 mm
Fig. 44 - Bz.6, centered overprint; length 470 mm

1
BAN

Fig. 43 - Supratiparul 1 BAN roșu, aplicat pe Bz. 4/1894
Fig. 43 - Red overprint 1 BAN, applied on Bz.4/1894

EMISIUNEA a VII-a - 1901

A VII-a emisiune de banderole pentru ziare este pusă în circulație în anul 1901 după clișeu corectat 1 BAN „Spic de grâu”. În funcție de distanța între liniile de separație se disting două tipuri:

tip I - distanța între linii este de 42 mm; marca are dimensiunile 19,5x25 mm, retrasă la 82 mm față de marginea din stânga, din care 35mm în interiorul liniilor; deasupra mărcii sunt 8 mm, iar sub marcă 9 mm (Fig. 49, 50);

tip II - distanța între linii este de 31 mm; marca are dimensiunile 19x24 mm, retrasă la 30 mm de la marginea din stânga, din care 20 mm în interiorul liniilor; deasupra mărcii și dedesubt sunt câte 3,5 mm (Fig. 51). Liniile de separație la ambele tipuri au lungimea ▶▶▶

de 180 mm, fiind plasate în partea stângă, la 47 mm tipul I și la 10-15 mm tipul II.

Tiparul este brun, dar brun închis la tipul II. Hârtia folosită este alb-verzuie (Fig. 49) sau crem (Fig. 50), ambele cu scame.

O ultimă observație: banderolele tipul II (31 mm între liniile de separație) sunt întâlnite în ultima perioadă de circulație (1904) a acestei emisiuni (Fig. 51).

EMISIUNEA a VIII-a - 1905

Emisiunea a VIII-a de banderole pentru ziare a fost pusă în circulație în anul 1905, cu același clișeu al emisiunii a VII-a din anul 1901, schimbându-se însă culoarea tiparului - din brun în negru. Hârtia folosită este albă (Fig. 52) sau crem (Fig. 53), ambele cu scame. Ansamblul *linii de separație+marca poștală* este amplasat în partea stângă, retras de la margine cu ușoare diferențe: 20 (23) mm pe hârtia albă (Fig. 55) și 26 (30) mm pe hârtia crem (Fig. 53). Mai trebuie precizat că această emisiune este ultima la care s-a utilizat desenul tip „Spic de grâu”; de asemenea, din această emisiune nu am întâlnit decât tipul II al emisiunii a VII-a - respectiv cel cu 31 mm între liniile de separație (Fig. 52-54).

Dumitru F. DUMITRU, născut la 16 ianuarie 1936 în București, România, licențiat al Facultății de Ziaristică - București (1979). Editor, grafică de carte. Preocupări filatelice: România - banderole pentru ziare (1870-1909), ștampile pentru ziare, timbre perforate ziare U(NI-VERSUL) și A(DEV)ERUL. Exponate de banderole, ștampile pentru ziare. Palmares: *Aur* („Paz del Chaco”, La Paz, Bolivia - 2001), *Vermeil* (un panou - EFIRO 2008, București). Contact: ddmiti@yahoo.com

Fig. 48 - Bz. 6, ștraif de coală cu patru banderole expediat BUCUREȘTI - CRAIOVA; lungimea banderolei 470 mm

Fig.48 - Bz.6, strip of sheet with patru wrappers sent BUCUREȘTI - CRAIOVA; wrapper length 470 mm

Fig. 45 - Bz. 6, supratipar descentrat
Fig. 45 - Bz. 6, decentered overprint

Fig. 46 - Bz. 6, expedit Gara Sihlea
Fig. 46 - Bz. 6, sent Gara Sihlea

Fig. 47 - Bz. 6 pereche, francat suplimentar 3 BANI, 1895, expedit AARAU 9.IX.99 (Elveția); lungimea banderolei 394 mm
Fig.47 - Bz. 6 pair, supplementary franked with 3 BANI, 1895, sent AARAU 9.XI.99 (Switzerland); wrapper length 394 mm

Wrappers for newspapers and periodicals (1870-1909) - fifth part

Dumitru F. DUMITRU

THE SIXTH ISSUE - 1899

The 6th issue of wrappers for newspapers, put into circulation in 1899, was born, this time also catching the Romanian Post by surprise. The „retouched” edition of the 5th issue being out of print - where the ½ fraction was eliminated and the color of the print was changed from black to brown - the Post probably decided, for the variety of the issues, to *continue* the run printing of the 4th issue of wrappers of 1½ BANI print in black, to which it was applied, in red, the overprint 1 BAN (Fig. 43).

The supposition that at the exhaustion of the 5th issue (printed in 1896) a quantity of *unsprea*d sheets of the 4th issue of 1 ½ BANI *was discovered* in the Post warehouses could also be real, and a decision was taken to overprint it with 1 BAN in red. But it's unlikely that the possible wrappers stock, discovered and printed in 1894, would have been enough to satisfy the needs of the Post for almost 3 years, so we consider that we have here a continuation of the run printing from 1894, which was overprinted.

Briefly, the technical data of this issue are the following (philatelica.ro, no. 4(9)/2010, p. 4 and Fig. 27): *the design* is like the one from the postage stamp „Ear wheat” 1 ½ BANI from 1893, with the effigy of the King Carol I „with beard”, framed on left/right side by an ear wheat. *The print* is black on white or cream-coloured paper, with visible blue fluffs. *The width* between the separation lines is 42 mm and *the length* of the wrapper is 470 mm ⁴⁾; the stamp is retracted from the left margin with 73 mm and inside the lines with 37 mm (Fig. 44), above and below the stamp there are 8.5 mm. The whole lines and stamp is placed on the left side, the separation ▶▶▶

Fig. 49 - Bz. 7, tip I, hârtie alb-verzuie
Fig. 49 - Bz. 7, type I, white-greenish paper

Fig. 50 - Bz. 7, tip I, hârtie crem
Fig. 50 - Bz. 7, type I, cream-coloured paper

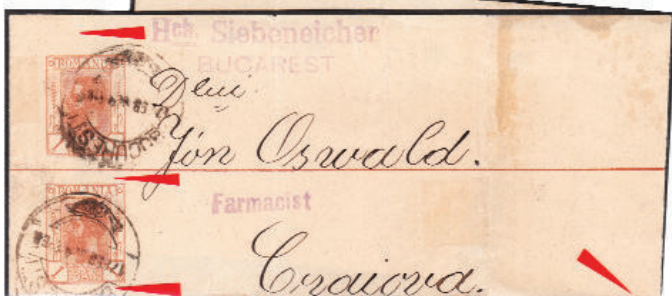

Fig. 51 - Bz.7, pereche, tip II
Fig. 51 - Bz.7, pair, type II

⁴⁾ A sheet with 15 wrappers of this issue with overprint is at the National Philatelic Museum, but for the width of the sheet, respectively the wrappers length is given the quota of 230 mm(!), whilst all the wrappers from the collection have 470 mm length (Fig. 44).

lines being of 180 mm; on the same part, on the reverse there is the area with gum, of 10 mm width. At the circulated sheet strip from Fig. 48 the placement of the lines is at 23 mm from the left margin, the other data are for the item from Fig. 44.

The sheets on which the wrappers of this issue were printed, because it is unanimously accepted that they had 15 wrappers, had the format of 470x630 mm (Fig. 44), 470 mm being the biggest quota met in the collection items. Other dimensions (355 mm, 368 mm or even 283 mm at the sheet from the National Philatelic Museum) represent the wrappers cut in accordance with the newspaper they had to embale.

Regarding the overprint (Fig. 43), this is frequently decentred, depassing sometimes far too much the stamp (Fig. 45). Wonderful items are the pair of wrappers supplementary franked with brown 3 BANI „Ear wheat”, brown, 1895, sent in Switzerland (Fig. 47) and the strip of four wrappers sent to Craiova (Fig. 48).

THE SEVENTH ISSUE - 1901

The 7th issue of wrappers for newspapers is launched into circulation in 1901 after the corrected cliché 1 BAN „Ear wheat”. In accordance with the distance between the separation lines there are two types:

type I - the distance between the lines is 42 mm; the stamp has the dimensions 19.5x25 mm, retracted at 82 mm from the left margin, among which 35 mm inside the lines, above the stamp there are 8 mm and below the stamp there are 9 mm (Fig. 49, 50);

type II - the distance between the lines is 31 mm; the stamp has the dimensions 19x24 mm, retracted at 30 mm from the left margin, among which 20 mm inside the lines; above and below the stamp there are 3.5 mm (Fig. 51). The separation lines at both types have the length 180 mm, being placed in the left side

Fig. 52 - Bz. 8, ştraif de coală cu patru banderole, hârtie albă cu scame; lungime 323 mm

Fig. 52 - Bz. 8, strip of sheet with four wrappers, white paper with fluffs; length 323 mm

Fig. 53 - Bz. 8, hârtie crem, cu scame

Fig. 53 - Bz. 8, cream-coloured paper, with fluffs

at 47 mm for the type I, and at 10-15mm for the type II.

The print is brown, but dark brown at type II. The paper used is white-greenish (Fig. 49) or cream-coloured (Fig. 50), both with fluffs.

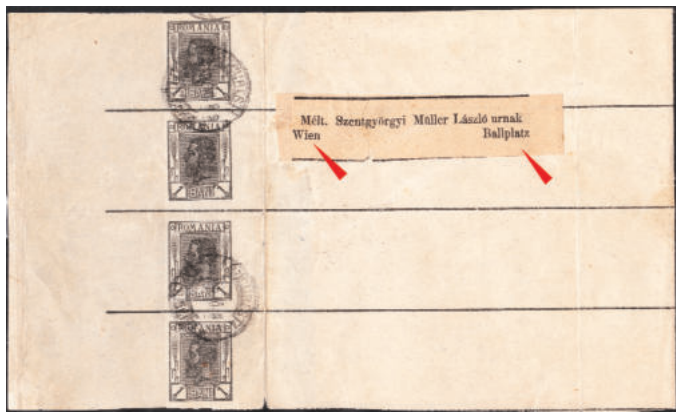
A last observation: the wrappers type II (31 mm between the separation lines) are recorded during the last period (1904) of the circulation of this issue (Fig. 51).

THE EIGHTH ISSUE - 1905

The 8th issue of wrappers for newspapers was launched into circulation in 1905, with the same cliché of the 7th issue from 1901, the print color being chan-

ged from brown to black. The used paper is white (Fig. 52) or cream-coloured (Fig. 53), both with fluffs. The ensemble of the separation lines + the stamp is placed on the left side, retracted from the margin with some differences: 20 (23) mm on white paper (Fig. 55) and 26 (30) mm on cream-coloured paper (Fig. 53). We have to mention that this issue is the last one of which the design „Ear wheat” was used and also at this issue we met only the type II of the 7th issue, respectively the one with 31 mm between the separation lines (Fig. 52-54).

Dumitru F. DUMITRU, born on January 16th, 1936 in Bucharest, Romania, graduated of the Faculty of Journalism - Bucharest (1979). Editor, book design. Philatelic preoccupations: Romania - wrappers for newspapers (1870-1909), cancellations for newspapers, perforated stamps newspapers U(NIVERSUL) and ADEVERUL. Exhibits with wrappers, cancellations for newspapers. Palmares: *Gold* („Paz del Chaco”, La Paz, Bolivia - 2001), *Vermeil* (one frame - EFIRO 2008, Bucharest).

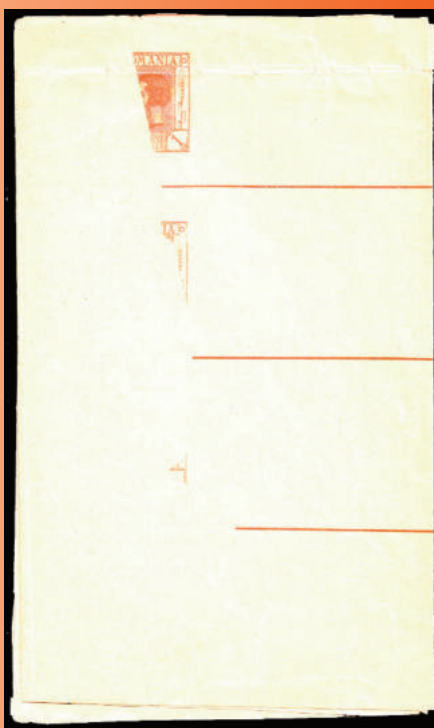
Contact: ddmiti@yahoo.com

Fig. 54 - Bz. 8, *ștraif de coală* cu patru banderole expediat de la BUCURESTI 8 APR 10 la VIENA - Ballplatz (de observat francarea la extern cu 4 BANI în loc de 5 BANI; posibil ca diferența să se regăsească pe coletul transportat; deasupra mărcii primei banderole se poate observa urma unei ștampile); lungime 317 mm

Fig.54 - Bz.8, strip of sheet with four wrappers from BUCURESTI 8 APR 10 to VIENA - Ballplatz (to note the international rate franking of 4 BANI instead of 5 BANI; it's possible that the difference to be found on the parcel transported; above the stamp of the first wrapper could be seen the trace of a postmark); length 317 mm.

Licitația Caphila, sale #49 din 16 martie 2010

Bandă de ziare, emisiunea a V-a, 1 B brun (Mi #S7, CMPR '74 #BZ.6a.), *ștraif de patru banderole*, impresiune degradată.
Preț de pornire: 100 €,
preț de adjudecare: 159 €.

Timbrele fiscale locale din Botoșani nu au fost folosite poștal în anii 1944 și 1945

Ing. Călin MARINESCU

În literatura filatelică problema timbrelor fiscale locale din județul Botoșani a fost pusă pentru prima dată în anul 1990. Un articol, semnat de dl. Urigiuc din Botoșani, a fost primit la colegiul de redacție al revistei „Filatelia” la începutul verii anului 1990. În cursul verii anului 1990, fiind într-o vizită la Botoșani, la dl. Vasile Arnăutu, la acea dată secretar al Asociației Filateliștilor din Județul Botoșani, pe care îl cunoșteam de mai mulți ani, i-am comunicat că acest articol va fi publicat în revista „Filatelia” nr. 8/1990. Dl. Arnăutu a părut foarte surprins de acest lucru, a luat legătura cu redacția revistei „Filatelia” și a oprit tipărirea articolului. Ulterior, la redacția revistei „Filatelia” a fost primit același articol, dar semnat de patru autori: Vasile Arnăutu, Dimitrie Cantemir, Nicolae Ureche și Mihai Urigiuc. Autorii încercau să acrediteze ideea că timbre fiscale locale din Botoșani au fost folosite și poștal în județul Botoșani, în perioada aprilie - octombrie 1944 (și chiar până în luna septembrie 1945), când administrația poștală română fusese evacuată din județ, iar trupele sovietice de ocupație administrau teritoriul respectiv.

După ample dezbateri în cadrul Colegiului de redacție, autorii au trimis, în completare, copii dactilografiate ale unor ordonanțe și adrese cu date din anul 1944 și clișee foto ale unor timbre locale Botoșani lipite pe fragmente de hârtie cu ștampile din anii 1944 și 1945. Articolul a fost publicat în revista nr. 8/1991 [1], având în titlu semnul întrebării și cu un cuvânt înainte scris de dl. Aurelian Dârnă, redactor șef al revistei la acea vreme, care a prezentat extrase din copiile ordonanțelor și anexelor respective.

După publicarea articolului am aflat că se încercase publica-

rea articolului în revista „Filatelia” și la începutul anilor '80, dar nu s-a reușit.

În anul 1994, după o analiză minuțioasă a documentelor și datelor prezentate în articolul din anul 1991 în corelație cu alte documente poștale, am ajuns la concluzia că timbrele prezentate de cei patru autori nu au putut fi folosite poștal în anii 1944 sau 1945, această concluzie fiind publicată în [2].

Ulterior, în anul 2000, ing. Mihai Cojocar (3), pag.198-199) a poziționat acolo unde le era locul timbrele Prefecturii Botoșani, ca timbre fiscale în capitolul „Emisiuni locale - Botoșani”. Au fost menționate trei valori pentru prima emisiune și șase pentru a doua, iar anul emiterii lor a fost trecut cu semnul întrebării „1944(?)”.

În a doua ediție a aceluiași catalog ([4], pag. 262) autorul a păstrat cele două emisiuni la capitolul „Emisiuni locale”, dar pentru prima emisiune fixează data de emiterie „10.06.1944”. Această dată o completează cu un extras dintr-o ordonanță din data de 10.06.1944, comentând că:

„Oficial puse în circulație prin Ordonanța nr. 20/10.06.1944, dar probabil că practic au fost puse în circulație după 1.10.1944, când trupele sovietice, care ocupaseră orașul la 7 aprilie, au permis normalizarea activităților administrative.”

Pentru a doua emisiune au fost menționate nouă valori și a fixat data de punere în circulație „1945”, fără alte comentarii.

Un an mai târziu, în 2007, dl. Ștefan Nicolau, unul dintre cei mai vechi și mai serioși filateliști botoșăneni, mulți ani președinte al Asociației Filateliștilor din Județul Botoșani, într-o lucrare a sa despre poșta și filateliștii din județul Botoșani ([5], pag. 132-133), a reluat toate informațiile prezentate de cei patru filateliști din Bo-

Fig. 1a

Fig. 1b

Fig. 2

toșani, inclusiv extrasele din ordonanțele și adresele publicate în [1], completându-le cu observația: „Am văzut acest tip de mărci prin 1970 la Dimitrie Cantemir și Vasile Arnăutu (doi dintre cei patru autori - n.a.), apoi am găsit la mai mulți colecționari”. ▶▶▶

În continuare autorul a adăugat „Numărul mic din aceste mărci locale stampilate cu sigilii poștale găsite, dar niciunul pe plic circulat, a dus la concluzia că acestea nu au fost folosite poștal (Filatelia 7-8 1994)”. În mod curios nu a fost prezentat însă niciunul dintre argumentele sus-ținute în articolul [2] și nici măcar titlul articolului.

În același an, într-o revistă culturală locală [6], a fost publicat articolul „Emisiuni filatelice speciale în județul Botoșani în perioada 1944-1945”, semnat de dl. Mihai Cornaci, membru al Comitetului de conducere a Asociației Filateliștilor din județul Botoșani. În acest articol au fost prezentate opiniile prezentate în cele două articole [1] și [2], precum și cu concluzia prezentată în [2]: „timbrele componente supuse spre studiu provin de pe (de la) unele cereri adresate PREFECTULUI JUDEȚULUI BOTOȘANI, aplicate în colțul din stânga sus și care au fost stampilate, din întâmplare sau intenționat, cu o ștampilă poștală(?) „LUNCA”.

Cu toate că a fost prezentată această concluzie, prin titlul articolului care menționează anii 1944-1945, prin evitarea reproducerii titlurilor celor două articole din revista „Filatelia”, din care unul este cu semnul întrebării, iar al doilea neagă în mod clar existența poștală a acestor timbre pentru anii 1944-1945, cât și prin elogiarea unora dintre autorii articolului din 1991, autorul articolului (poate involuntar) nu exclude complet folosirea timbrelor fiscale în scop poștal.

Fără a considera neapărat că mențiunile prezentate în anul 2007 de cei doi autori botoșăneni ar încerca să reitereze teza existenței unui serviciu poștal local în Botoșani în timpul ocupației sovietice din anul 1944 și a folosirii unor timbre fiscale în scopuri poștale, este necesară o nouă analiză a evenimentelor și a timbrului în cauză.

A, B, C. Studiul „Ordonanței nr. 16/5 mai 1944”, a „Ordonanței nr.

1. Ordonanțele și adresele privind timbrele locale Botoșani

Deoarece până la această dată nu au fost publicate în întregime copiile ordonanțelor și adreselor prezentate de cei patru autori, prezentarea lor este făcută în continuare, cu mențiunea că pe niciuna dintre copii nu se făcea niciun fel de referire la cenzură (strict obligatorie în timpul celui de-al Doilea Război Mondial).

A. Ordonanța nr. 16/5 mai 1944 a Prefecturii județului Botoșani:

ORDONANȚA nr. 16

Noi, prefectul județului Botoșani, având în vedere împrejurările excepționale pentru satisfacerea nevoilor județului Botoșani, Având în vedere Legea Timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice a rămas în vigoare,

ORDONĂM

1. Se înființează un timbru județean mobil obligatoriu pentru tot cuprinsul județului Botoșani.

2. Acest timbru se va aplica și anula în condițiile și potrivit tarifului din Legea Timbrului și impozitului pe acte și fapte juridice.

3. Timbrele județene vor avea următoarele valori:

10; 20; 50; 100; 200; 500 lei și vor fi stanțate cu literele B și N litere mari de tipar suprapuse.

Vânzarea timbrelor județene se va face prin debite special autorizate.

Orice alte timbre aflate în circulație până azi, sunt și rămân anulate.

Fabricarea sau vânzarea neautorizată a timbrelor județene atrage sancțiunea legilor în vigoare.

Dată cabinetul nostru azi 5 mai 1944.

*Prefect
/ss/ D.Rusu*

*Nr. 713
1944 mai 5*

Pentru conformitate

B. Ordonanța nr. 20/10 iunie 1944 a Prefecturii județului Botoșani:

ORDONANȚA 20

Noi, Prefectul Județului Botoșani, având în vedere Ordonanța noastră din 5 mai 1944,

ORDONĂM

Timbrele județene mobile vor purta un număr de serie și timbru sec cu următoarele cuvinte dispuse în cercuri concentrice:

„ROMÂNIA Minist. Interne” pe cercul exterior și „Prefectura Județului Botoșani” pe cercul interior, iar în mijloc marca țării.

Deoparte și de alta a cuvântului „ROMÂNIA” se află câte o stea.

Valoarea timbrului este imprimată în două colțuri opuse în diagonală.

2. Timbrele noi se vor pune în circulație azi data prezentei ordonanțe.

3. Timbrele județene aflate în circulație azi, rămân valabile până la epuizare.

Dată azi 10 iunie 1944

*Prefect
/ss/ D.Rusu*

Pentru conformitate

20/10 iunie 1944 a Prefecturii județului Botoșani” și a „Adresei nr. 6809/11 iulie 1944 a Prefecturii județului Botoșani către Tipografia Viitorul (fostă B. Saidman)” arată că este vorba de ordonanțe de emitere a unor timbre fiscale. Valorile nominale foarte mari pentru timbrele fiscale, inscripția

„România, Ministerul de Interne” și perforația „B.N.” (Banca Națională a României), duc la concluzia că cele două ordonanțe și adresa au fost redatate.

D, E. Studiul „Adresei nr. 595/19 iulie 1944 a Oficiului de reședință PTT Botoșani” și a „Adresei nr. 8082/21 iulie 1944 a ▶▶▶

Prefecturii județului Botoșani către Oficiul PTT Botoșani” arată că acestea sunt simple făcături, întrucât în perioada ocupației sovietice în România nu a fost organizat un serviciu poștal local, cu atât mai puțin unul cu relații externe.

2. Timbrele fiscale locale Botoșani

Autorii au prezentat pentru articolul din anul 1991 fotografiile ale mai multor fragmente cu timbre fiscale. Caracteristicile acestora sunt prezentate în Tabelul nr. 1.

Conform ziarului „Clopotul” ([7], nr. 2/12 oct. 1944) un mare bombardament german asupra orașului Botoșani (și probabil singurul) a avut loc în noaptea de 8/9 aprilie 1944. Deci tipografia ar fi trebuit să fi fost distrusă în acest bombardament, înainte de a fi putut tipări timbrele locale.

Analizând câteva exemplare de timbre fiscale din emisiunile menționate se constată că au fost tipărite în condiții asemănătoare, rudimentare, specifice unor condiții grele de război sau post-război, dar constatându-se și caracteristici proprii.

Așa-zisa primă emisiune poate fi reclasificată în alte trei emisiuni:

- timbre fără inscripții ambutate sau perforate;
- timbre cu inscripția ambutate „ROMANIA, MINIST. INTERNE, PREFECTURA, JUDEȚUL BOTOȘANI” (Fig. 1a, 1b - colecția ing. Mihai Cojocar);
- timbre perforate ►►►

C. Adresa nr. 6809/11 iulie 1944 a Prefecturii județului Botoșani către Tipografia Viitorul (fostă B. Saidman):

PREFECTURA JUD. BOTOȘANI
Nr.6809
1944 iulie ziua 11

CĂTRE

Tipografia VIITORUL
BOTOȘANI

Rămânând de executat încă 55000 timbre de către Dvs., vă rugăm a tipări restul în felul următor:

15.000 buc. a 40 lei în loc de lei 20
40.000 buc. a 15 lei în loc de lei 10.

PREFECT
/ss/ D.Rusu

Șeful Serviciului financiar
/ss/ indescifrabil

Pentru conformitate

D. Adresa nr. 595/19 iulie 1944 a Oficiului de reședință PTT Botoșani către Prefectura Botoșani:

URGENT

Diracțiunea Generală a Prefectura Județeană
Poștelor, Telegrafelor Botoșani
Regia autonomă PTT Registratura
Oficiul de reședință Intrare Nr. 8082
Botoșani 1944 luna iulie 19
Nr. 595
1944 luna VII ziua 19

CĂTRE

PREFECTURA
Botoșani,

Avem onoarea a vă ruga să binevoiți a ne aproba imprimarea unor timbre poștale, întrucât oficiile din străinătate, în lipsa acestor timbre ne percep taxele obișnuite ale corespondențelor din țările respective.

/ss/ indescifrabil
L.S.

Rezoluție

Dirigintele poștei
Va face propuneri concrete
20/7
/ss/ indescifrabil

Pentru conformitate

Tabel nr. 1

	Descrierea fragmentelor	Data obliterării
Timbre prima Emisiune	Grup de șase timbre de 20 lei, o pereche de două timbre de 20 lei	1 IUL 944
	Grup de două timbre de 20 lei	neclar
	Pereche de două timbre de 20 lei	neclar
	Pereche de două timbre de 20 lei	14 AUG 944
Timbre a II-a Emisiune	Pereche de două timbre de 20 lei Seria S1	NOV 944
	Pereche de două timbre de 20 lei Seria E1	NOV 944
	Un timbru de 40 lei Seria B2	NOV 944
	Pereche de două timbre de 20 lei Seria E1	19 SEP 945

(Fig. 2 - colecția ing. Mihai Cojocar). După unele surse perforația ar fi literele „B.N.” (Banca Națională a României), conform Ordonanței nr. 16/5 mai 1944, dar nu este clar acest lucru;

Pentru așa-zisa a doua emisiune (Fig. 3) nu s-au găsit timbre cu inscripții ambutisate sau perforate.

Datele de punere în circulație a timbrelor din aceste emisiuni nu se cunosc, dar în luna noiembrie 1944, în a treia decadă, se semnalează acte fiscale pe care au fost aplicate timbre din așa-zisa a doua emisiune (Fig. 4 - colecția Dr. Mircea Dragoteanu).

De asemenea, sub ocupația sovietică ar fi fost imposibil să se tipărească timbre cu textele de mai sus și fără nicio mențiune privind armata sovietică de ocupație. În acest sens pot fi semnalate bancnotele emise de Armata Roșie pentru România în anul 1944.

3. Ștampila „LUNCA”

Autorii au prezentat o singură ștampilă care a obliterat toate cele opt fragmente cu timbre locale. Este vorba de o ștampilă cu textul „LUNCA”, acesta fiind numele unei comune din județul Botoșani. Două reproduceri ale ștampilei „LUNCA” au fost prezentate în [2]. În mod obligatoriu o ștampilă a unei unități poștale rurale ar fi trebuit să aibă inscripționat și numele județului, pentru a o diferenția de alte localități cu același nume din alte județe. Ștampila prezentată nu are însă numele județului. De asemenea, ștampilele prezentate provenind de la un singur ștemplu au aceleași semne de uzură atât la data de 21 iulie 1944, cât și la 19 septembrie 1945, lucru greu credibil.

În localitatea Lunca din județul Botoșani nu a existat în anii 1944 și 1945 o unitate poștală. Ar fi putut exista un serviciu poștal rural, dar ștampilele utilizate în acest caz aveau un desen complet diferit.

E. Adresa nr. 8082/21 iulie 1944 a Prefecturii județului Botoșani către Oficiul PTT Botoșani:

8082
21 iulie 1944

CĂTRE

Oficiul PTT
Botoșani

La adresa Dvs. Nr. 595/944 cu privire la imprimarea timbrelor poștale necesare, urmează să ne faceți propuneri concrete.

Prefect
/ss/ indescifrabil

Director
/ss/ indescifrabil
Pentru conformitate

4. Suportul timbrelor

Fragmentele de hârtie pe care erau lipite timbrele fiscale locale, cu o singură excepție, erau liniate și aveau aspect de caiet „dictando”. Toate fragmentele proveneau din colțul din stânga sus al suportului. Niciun fragment nu provenea de la plicuri pentru corespondență.

Pe unul dintre fragmente se vede textul „Domnule” în loc de „Domnului”, la celelalte apărând numai prima literă „D...”. Se mai observă că toate fragmentele proveneau din foi de hârtie legate la dosar. Impresia generală lăsată de fragmente este că provin din cereri adresate prefectului.

5. Tarifele poștale

Autorii articolului din anul 1991 au prezentat numai fragmente de hârtie pe care erau lipite timbrele fiscale locale. Fie că erau cu date din timpul ocupației sovietice, fie după luna octombrie 1944, valoarea nominală a acestor fragmente era de 40 lei. Dacă în timpul ocupației sovietice s-ar fi putut presupune că ar fi existat un asemenea tarif poștal, ulterior au fost folosite tarifele poștale române, care erau complet diferite și pot fi urmărite într-o lucrare a autorului prezentului studiu [8].

În loc de concluzii

Concluzia prezentată în anul 1994 rămâne în vigoare: timbrele supuse spre studiu provin de pe

Fig. 3

(de la) unele cereri adresate PREFECTULUI JUDEȚULUI BOTOȘANI, aplicate în colțul din stânga sus și care au fost ștampilate, din întâmplare sau intenționat, cu o ștampilă „LUNCA”.

Cum a apărut ideea folosirii timbrelor fiscale ca mărci poștale în anul 1944? O posibilă ipoteză este legată de ziarul local „Clopotul”. În anul 1969 Filiala AFR Botoșani, structura organizatorică filatelică din acel timp din județul Botoșani, a emis trei plicuri speciale destinate aniversării a 25 de ani de la apariția ziarului ▶▶▶

„Clopotul”. În primele numere din anul 1944 ([7], nr. 2/12 oct.1944) ale acestui ziar se spunea că „pe 7 aprilie 1944 primele formațiuni sovietice au intrat în Botoșani” și că „au mai fost reorganizate poșta și poliția”... Timbre fiscale locale Botoșani existau în colecțiile filatelice, așa cum arăta și dl. Ștefan Nicolau, deci mai trebuia ca cineva să aibă ideea și să confecționeze ștampila cu inscripția „LUNCA”, lucru ușor de făcut, pentru cei care concepeau și realizau în acele timpuri ștampile speciale filatelice...

Bibliografie:

- [1] Vasile Arnăutu, Dimitrie Canteмир, Nicolae Ureche, Mihai Urigiu - Mărci locale ale județului Botoșani utilizate poștal în 1944?, Filatelia, nr. 8/1991
- [2] ing. Călin Marinescu - Nu au existat mărci poștale locale Botoșani 1944, Filatelia, nr. 7-8/1994
- [3] ing. Mihai Cojocar - Catalogul timbrelor fiscale românești, București, 2000
- [4] ing. Mihai Cojocar - Catalogul timbrelor fiscale și al vignetelor românești, București, 2006
- [5] Ștefan Nicolau- Poșta și filateliștii botoșăneni, Botoșani, 2007
- [6] Mihai Cornaci - Emisiuni filatelice speciale în județul Botoșani în perioada 1944-1945, Forum cultural, nr. 2/2007, Botoșani
- [7] Colecția ziarului „Clopotul”, Botoșani, 1944-1945
- [8] ing. Călin Marinescu - Tarifele, taxele și gratuitățile poștale în România 1841-2008, Vol. 1 și 2, București, 2008.

Fig. 4

Ing. Călin MARINESCU, născut în anul 1955 la Dorohoi, licențiat al Institutului Politehnic din Iași, Facultatea de inginerie chimică. Preocupări filatelice: istorie poștală în legătură cu România. Contact: romexim.star@b.astral.ro

Al patrulea campionat european de filatelie tematică

Evenimentul, desfășurat la Parc Floral din Paris între 12-20 iunie 2010, a fost organizat de Phil@poste și Federația Franceză a Asociațiilor Filatelice (FFAP) cu participarea a 48 de exponate

din 18 țări împărțite în opt sub-clase. Juriul a fost compus din: Bernard Jimenez (președinte), Jorgen Jorgenson (președinte FEPA), Giancarlo Morolli și Damian Läge (secretar). Félix Albe (Franța), cu exponatul *Hymne au soleil*, a fost învingătorul în clasa

Championship. Din România au participat Georges-Sorin Singer - *Au service... d'Eutherpe* (72 puncte) - subclasa *Artă și cultură* și Marius Munteanu - *The Kingdom of Romania* (70 puncte) - subclasa *Istorie și organizații*.

(dnd)

România dincolo de hotare Cine ne poate ajuta?

Norbert BLISTYAR

Am urmărit în mai multe numere consecutive ale revistei informații privind prezența unor trupe străine pe teritoriul României, sub aspectul documentelor filatelice care au însoțit acele situații. În mod similar s-ar putea documenta și prezența trupelor românești pe teritorii străine. Dar cunoaștem cu toții că între 1945 - 1990 trupele românești nu au participat la acțiuni militare pe teritorii străine, exceptând manevrele militare desfășurate în cadrul Tratatului de la Varșovia.

Interesant este totuși un plic oferit recent la o licitație din Austria, care fără a fi legat de o prezență militară românească în străinătate, provine totuși dintr-o zonă puternic influențată de contradicțiile militare și politice de la mijlocul sec. XX. În catalogul licitației plicul este prezentat la capitolul Coreea de Nord, fiind expediat în 1957 din Nampho/Coreea spre Zagreb/YU. Este vorba de o corespondență civilă oferită la licitație doar datorită

francaturii. Pentru noi plicul prezintă însă interes datorită indicațiilor expeditorului - o persoană care se afla în acel moment în „L' hôpital roumain. Nampho. Corée”, deci într-un spital românesc din Coreea.

Referitor la aceasta apar acum mai multe întrebări:

- când și în ce condiții a fost inaugurat spitalul, încă în timpul Războiului din Coreea sau abia ulterior?

- a fost inițial un spital militar sau dintotdeauna un spital civil?

- a fost prezent acolo personal medical și administrativ român și care a fost statutul său la timpul respectiv?

Ar fi desigur interesant să aflăm mai mult despre acest spital și despre condițiile în care s-a ajuns la construirea unui spital ro-

mânesc în Coreea de Nord la începutul anilor '50, poate chiar de la persoane care au fost acolo în acei ani. Desigur că filatelia are aici numai un aspect marginal, chiar dacă într-un exponat cu tema medicală sau de istorie a relațiilor internaționale ale României plicul poate fi o piesă valoroasă, dar pentru noi este încă o dovadă că filatelia nu poate fi separată de istorie. De aici și întrebarea - cine ne poate ajuta?

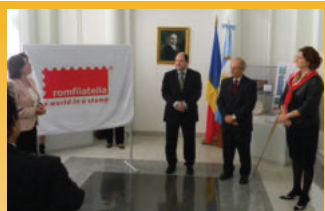
Lacuri montane la Muzeul Național Filatelic

Muzeul Național Filatelic a găzduit într-un cadru deosebit vernisajul expoziției româno-argentinienne „Lacuri montane”, organizată de Romfilatelia în colaborare cu Ambasada Argentinei cu ocazia împlinirii a 80 de ani de relații diplomatice între cele două țări. În acest scop s-a lansat o emisiune poștală, pentru a cărei ilustrare cele două instituții au ales Lacul Bâlea din România și Lacul Nahuel Huapi din Argentina (emisiunea a fost prezentată în numărul 4(9)/2010 al revistei philatelica.ro).

Pe lângă tema comună a emisiunii de timbre, un element inedit care definește apropierea dintre cele două națiuni îl constituie personalitatea lui Iuliu

Popper, explorator și cartograf român. Acesta a organizat expediții în Argentina, în Tierra del Fuego (Țara de Foc), în partea de sud a Patagoniei și Isla Grande (Insula Mare). Vreme de aproape zece ani a explorat Țara de Foc, numeroase locuri descoperite primind denumiri românești. A bătut monedă proprie (de 1 g și 5 g aur), a înființat oficii poștale, a realizat un timbru cu valoarea de 10 centavos, ilustrat cu un „P” mare de la Popper - o raritate în lumea filatelică - toate acestea pe teritoriul Argentinei. Iuliu Popper, regele Țării de Foc, a fost supranumit de către argentinieni „Conchistadorul român al Patagoniei”.

Vernisajul expoziției s-a des-

fășurat în prezența unor distinși invitați din partea Ambasadelor Argentinei, Braziliei, Bulgariei, Chinei, a statului Peru, Thailandei, a oficialităților și personalităților românești, invitați din ministere și mass-media.

Acest proiect filatelic are rolul de a dezvolta relațiile de colaborare dintre cele două țări, Muzeul Național Filatelic fiind părtaș la realizarea acestui scop.

(Lucia ȘOPEANU, muzeograf
Muzeul Național Filatelic)

EMISIUNILE ANULUI 2010

Grupaj:
dr. Ioan DANILIUC

1877 BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI - 130 DE ANI DE LA ÎNFIINȚARE THE NATIONAL BANK OF ROMANIA - 130 YEARS SINCE ITS ESTABLISHMENT

Data punerii în circulație: 05.09.2010.

Dimensiuni: mărcile poștale, 52x42 mm; blocul, 122x120 mm; minicoli, 239x112 mm.
Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

Prezentare: minicoli cu opt mărci poștale de aceeași valoare, dispuse pe două rânduri de patru mărci, rândul al doilea poziționat tête-bêche (prima coloană a minicolii este formată din două viniete); blocuri cu două mărci poștale (o serie în dictpic vertical), cu perfor închis, plasate în jumătatea dreaptă a manșetei pe care este redată o imagine din holul central al BNR.

Mărcile poștale din ambele forme de prezentare au un perfor de siguranță sub formă de stea, practicat la începutul (la prima valoare) sau la sfârșitul inscripționării ROMÂNIA.

Tipărit offset, la cinci culori pe hârtie cromogumată (Anglia).

Un FDC echipat cu seria în tiraj total de 1850 bucăți, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z. aplicată suplimentar și în folio aur.

Carton filatelic, echipat și obliterate în mod similar cu FDC-ul.

Date of issue: 05.09.2010.

Size: stamps, 52x42 mm; block, 122x120 mm; minisheet, 239x112 mm.

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: in minisheet of eight stamps (each value) and two labels, and block of two stamps with closed perforation and illustrated border.

Printing system: offset, in five colours, on chromo paper - UK origin.

One FDC: 1 850 envelopes equipped with the postage stamps of the issue, numbered and cancelled with the first day postmark, having in addition imprinted in gold foiling the first day postmark of the issue.

Philatelic document.

Tiraje (Run printing)

Valoarea			Total
2,40 L	4.000	26.200	30.200
4,30 L	4.000	26.200	30.200
Blocuri	-	11.000*	11.000

* Numărul mărcilor poștale din blocuri a fost inclus în tirajul fiecărei valori în parte.

romfilatelia
o lume într-un timbru

1878 ORIENT EXPRES Emisiune comună ROMÂNIA-AUSTRIA ORIENT EXPRESS Joint stamp issue ROMANIA-AUSTRIA

Data punerii în circulație: 06.09.2010.

Dimensiuni: mărcile poștale, 63x27 mm; blocul, 160x95 mm.

Machetator: Răzvan POPESCU

Prezentare: minicoli cu opt mărci poștale de aceeași valoare, dispuse pe două rânduri de patru mărci (marginea inferioară este formată din două TABS-uri); blocuri - coliță cu două mărci (o serie) dispuse în casete perforate individual, amplasate într-un aranjament grafic sugestiv, care conține traseul trenului Orient expres.

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Un FDC echipat cu ambele serii, în tiraj total de 400 bucăți, numerotate și obliterate cu ștampilele P.Z. ale ambelor administrații poștale.

Un set de două cărți poștale ilustrate, echipate și obliterate cu ștampila P.Z. Tiraj: 400 seturi.

Carton filatelic, echipat și obliterate în mod similar cu FDC-ul.

Tiraje (Run printing)

Valoarea			Total
2,40 L	4.000	36.700	40.700
4,70 L	4.000	36.700	40.700
Blocuri	-	14.300*	14.300

* Numărul mărcilor poștale din blocuri a fost inclus în tirajul fiecărei valori în parte.

Date of issue: 06.09.2010.

Size: stamps, 63x27 mm; block size, 160x95 mm.

Designer: Răzvan POPESCU.

Page composition: in minisheet of eight stamps (each value) and two TABS, and perforated miniature sheet of two stamps.

Printing system: offset, in four colours, on chromo paper - UK origin.

One FDC: 400 envelopes equipped with the postage stamps of the joint issue of Romania and Austria, numbered and cancelled with the first day postmark of the corresponding country.

Two picture postcards, each equipped on the front with the corresponding stamp and cancelled with the first day postmark. Run printing: 400 sets.

Philatelic document.

romfilatelia
o lume într-un timbru

1879 20 DE ANI DE LA RATIFICAREA CONVENȚIEI ONU REFERITOARE LA DREPTURILE COPILULUI 20 YEARS SINCE THE RATIFICATION OF THE UN CONVENTION ON THE RIGHTS OF THE CHILD

Data punerii în circulație: 27.09.2010.

Dimensiuni: marca poștală, 48x33 mm; minicoala, 158x119 mm.

Machetator: Ioana VIZEANU.

Prezentare: minicoli cu opt mărci poștale și o viniță plasată central.

Tipărit offset, la patru culori, pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Un FDC echipat cu marca poștală, în tiraj total de 350 bucăți, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z.

Carton filatelic, echipat și obliterate în mod similar cu FDC-ul.

Date of issue: 27.09.2010. Size: stamp, 48x33 mm; minisheet, 158x119 mm. Designer: Ioana VIZEANU.

Page composition: in minisheet of eight stamps+one label.

Printing system: offset, in four colours, on chromo paper - UK origin.

One FDC: 350 envelopes equipped with the postage stamp of the issue, numbered and cancelled with the first day postmark.

Tiraje (Run printing)

Valoarea			Total
6,00 L	8.000	13.600	21.600

1880 - 1881 STEMELE DUNĂRII II DANUBE'S COATS OF ARMS II

Data punerii în circulație: 10.10. 2010.

Dimensiuni: mărcile poștale, 72x33 mm; colița dantelată tip I, 114x120 mm cu marca 48x33 mm, iar tip II 114x162 mm cu marca la aceleași dimensiuni; blocul 174x167 mm (tip I) și 172x210 mm (tip II); minicoala 228x120 mm.

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU, Octavian PENDA și Stan PELTEACU.

Prezentare: minicoli cu opt mărci poștale identice și o viniță plasată central, specifică fiecărei valori; bloc-coliță cu patru mărci poștale (o serie), plasate în casete cu perfor individual în partea inferioară a manșetei ornată grafic cu subiect la tema emisiunii; marginea stângă a blocului este decupată ondulat; blocurile sunt de două tipuri, diferențiate prin dimensiunea manșetei (tipul II cu latura dreaptă tăiată liniar și numerotat cu roșu, a intrat numai în echiparea mapelor); coliță dantelată tipărită tot în două variante (cel de-al doilea tip diferă, ca și blocul, prin dimensiunile manșetei, a numerotației cu roșu și a intrat în echiparea mapelor).

Tipărit offset, la cinci culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Un set de două FDC-uri echipate cu mărcile poștale ale emisiunii, în tiraj total de 360 seturi, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z.

Patru cărți poștale ilustrate, fiecare echipată cu valoarea purtătoare a imaginii similare, obliterate cu ștampila P.Z.

Carton filatelic francat cu seria și obliterate P.Z.

Mapă echipată cu colița emisiunii (tip II) și blocul (tip II), cu ștampila P.Z. aplicată în folie metalizată albastră. Tiraj: 600 bucăți.

Timbru gravat după macheta mărcii coliței. Tiraj: 350 bucăți.

Date of issue: 10.10.2010.

Size: stamps, 72x33 mm; perforated souvenir sheet type I, 114x120 mm (stamp size 48x33 mm); perforated souvenir sheet type II 114x162 mm (stamp size 48x33 mm); block, 174x167 mm (type I) and 172x210 (type II); minisheet, 228x120 mm. Designer: Mihai VĂMĂȘESCU, Octavian PENDA and Stan PELTEACU.

Page composition: in minisheet of eight stamps (each value) + one label for each value; block of four (one set), and a perforated souvenir sheet.

Printing system: offset, in five colours, on chromo paper - UK origin.

Two FDC's: 360 sets equipped with the postage stamps of the issue, numbered and cancelled with the first day postmark.

Four picture postcards, each equipped on the front with the corresponding stamp and cancelled with the first day postmark.

Philatelic document equipped with the stamps of the issue.

Folder containing the souvenir sheet of the issue (type II) and the block (type II). Run printing: 600 pieces.

Engraved stamp, run printing: 350 pieces.

Tiraje (Run printing)

Valoarea			Total
1,40 L	4.000	22.500	26.500
2,40 L	4.000	22.500	26.500
3,10 L	4.000	22.500	26.500
4,30 L	4.000	22.500	26.500
14,50 L col tip I	1.200	9.400	10.600
14,50 L col tip II	-	600	600
Bloc-col tip I	-	7.900*	7.900*
Bloc-col tip II	-	600*	600*

* Numărul mărcilor poștale din blocurile-coliță a fost inclus în tirajul fiecărei valori în parte.

1882 CENTENARUL AVIONULUI CU REACȚIE COANDĂ 1910 CENTENARY OF THE JET AIRCRAFT COANDĂ 1910

Data punerii în circulație: 15.10.2010.

Dimensiuni: coliță, 162x110 mm (tip I) și 324x110 mm (tip II), ambele cu marca poștală de 62x27 mm. Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

Prezentare: coliță dantelată, cu marca poștală plasată în stânga ansamblului grafic al mașetei. Colițele de tip II au formatul diferit și sunt numerotate cu roșu.

Tipărit offset, la 5 culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Un FDC echipat cu marca poștală din coliță, numerotată și obliterat cu ștampila P.Z. Tiraj: 1 250 bucăți.

Mapă echipată cu coliță tip II și un FDC.

Date of issue: 15.10.2010.

Size: perforated souvenir sheet, 162x110 mm (type I) and 324x110 mm (type II), both with a stamp size 48x33 mm.

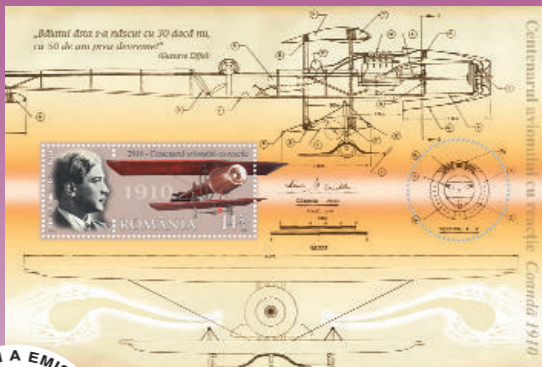
Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: perforated souvenir sheet.

Printing system: offset, in 5 colours, on chromo paper - UK origin.

One FDC, 1 250 envelopes equipped with the stamp of the souvenir sheet, numbered and cancelled with the first day postmark.

Folder equipped with perforated souvenir sheet type II and one FDC.

Tiraje (Run printing)

Valoarea			Total
14,50 L col I	2.000	13.000	15.000
14,50 L col II	-	600*	600*

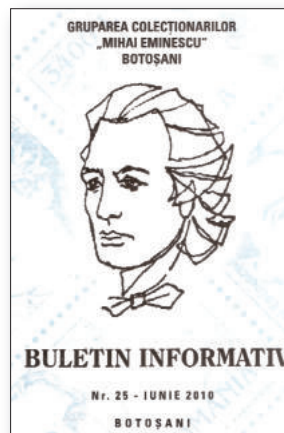
* Sunt incluse numai în echiparea mapelor

Buletin informativ „Mihai Eminescu”

Este o revistă de informare, documentare și studii de filatelie, cartofilie, carte, numismatică, imprimate și ex-librisuri cu tema „Mihai Eminescu”, ce apare de trei ori pe an sub responsabilitatea dlui Nicolae Iosub (iosub.nico@yahoo.com). În nr. 25 - iunie 2010 semnează: Riria Xenopol (*La mormânt*), Prof. Victor Macarie - Iași (*Eminescu, prima medalie...*), Cmdr. av. (r) Marius Popescu - Călărași (*Congresul internațional de dacologie - EMINESCU 2009*), Nicolae Iosub - Botoșani (*Geamantanul lui Emi-*

nescu; Două tablouri cu Mihai Eminescu), Mihai C. V. Cornaci (*In memoriam Constantin Nicolae Mălinaș; Un volum așteptat*), Ioan T. Vescan - București (*Din colburi de arhive ...*), Mihail Costin - București (*O poveste necunoscută despre Mihai Eminescu; O carte poștală specială*). De asemenea sunt prezentate: ilustrate realizate de Mihai Iacob ce-l reprezintă pe Mihai Eminescu; pluri ocazionale realizate la Turda și Oravița dedicate lui Mihai Eminescu și Ion Creangă; ex-libris Mihai Eminescu.

MARTINEL 2010 MICIMACKÓ

Prof. Victor NECOLAU

Organizatorii expoziției filatelice pentru copii **MARTINEL 2010 MICIMACKÓ** au pus la dispoziția celor interesați materialele prezentate alături (ștampila expoziției și ștampilele ocazionale **80 de ani de nașterea lui Neil Armstrong - primul om care a pășit pe Lună** și **225 de ani de la nașterea lui Jacob Grimm - povestitor și filolog german**). Apreciem că jurizarea a fost subiectivă (președinte Mircea Calu), inclusiv trecerea în clasa hors-concurs a unor exponate, probabil la indicația lui *el lider minimo*. Acest fapt ar trebui să dea de gândit oficialilor, mai ales atunci când este vorba de participanți copii, care își fac singuri exponatele. Regretabil este faptul că din București au participat numai patru copii, acesta fiind un semnal pentru regresul filateliei românești. Sunt din ce în ce mai puțini tineri filателиști, iar cei implicați în dezvoltarea activității filatelice românești au alte intenții decât promovarea tineretului. Îl felicit pe domnul Lőrincz Barnabás - președinte HAFILA (<http://www.harfila.ro>) pentru organizarea deosebită a expoziției, arătând că acolo unde este cinste, bun simț și devotament se pot face lucruri minunate pentru copiii iubitori de cultură și frumos, acestea fiind de fapt și apanajele filateliei. Intenționez ca anul viitor, împreună cu președintele HAFILA, să largim participarea internațională a exponanților, făcând din această expoziție una din cele mai importante expoziții europene din domeniu.

Turul Franței, cea mai importantă competiție ciclistă din lume

René GESLIN, AEP

De ce nu Turul Franței!

La origine se află afacerea Dreyfus¹⁾. Pierre Giffard - patronul ziarului *Le Vélo* - este dreyfusard, iar contele de Dion - unul din cei mai puternici agenți ai săi de publicitate - aparține părții adverse.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, în Franța, presa sportivă este dominată de un titlu - *Le Vélo*, dar luarea de poziție a patronului său - Pierre Giffard în cazul Dreyfus face valuri. Producătorii de biciclete (cea mai mare parte anti-Dreyfus), care finanțează ziarul său prin reclame, nu apreciază atitudinea acestuia. În 1900 ei aleg să-l finanțeze pe Henri Desgrange (fostul recordmen mondial al orei), care înființează ziarul concurent *L'Auto-Vélo* (acesta apare pentru prima dată la 16 octombrie 1900). În timp ce *Le Vélo* este publicat pe hârtie verde, Desgrange își editează ziarul pe hârtie galbenă (câțiva ani mai târziu, această culoare va da naștere cunoscutului tricou galben).

Un război pe viață și pe moarte se duce apoi între cele două titluri ale ziarelor. Pe 16 ianuarie 1903 Desgrange pierde procesul contra

lui *Le Vélo* și este obligat să redenumască ziarul *L'Auto-Vélo* în *L'Auto*. Ciclismul era atunci sportul rege în Franța și această pierdere se putea dovedi decisivă. Desgrange trebuie atunci să găsească rapid o modalitate de a-l contracara pe principalul său concurent. Își aduce aminte că jurnalistul Géo Lefèvre, în timpul unui prânz luat cu „șeful” la *Zimmer Madrid* de pe Boulevardul Montmartre din Paris, i-a propus să organizeze o cursă ciclistă de anvergură: **Turul Franței**. La data de 19 ianuarie 1903, *L'Auto* (a cărui apariție va fi neîntreruptă până în august 1944) a anunțat crearea „celui mai mare eveniment ciclistic organizat vreodată”: acesta va fi primul **Tur al Franței**.

Ideea este atât de bună încât vânzările ziarului sunt în creștere. Lipsit de cititori, *Le Vélo* își încheiază apariția în anul următor.

Desgrange (Fig. 1) rămâne organizatorul Turului (întrerupt de război) până în anul 1936 când, bolnav fiind, părăsește Turul în plină cursă la Charleville. De la acel

Fig. 1

moment el trece direcția cursei lui Jacques Goddet.

Datorită organizatorului Desgrange și finanțatorului Goddet **s-a născut Turul Franței ...**

1 iulie 1903 - startul primei ediții, pentru 60 de concurenți, la MONTGERON (lângă Paris Fig. 2).

Învingătorii

Marii câștigători au fost evocați prin emisiuni poștale din Franța (Fig. 3 - Sc #2968) și prin numeroase emisiuni din Antigua & Barbuda (Sc #2674-9), Dominica (Sc #2426-7), Gambia (Sc #2740-2), Ghana (Sc #2383-4), Grenada (Sc #3355-60), Grenada Carriacou & Petite Martinique (Sc #2462-7), Italia ►►►

Fig. 2

(Sc #2299), Maldive (Sc #2721-6), Micronezia (Sc #547-8), Monaco (Sc #547), Nevis (Sc #1344-5), Niger (Sc #954), Palau (Sc #729-30), San Marino (Sc #1368), Saint Vincent (Sc #3129-34).

Primul câștigător al Turului Franței, Maurice Garin (Fig. 4, Monaco - Sc #547), a intrat în legendă în timpul vieții.

Galeria campionilor onorați prin filatelie: Eugene Christopher - primul purtător al tricoului galben în Turul Franței - 1919 (Fig. 5), Fausto Coppi (Italia) - câștigător al Turului Franței în edițiile 1949-1952 (Fig. 6, Italia - Sc #2299, San Marino - Sc #1368), Eddy Merckx - câștigător în 1969-1972, 1974 și Louis Ocaña - în 1973 (Fig. 7), Jacques Anquetil - învingător în cinci ediții (Fig. 3, Mali Sc #902b), Lance Armstrong - câștigător a șase ediții (Fig. 3), Miguel Indurain (Fig. 3, Mali Sc #902c).

Mijloacele mass-media

Creat în 1903 de către cotidianul sportiv parizian *L'Auto* (viitorul *L'Équipe*), Turul Franței este un laborator excelent pentru mass-media în cursul secolului XX. Turul Franței reprezintă unul dintre cele mai importante impacturi publi-

Fig. 3

tare (Fig. 8 - carnet din Algeria).

Primul reportaj radiofonic în direct, cel al lui Jean Antoine și Alex Viot, a avut loc în anul 1930. De atunci radioul s-a impus în fața ziarului, care nu poate da rezultatele până în dimineața următoare. Actualitățile cinematografice nu au reprezentat vreodată niște veritabili concurenți deoarece acestea difuzau întotdeauna etapele cu întârziere de câteva zile.

Televiziunea este prezentă pe

traseul Turului la sfârșitul anilor 1940, dar trebuie să încerce tot felul de mijloace pentru a asigura o acoperire corespunzătoare a cursei. Primul reportaj în direct de pe un vârf alpin s-a limitat la un plan fix al trecerii coloanei de cicliști. Reportajul a fost reluat două ore mai târziu cu un plan fix al liniei de sosire. Au trebuit să fie așteptați anii 1960 pentru a asista la reportaje televizate în direct, care să producă o adevărată intrare a telespectatorului în miezul cursei, datorită camerelor montate pe motocicletă cu retransmitere a imaginilor prin avion sau elicopter.

Astfel, putem defini trei epoci ale mass-media pentru Turul Franței: presă tipărită din 1903 până în anii 1920, apoi radio din anii 1930 până la începutul anilor 1960 și, în sfârșit, televiziune începând de la sfârșitul anilor 1960.

În mod evident, presa tipărită (Fig. 9) nu a abdicat în fața creșterii puterii radioului și televiziunii, dar descrierea pură de etapă a lăsat treptat locul unor puncte de vedere decalate.

René GESLIN, membru al Academiei Europene de Filatelie - AEP și al Federației Internaționale de Filatelie Olimpică - FIPO. Specializare: Bicicleta în serviciul omului (medalie de Aur FIP), ștampile DAGUIN în întreaga Europă.
Contact: + (33) 01-47.80.74.88.

Nota traducătorului (Florin PATAPIE - RAICU)

¹⁾ Afacerea Dreyfus a fost o dezbatere politică, pe care unii istorici au considerat-o ca fiind complet absurdă și care a divizat Franța la sfârșitul secolului al XIX-lea. Motivul acesteia era reprezentat de condamnarea soldatului Alfred Dreyfus - ulterior exonerat de răspundere - care se presupunea că vânduse secrete militare germanilor. Disputele dintre cei ce-l susțineau pe Dreyfus (*dreyfusarii*) și adversarii lor politici deveniseră, la acea vreme, foarte aprinse. Ambele tabere ajunseseră să organizeze demonstrații publice. Una dintre acestea a avut loc în 1899, în timpul faimoasei curse de cai de la Auteuil. Printre cei implicați atunci s-a numărat și contele Jules-Albert de Dion, proprietarul fabricii de automobile *De Dion-Bouton*. El îl considera pe Dreyfus vinovat. Din cauza implicării sale în demonstrația de la Auteuil, când l-a lovit pe președintele Franței - Émile Loubet - cu o cărbă în cap, Jules-Albert de Dion a fost închis timp de 15 zile, plătind și o amendă în valoare de 100 de franci.

Despre incidentul de la Auteuil se spunea că fusese „fabricat pentru presa sportivă”. Primul și cel mai important ziar sportiv francez la acea vreme, *Le Vélo*, vindea 80.000 de exemplare zilnic. Editorul publicației, Pierre Giffard, îl considera pe Dreyfus nevinovat. El a relatat arestarea acestuia într-un mod care i-a displăcut total lui Jules-Albert de Dion. Din acest motiv, Dion, împreună cu alți câțiva opozanți ai lui Dreyfus (printre care Adolphe Clément și Edouard Michelin), a înființat un ziar sportiv rival, pe care l-a denumit *L'Auto*. Edouard Michelin (1859-1940) era un industriaș francez, co-director al companiei *Michelin*, împreună cu fratele său André. În 1889 a perfecționat proiectarea anvelopelor pentru biciclete, ceea ce a condus la o mult mai ușoară reparare a lor. La scurt timp compania sa a început fabricarea noului tip de anvelope, iar mai târziu a dezvoltat producția de anvelope gonflabile pentru autoturisme, compania *Michelin* având ulterior o creștere extraordinară în serviciul noii industrii care tocmai se năște la momentul trecerii în secolul XX.

Le Tour de France, la plus importante compétition cycliste du monde

René GESLIN, AEP

Pourquoi pas Le Tour de France!

A l'origine est l'affaire Dreyfus. Le Patron du journal *Le Vélo* Pierre Giffard est Dreyfusard, le comte de Dion, l'un de ses plus puissants annonceurs, appartient au parti adverse.

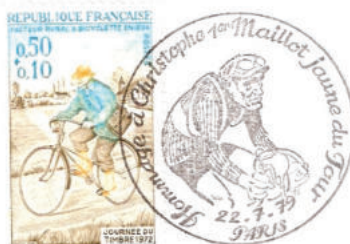
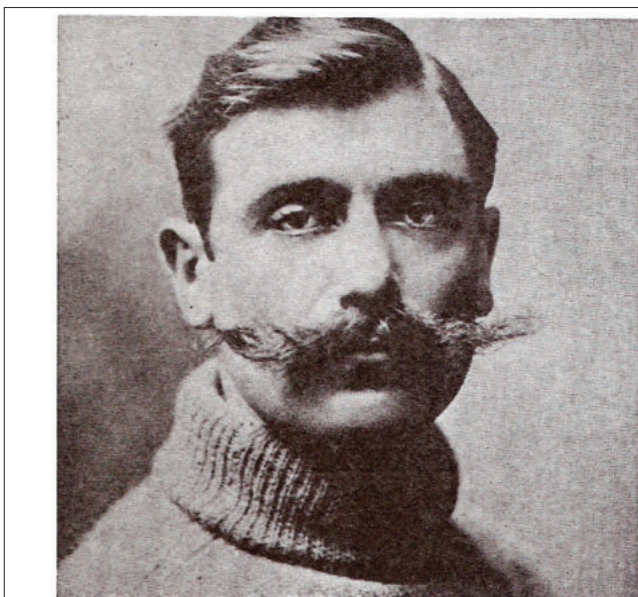
A la fin du XIXe siècle, en France, la presse sportive est dominée par un titre: *Le Vélo*, mais la prise de position de son patron - Pierre Giffard dans l'affaire Dreyfus fait des vagues. Les fabricants de cycles (pour la plupart antidreyfusards) qui financent son journal par la publicité n'apprécient pas. En 1900, ils choisissent de financer Henri Desgrange (ex-recordman du monde de l'heure) qui crée un journal concurrent *L'Auto-Vélo* (paraît pour la première fois le 16 Octobre 1900). Alors que *Le Vélo* est publié sur papier vert, Desgrange fait éditer le sien sur papier jaune (quelques années plus tard, c'est cette couleur qui donnera naissance au maillot jaune).

Une guerre à mort s'engage alors entre les deux titres. Le 16 janvier 1903, Desgrange perd le procès qui l'oppose au *Vélo*, et se trouve contraint de renommer *L'Auto-Vélo* en *L'Auto*. Le cyclisme est alors le sport roi en France, et cette perte aurait pu s'avérer décisive.

Desgrange doit alors rapidement trouver un moyen de contrer son principal concurrent. Il se souvient que le journaliste Géo Lefèvre, qui lors d'un déjeuner pris avec le «patron» au *Zimmer Madrid* du boulevard Montmartre à Paris, lui avait proposé d'organiser une course cycliste d'envergure: **le Tour de France**. Le 19 Janvier 1903, *L'Auto* (restera jusqu'à la fin de sa parution en Août 1944) annonce la création de «la plus grande épreuve cycliste ▶▶▶

Fig. 4

" Qui fait ce qu'il peut
fait ce qu'il doit "

E. Christoforo

Fig. 5

jamais organisée»: ce sera le premier **Tour de France**.

L'idée est tellement bonne que les ventes du journal s'envolent. Privé de lecteurs, *Le Vélo* cesse sa publication l'année suivante.

Desgrange (Fig. 1) reste l'organisateur du Tour (interrompu par la guerre) jusqu'en 1936, année où, malade, il quitte le Tour en pleine course à Charleville. Il passe dès lors le témoin de la direction de course à Jacques Goddet.

Grace à Desgrange l'organisateur et Goddet le financier **Le Tour était né ...**

Fig. 6

1er Juillet 1903 - le départ dans la première édition, pour 60 concurrents, à MONTGERON (près de Paris - Fig. 2).

Les vainqueurs

Les grandes vainqueurs ont été évoquées par émission du France (Fig. 3 - Sc #2968) et

nombreuses émissions des Antigua & Barbuda (Sc #2674-9), Dominique (Sc #2426-7), Gambie (Sc #2740-2), Ghana (Sc #2383-4), Grenada (Sc #3355-60), Grenada Carriacou et Petite Martinique (Sc #2462-7), Italie (Sc #2299), Maldives (Sc #2721-6), Micronésie (Sc #547-8), ►►►

Fig. 7

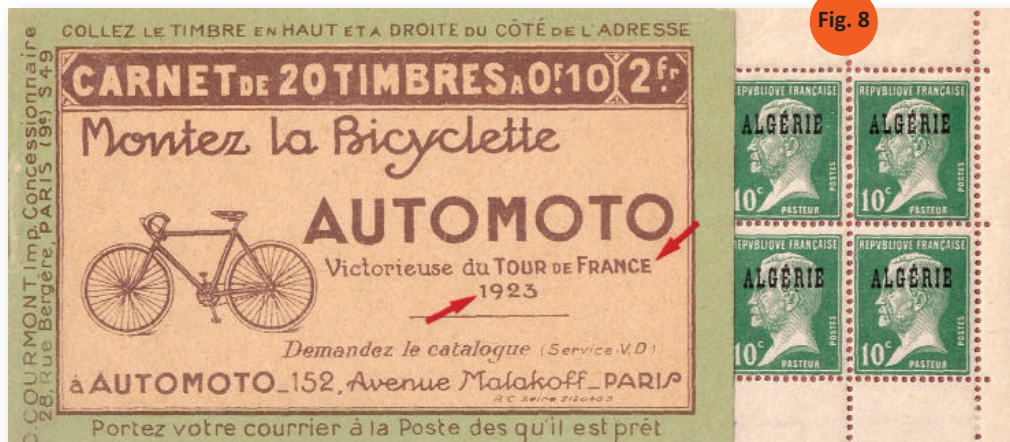

Fig. 8

Monaco (Sc #547), Nevis (Sc #1344-5), Niger (Sc #954), Palau (Sc #729-30), San Marino (Sc #1368), St. Vincent (Sc #3129-34).

Premier vainqueur du Tour de France, Maurice Garin (Fig. 4, Monaco - Sc #547), est entré vivant dans la légende.

La galerie des champions honorés par la philatélie: Eugène Christophe le premier porteur de maillot jaune dans le Tour de France - 1919 (Fig. 5), Fausto Coppi (Italie) vainqueur des Tours de France 1949-1952 (Fig. 6, Italie - Sc #2299, San Marino - Sc #1368), Eddy Merckx vainqueur en 1969-1972, 1974 et Louis Ocaña en 1973 (Fig. 7), Jacques Anquetil vainqueur de cinq tours (Fig. 3, Mali Sc #902b), Lance Armstrong vainqueur de six tours (Fig. 3), Miguel Indurain (Fig. 3, Mali Sc #902c).

Médias

Créé en 1903 par le quotidien sportif parisien *L'Auto* (futur *L'Équipe*), le Tour est un excellent laboratoire pour les médias au cours du XXe siècle. Le Tour de France constitue un impact publicitaire des plus importants (Fig. 8 - carnet d'Algérie).

Le premier reportage radio-phonique en direct, par Jean Antoine et Alex Virot a lieu en 1930. Dès lors, la radio s'impose sur le journal, qui ne peut donner les résultats que le lendemain matin. Les actualités cinématographiques ne furent jamais de véritables concurrents, car elles diffusaient toujours les étapes avec plusieurs jours de décalage.

La télévision est présente sur la route du Tour dès la fin des années 1940 mais doit expérimenter toutes sortes de moyens afin d'assurer un reportage correct de la course. Le premier reportage en direct d'un sommet alpin se limita en effet à un plan fixe du passage du col. Le reportage reprit deux heures plus tard avec un plan fixe de la ligne d'arrivée. Il faut attendre les années 1960 pour assister à des reportages té-

Fig. 9 - Extrait d'un article du "Miroir des Sports" de 1947, signé Félix Lévitan.

Fig. 9 - Extras dintr-un articol din "Miroir des Sports" din anul 1947, semnat Félix Lévitan.

lvisés en direct faisant véritablement pénétrer le téléspectateur au cœur de la course, grâce à des caméras embarquées sur des motos relayées par avion ou hélicoptère.

Ainsi, on peut définir trois âges médiatiques pour le Tour: le journal papier de 1903 aux années 1920, puis la radio des an-

nées 1930 au début des années 1960, enfin la télévision depuis la fin des années 1960.

Les journaux papier (Fig. 9), n'abandonnèrent évidemment pas face à la montée en puissance de la radio et de la télévision, mais la description pure de l'étape laissa progressivement la place à des points de vue décalés.

René GESLIN, membre de l'Académie Européenne de Philatélie - AEP et de la Fédération Internationale de Philatélie Olympique - FIPO. Spécialités: La bicyclette au service de l'homme (médaillon d'Or FIP), cachets DAGUIN à travers de l'Europe.

Contact: + (33) 01-47.80.74.88.

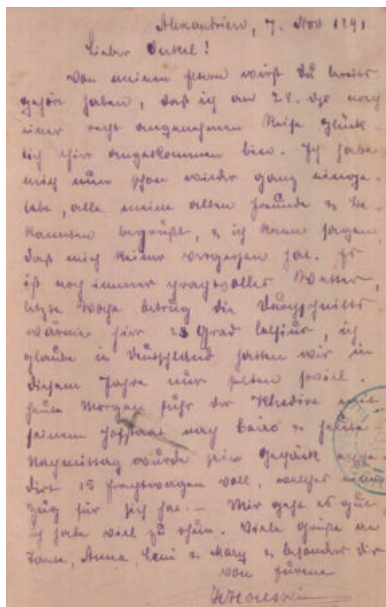

Precursori ai maximafiliei:

este oare cea mai veche maximă cunoscută?

Plecare: ALEXANDRIA 4 XI 91; tranzit: MARSEILLE 10 NOV;
sosire: BREMEN 14 11.

Adjudecată pe e-Bay la un preț de 502 €, având un preț de
pornire de 85 €.

Comemorare Dimitrie Brândză,
fiu al melegurilor botoșănene -
ilustrată maximă

Realizare Coriolan Chiricheș

Expoziția națională de maximafilie „ARTĂ ȘI RELIGIE”

Dumitru F. DUMITRU

Sub genericul de mai sus s-a desfășurat la Bacău, între 12 și 17 septembrie 2010, o *expoziție națională cu participare internațională* în organizarea Societății Române de Maximafilie „Dr. Valeriu Neaga” și a Asociației Filatelice Franța - România, în parteneriat cu Decanatul Romano-Catolic de Bacău, Asociația Romano-Catolicilor „Dumitru Martinaș” - Bacău, Oficiul Județean Rețea - Poștală Bacău, Complexul Muzeal „Iulian Antonescu” - Bacău și, în sfârșit, Liceul de Artă „George Apostu” - Bacău. Expoziția a avut loc sub patronajul Ministerului Afacerilor Externe, al Consiliului Județean Bacău, al Primăriei Municipiului Bacău, al Academiei Mondiale de Filatelie și al Federației Filatelice Române.

Manifestarea s-a desfășurat în două locații: *secțiunea religie* (30 fețe de panou) la Catedrala Romano-Catolică „Sfinții Apostoli Petru și Paul”, iar *secțiunea artă* (114 fețe de panou) la Complexul Muzeal „Iulian Antonescu”. La ambele locații au avut loc manifestări specifice. Astfel, la Catedrala Romano-Catolică - între două slujbe - în prezența părintelui Isidor Dăscă - paroh și decan al Decanatului Romano-Catolic „Sf. Nicolae” - Bacău, a dlui Ilie Bârză - membru al Consiliului Municipal Bacău și a invitaților Societății Române de Maximafilie s-au ținut scurte cuvântări în care, între altele, s-a subliniat semnificația organizării, în premieră, a unei expoziții filatelice într-un lăcaș de cult, tematica fiind chiar religie.

Vernisajul propriu-zis al expoziției a avut loc la Complexul Muzeal „Iulian Antonescu”, în prezența unui numeros public.

După cuvântările organizatorilor și ale principalilor invitați, elevi ai Liceului de artă „George Apostu” din Bacău au prezentat un scurt dar apreciat program artistic, iar cunoscutul profesor Gh. Dolinschi din comuna Arbore - jud. Suceava, împreună cu doi elevi îmbrăcați în frumoase costume populare românești, au invitat întreaga asistență să guste dintr-un mare colac moldovenesc.

Seara, într-o ambianță destul de restrânsă, a avut loc un dîneu la care s-a prezentat și palmareșul. Astfel, la clasa concurs maturi, juriul - președinte prof. Mihai Semenov - a acordat trei diplome în rang de medalie de *aur* (domnilor Vasile Doros, Andrei Potcoavă și George Constantourakis - Canada la clasa un panou), patru diplome în rang de medalie de *vermeil mare* (domnilor Coriolan Chiricheș, Cesare Rialdi, Rosario D'Agata, Petru Pitea) și una de *vermeil* (doamnei Alina Mihaela Vlaic).

Manifestarea a fost marcată prin două ștampile ocazionale, cea de la deschidere (12.09.2010) - machetată de dr. Ioan Daniliuc, iar cea de la închidere (17.09.2010) - machetată de ing. Mihai Ceuță.

Dl. av. Leon Iancovici acordând dlui Jean-Pierre Mangin, Premiul special „Leon Iancovici”

Noi realizări maximafilie

Dr. Ioan DANILIUC

Din inițiativa d-lui Remus Popovici din Făgăraș, în luna august a acestui an au fost realizate două ilustrate maxime care au folosit drept suport două cărți poștale ilustrate tipărite la Miclos Graph SRL Făgăraș. În imaginile ilustratelor sunt surprinse două aspecte din activitatea de dresaj a cailor lipițani de la herghelia Sâmbăta de Jos, județul Brașov. Ambele imagini oferă posibilitatea obținerii unei fericite concordanțe de subiect cu valoarea de 2,00 lei a emisiunii "Rase de cai", pusă în circulație de Romfilatelia la 29 mai 2010.

La sugestia distinsului colecționar din Făgăraș, care ne-a in-

format despre evenimentul sărbătorit în ziua de 20 august 2010 la herghelia din Sâmbăta

de Jos, dată când se aniversau 90 de ani de la trecerea instituției în patrimoniul statului, a fost realizată o ștampilă ocazională figurativă (conține, ca element grafic, capul unui cal lipițan), care a fost depusă la agenția din localitate și a servit la obliterarea ilustratelor maxime, oferind o frumoasă concordanță de loc și de timp. Macheta acestei ștampile îmi aparține.

Ștampila și tirajul de 40 de ilustrate maxime au fost realizate sub egida Societății Române de Maximafilie - Dr. Valeriu Neaga. Mulțumiri d-lui Remus Popovici și așteptăm din partea domniei sale noi vești despre activitatea filatelică și maximafilă făgăreșeană.

Noi în gura presei

TCNews (http://www.philatelica.ro/TC-NEWS_22.pdf), buletinul Comisiei de filatelie tematică a FIP, nr. 22 - august 2010. În *Cuvântul înainte* (pag. 2), Damian Lăge - președinte al Comisiei de filatelie tematică a FIP - evidențiază revista românească de filatelie philatelica.ro.

Curierul filatelic și Filatelistul feroviar consemnează și comentează sumarul revistei philatelica.ro. Le mulțumim Domnilor

prof. Nicolae Salade și ing. Gabriel Mărgineanu.

Filatelia, nr. 3-4/2010, IX (647-648), martie - aprilie 2010, publică la pag. 1, sub semnătura dlui Silviu N. Dragomir, articolul *Scrisoare deschisă domnului Dan N. Dobrescu - Așa e mai bine domnule călău?*. Un articol incitant, ocazie cu care este amintită revista philatelica.ro pentru prima dată în paginile publicației federației.

ZtB - Ziarul.toateBlogurile.ro (<http://ztb.ro>), la data de 28 octombrie 2010 publică, sub semnătura dlui Cornelius Ionescu, o recenzie a revistei Filatelia nr. 3-4/2010 (<http://colectii.toateblogurile.ro/2010/10/28/filatelia-3-%E2%80%934>) în care consemnează articolul optimist menționat mai sus, precum și *sila* pe care i-o datorează editorului revistei philatelica.ro. (dnd)

Galeria celebrităților botoșănene (I)

Dr. Gică MARIȚANU

Legendarul areal botoșănean, care este invariabil asociat numelor celor patru corifei ai culturii române - Eminescu, Enescu, Iorga și Luchian - a fost de-a lungul secolelor martorul zămisirii unui număr impresionant de personalități care, prin gândire și prin ceea ce au creat, au marcat știința și cultura atât la nivel local, cât și la nivel universal.

În contextul în care botoșăneni ca Isidore Isou - părintele letrismului, Lucien Goldmann - unul dintre cei mai mari filozofi și sociologi europeni ai secolului al XX-lea, scriitorul Ury Be-

nador, etc. sunt cunoscuți în străinătate, iar la Botoșani mulți „intelectuali” nici nu au auzit de ei, readucerea în actualitate a personalităților născute în județ a devenit pentru Asociația Filateliștilor un obiectiv important și o datorie de onoare.

Proiectul inițiat și pus în practică de dr. Gică Marițanu și ing. Coriolan Chirichesc sub titlatura **GALERIA CELEBRITĂȚILOR BOTOȘĂNENE** a debutat pe 9 iulie 2010, odată cu lansarea plicului și a ștampilei ocazionale prin care se marcau cei 110 ani scurși de la nașterea academicianului Alexandru Graur. Macheta plicului a fost

realizată de dr. Gică Marițanu, iar macheta ștampilei îl are ca autor pe ing. Coriolan Chirichesc.

În luna august au fost lansate plicuri și ștampile ocazionale după cum urmează:

- la 3 august: academician Dimitrie Brândză - 115 ani de la moarte (machetare plic și ștampilă - dr. Gică Marițanu);

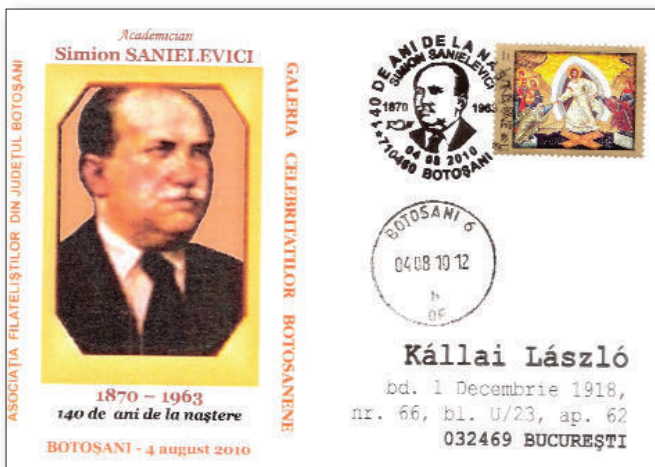
- la 4 august: academician Simion Sanielevici - 140 de ani de la naștere (machetare plic și ștampilă - dr. Gică Marițanu);

- la 5 august: Ioan de la Neamț-Hozevitul - 50 de ani de la moarte (machetare plic și ștampilă - dr. Gică Marițanu).

Prezentăm în continuare câteva date biografice ale personalităților evocate.

Simion SANIELEVICI (1870-1963) - 140 de ani de la naștere

Matematicianul Simion Sanielevici, considerat ca fiind unul dintre promotorii învățământului matematic modern din țara noastră, s-a născut în Botoșani la 4 august 1870. Aici a urmat cursurile primare, iar în 1889 a absolvit cursurile Liceului „August Treboniu Laurian”, unde timp de patru ani a fost coleg cu Nicolae Iorga. Se înscrie apoi la Secția de matematică a Facultății de Științe din București, devenind licențiat în 1895. Își continuă studiile la Paris, unde obține în 1907 licența în matematică iar în 1909 își ia doctoratul în matematică la Sorbona cu o valoroasă teză din domeniul ecuațiilor fizicii matematice - „Sur les équations différentielles des cordes et des membranes vibrantes”. La întoarcerea în țară, între 1909-1919 își desfășoară activitatea ca profesor secundar la Seminarul Pedagogic Universitar din București, iar din 1911, în paralel, este numit conferențiar provizoriu la Catedra de analiză matematică a Facultății de Științe din București. În 1913 obține docența în analiză matematică. În 1920 este numit profesor titular la Catedra de calcul diferențial și in-

tegral a Universității din Iași, în perioada 1921-1929 suplinind și Catedra de mecanică rațională rămasă vacantă prin plecarea profesorului Victor Vâlcovici la Institutul Politehnic din Timișoara. În 1929 este numit profesor titular la Catedra de mecanică rațională și aplicată pe care o va conduce până în 1938, când se pensionează și se reîntoarce în București. Bogata activitate didactică a profesorului Simion Sanielevici a fost dublată

constant de cercetarea științifică, în special în domeniul analizei matematice, axându-se pe studiul ecuațiilor diferențiale, integrale și integro-diferențiale. Rezultatele muncii de cercetare au constituit subiectul a numeroase lucrări de specialitate, printre care s-au numărat *Curs elementar de geometrie. Geometrie plană (1901)*, *Sur l'intégrale de Fourier (1915)*, *Sur quelques applications de l'intégrale de Fourier (1915)*, *Știință și* ▶▶▶

metafizică (1927) și renumitul *Tratat de mecanică rațională*, în două volume (1929 și 1931) - primul în acest domeniu pe plan național, în care s-au utilizat consecvent metodele vectoriale și a oferit o perspectivă istorică asupra dezvoltării principiilor mecanicii. Meritele didactice deosebite și prestigioasă activitate științifică au fost încununate cu titlurile de membru de onoare și membru titular al Academiei Române, conferite în anul 1948.

Referințe:

Bejenaru, Ionel - *Dicționarul botoșănenilor*, Editura Moldova, Iași, 1994, pag. 224-225
 Predescu, Lucian - *Enciclopedia „Cugetarea”*, București, 1940, pag. 756
 Teodorescu, N. - *Personalități românești ale științelor naturii și tehnicii*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1982, pag. 257-258.

Dimitrie BRÂNDZĂ (1846-1895) - 115 ani de la moarte

Cel mai mare naturalist român, recunoscut ca fondator al botanicii românești, s-a născut la 10/22 octombrie 1846 în satul Bivol, astăzi Vișoara, din județul Botoșani.

Copilăria petrecută în satul natal și educația primită de la revoluționarul polonez Vladimir Hauský, stabilit în localitate după 1848, au contribuit decisiv la declanșarea marii pasiuni pentru botanică a tânărului Dimitrie Brândză.

Din 1856 urmează cursul secundar la Academia Mihăileană din Iași, iar în 1863 se înscrie la Universitatea din Iași, devenind studentul favorit al eminentului naturalist Grigore Cobălcescu. În anul următor pleacă la Paris, unde își continuă studiile sub îndrumarea profesorului H. Baillon și devine licențiat în științe naturale în 1866. Tot la Paris, în 1869, devine laureat al Facultății de Medicină, obținând în același timp și doctoratul în medicină.

Prodigioasă activitate desfășurată de Dimitrie Brândză în calitate de profesor la Universitatea din Iași îl determină pe Titu Maiorescu să-l transfere în 1874 la Facultatea de Științe din București în vederea înființării catedrei de botanică și a Institutului de botanică.

Din același an 1874, când a fost numit director al Grădinii Botanice din București, se dedică cercetării publicând numeroase studii de botanică, zoologie, parazitologie, anatomie, medicină, etc.

La 30 iunie 1879 este ales membru al Academiei Române, a cărei vicepreședinție o va deține între anii 1893-1895.

Creator al *Institutului de botanică*, autor al primei lucrări românești critice de sinteză - *Prodromul florei românești* (1879-1883), care cuprinde numeroase specii de

plante vasculare, și al primului determinant botanic publicat în limba română - *Flora descriptivă a Dobrogei* (1891), Dimitrie Brândză este cel care a planificat și a condus amenajarea pe baze științifice a Grădinii Botanice din București.

Referințe:

Bejenaru, Ionel - *Dicționarul botoșănenilor*, Editura Moldova, Iași, 1994, pag. 58-59
 Ștefureac, Traian I. - *Dimitrie Brândză*, Editura Academiei, București, 1956.

StampLand

Link to World

<http://www.stampland.net/>

Philatelica

<http://philatelica.ro>

Alexandru GRAUR (1900-1988) - 110 ani de la naștere

Personalitate marcantă a lingvisticii românești din secolul al XX-lea, Alexandru Graur (Alter Braurer) s-a născut la 9 iulie 1900, la Botoșani, într-o familie de origine israelită.

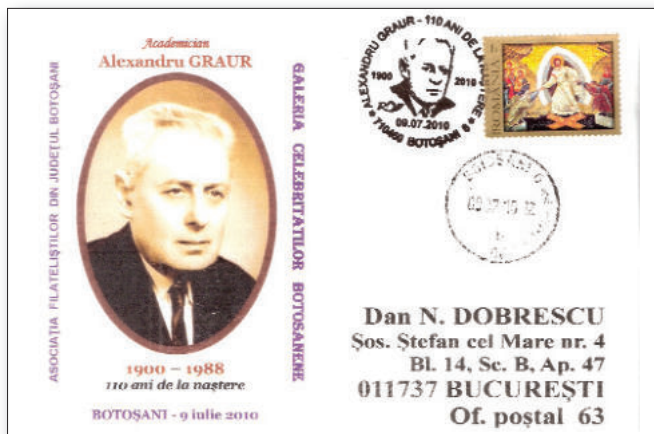
Copilaria și-a petrecut-o la Todireni, județul Botoșani, unde a început să urmeze cursurile școlii primare. Continuă studiile liceale la Gimnaziul *Alexandru cel Bun* din Iași și Liceul *Matei Basarab* din București până în 1915, când se retrace din clasa a IV-a. Pregătindu-se în particular, absolvă liceul în 1919 și se înscrie la Facultatea de Litere și Filosofie din București, devenind licențiat în filologie clasică și limba română în 1922.

În 1924, după ce a activat un an ca profesor suplinitor de istorie la Liceul *Spiru Haret* din București, a fost numit profesor titular la Liceul *Unirea* din Focșani în urma clasării pe primul loc la *Examenul național de capacitate*, atât la limba latină, cât și la istorie.

În același an, Ministerul Instrucțiunii Publice i-a acordat o bursă de perfecționare la Paris. În 1928 a absolvit *École Pratique des Hautes Études* și a susținut doctoratul la Sorbona cu o teză de lingvistică indoeuropeană, obținând cea mai înaltă mențiune - *Très honorabile*.

Revenit la București în 1929, este numit profesor titular de limba latină la Liceul *Gh. Șincai*, iar în 1932 - la Liceul *Gh. Lazăr*. Înălțatură din învățământul de stat în 1940 în baza unor legi rasiale, s-a numărat printre fondatorii Liceului Teoretic Evreiesc, pe care l-a condus în calitate de director între anii 1941 și 1944. Din luna septembrie 1944, odată cu reîntegrarea la Liceul *Gh. Lazăr*, a lucrat și la Radio-difuziunea Română unde a susținut ani în șir emisiunea radiofonică „Limba noastră”.

În 1946 a devenit profesor la Catedra de filologie clasică a Facultății de Filosofie și Litere, iar din 1964 a condus Catedra de lingvistică generală, unde a lucrat până în 1970, când a fost pensionat. În anul 1948 a fost ales membru co-

respondent al Academiei Române, iar în 1955 a devenit membru titular. A deținut importante funcții de conducere, printre care cea de decan al Facultății de Filologie (1954-1956), director al Editurii Academiei (1955-1974), membru fondator și președinte al Societății de Studii Clasice (1958-1988), președinte al Secției de Științe Filologice, Literatură și Arte a Academiei (1974-1988). A fost redactor la numeroase publicații de specialitate: *Studii clasice* (1959-1988), *Limbă și literatură* (1965-1970), *Limba română* (1982-1988), etc.

Activitatea sa științifică însumează o bibliografie bogată, cuprinzând studii de filologie clasică, etimologie, lingvistică generală, fonetică și fonologie, gramatică, onomastică, lexicologie și de cultivare a limbii române.

Autor al unor importante volume de lingvistică, a fost redactor responsabil al *Dicționarului limbii române (DLR)* împreună cu Iorgu Iordan și Ion Coteanu și a coordonat elaborarea volumelor de *Studii de gramatică* (1956-1961) și *Probleme de lingvistică generală* (1959-1967).

Vasta operă științifică a academicianului Alexandru Graur referitoare la limbile clasice, indoeuropenistică, lingvistică generală și limba română a cuprins zeci de volume, dintre care amintim: *Nom d'agent et adjectif en rou-*

main (1929), *Esquisse d'une phonologie du roumain* (în colaborare cu Al. Rosetti) (1938), *Încercare asupra fondului principal lexical al limbii române* (1954), *Studii de lingvistică generală* (1955 și 1960), *Fondul principal al limbii române* (1957), *Scurtă istorie a lingvisticii* (în colaborare cu Lucia Wald) (1959, 1965, 1977), *Etimologii românești* (1963), *Evoluția limbii române* (1963), *Nume de persoană* (1965), *La romanité du Roumain* (1965), *The Romance Character of Romanian* (1965), *Tendințele actuale ale limbii române* (1968), *Scrieri de ieri și de azi* (1970), *Nume de locuri* (1972), *Lingvistica pe înțelesul tuturor* (1972), *Gramatica azi* (1973), *Mic tratat de ortografie* (1974), *„Capcanele” limbii române* (1976), *Dicționar de cuvinte călătoare* (1978), *Dicționar al greșelilor de limbă* (1982), etc.

A fost un evreu care cunoștea perfect limba română.

Referințe:

Balacci, Jana; Chiriacescu, Rodica - *Dicționar de lingviști și filologi români*, Editura Albatros, București, 1978, pag. 132-133
Bejenaru, Ionel - *Dicționarul botoșănenilor*, Editura Moldova, Iași, 1994, pag. 120-121
Predescu, Lucian - *Enciclopedia „Cugetarea”*, București, 1940, pag. 373.

Ilie IACOB - Sfântul cuvios Ioan de la Neamț - Hozevitul (1913-1960) - 50 de ani de la moarte

Ilie Iacob s-a născut la Crăini-ceni, comuna Horodiștea din județul Botoșani, ca fiu al lui Maxim și al Ecaterinei Iacob.

Rămas orfan prin dispariția mamei la vârsta de 6 luni și a tatălui - căzut pe câmpul de onoare la începutul Primului Război Mondial, a rămas în grija bunicăi Maria Z. Iacob, care l-a crescut cu mare dragoste timp de 10 ani și i-a sădit credința în Dumnezeu.

În timp ce urma clasa a III-a la Școala primară de 5 ani din satul natal, primește o grea lovitură prin moartea bunicăi, pe care o considera o adevărată sfântă și este luat sub oblăduirea unchiului său, Alecu Maxim, care îi va fi cu adevărat un al doilea părinte.

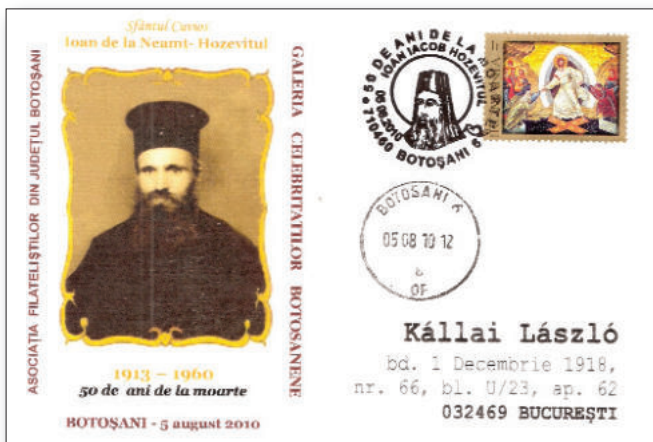
După terminarea cursului primar, Ilie a fost înscris la Gimnaziul „M. Kogălniceanu” din Lipcani, peste Prut. Urmează apoi Liceul „Dimitrie Cantemir” din Cozmeni, pentru ca în 1932 să ia cu succes examenul de bacalaureat.

În 1933 se duce la mănăstirea Neamț unde, încurajat de Arhimandritul Eugen Laiu, se hotărăște să îmbrățișeze viața monahală.

Între 1934-1936 satisface serviciul militar obligatoriu la Regimentul 29 Infanterie din Dorohoi.

În 1936, în miercuria Sfintelor Patimi, a fost căsătorit la mănăstirea Neamț și a fost însărcinat de Î.P.S. Mitropolitul Nicodim să verifice, după inventar, marea și valoroasa bibliotecă a mănăstirii.

Având aprobarea și binecuvântarea mitropolitului, pleacă în 1936 la Ierusalim unde, pe 8 noiembrie, se închină la Mormântul Domnului și se hotărăște să intre în obștea mănăstirii „Sfântul Sava cel Sfințit” din Valea Cedrilor,

lângă Betleem.

La 14 septembrie 1947 a fost hirotonisit preot la Biserica Sfântului Iisusmarh și a fost numit egumen al Schitului românesc „Sf. Ioan Botezătorul” din Valea Iordanului.

După cinci ani, considerând că adevărata comuniune cu Dumnezeu o poate obține numai prin rugăciuni ca sihastru, obține binecuvântarea Patriarhului de Ierusalim și se retrage în peștera „Sf. Ana”, aflată în valea pârâului Horat din pustiul Hozeva, aproape de Ierihon. Timp de aproape opt ani a privegheat în toate nopțile, rugându-se în paraclisul din peșteră, a citit cărțile sfinte, a tradus din învățăturile Sfinților Părinți și a compus versuri religioase, care au fost publicate la Ierusalim între anii 1968-1970 în două volume sub titlul *Hrană duhovnicească*.

În ziua de 5 august 1960, la vârsta de 47 de ani, a fost chemat la Domnul, fiind înmormântat în peștera în care și-a arătat credința

arzătoare.

La 8 august 1980, după 20 de ani, deschizându-i-se mormântul, s-a constatat că trupul său era intact. După șapte zile, moaștele au fost duse la mănăstirea „Sf. Gheorghe Hozevitul” din apropiere, cu binecuvântarea patriarhului Benedict al Ierusalimului, unde se păstrează alături de alte sfinte moaște.

La 20 iunie 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române hotărăște canonizarea ieromonahului Ioan Iacob cu numele de *Sfântul Cuvios Ioan de la Neamț - Hozevitul* și statornicește ziua de 5 august drept zi de prăznuire.

Referințe:

Bejenaru, Ionel - *Dicționarul botoșănenilor*, Editura Moldova, Iași, 1994, pag. 224-225

Lăzăreț, Gheorghe - *Cuviosul Ioan Hozevitul cel Nou*, Revista Mitropolia Moldovei și Sucevei, anul LIX, nr. 1-3, 1993, pag. 85-89.

Dr. Gică MARIȚANU, născut la 29 noiembrie 1956 în județul Botoșani, România, absolvent al Facultății de Medicină Militară (1983). Colectionează mărci poștale tematice (România, Republica Moldova, ONU, Europa CEPT), cărți poștale ilustrate (Botoșani, localități din județul Botoșani, Napoleon Bonaparte, muzicieni europeni, numismatică (medici români, spitale, monedă medievală moldovenească).

Contact: maritanugica@yahoo.com

Cei interesați în procurarea acestor materiale le pot solicita prin intermediul următoarelor adrese de e-mail: c_coriolan@yahoo.com, maritanugica@yahoo.com

Să învățăm filatelie

Adrese utile din zonele subarctice

Zoltán MORE

Așa cum este precizat în reglementările filateliei polare, o zonă însemnată la sud de Cercul Polar de Nord face parte din zona subarctică, aflată în aria noastră de interes.

În aceste zone nu există stații polare, însă se află porturi, orașe, aeroporturi, iar documentele soșite de aici ne completează colecțiile. De asemenea, aici trăiește majoritatea viețuitoarelor din regiunile polare, iar prin oficiile poștale din zonă putem *autenticifica* realizări proprii de ilustrate maxime.

Canada. Începem cu coasta de Est a Canadei, din insula Newfoundland, trecând prin teritoriul autonom al inuților canadieni, *NUNAVUT*, care este continuată spre vest, de așa numitele *NORTH-WEST TERRITORY* - N.W.T. Iată lista și codurile poștale ale unor localități din acest vast teritoriu: TUKTOYAKTUK, N.W.T. - XOE ICO; FROBISHER BAY, N.W.T. - XOA OMO; FORT LIARD, N.W.T. - XOG OAD; HAY RIVER, N.W.T. - XOE ORO; FORT SIMPSON, N.W.T. - XOE ONO; SANIKILUAQ, N.W.T. - XOA OWO; ULAKHAKTOK, Nunavut - XOA OSO; GJOA HAVEN, Nunavut - XOB IJO; RESOLUTE BAY, Nunavut - XOA OVO; CAMBRIDGE BAY, Nunavut - XOA OVO; POND INLET, Nunavut - XOA OVO; INUVIK, Nunavut - XOE OTO.

Canada fiind înconjurată din est, nord și vest de oceane, deci având o foarte întinsă graniță maritimă, din care cea de nord este constituită dintr-un imens labirint de insule arctice, printre care șerpuiește trecătoarea de nord-vest, are nevoie de o impresionantă flotă pentru protecția coastelor și asigurarea navigației, formată din spărgătoare de gheață grele *Icebreaker „Loius S. St. Laurent”* și *Icebreaker „Terry Fox”*, spărgătoare de gheață

mijlocii *Amundsen, Henry Larsen, Pierre Radisson, Ann Harvey, Edward Cornvallis* și *George P. Pearkes*, spărgătoare de gheață ușoare *Griffon, Marthe L. Block, Sir Wilfried Laurier* și *Earl Grey*, navele de patrulare *Cape Roger, Arrow Post* și *Gordon Reid*, navele științifice *Alfred Needler, Teleast, W.E. Ricker* și *Wilfred Templemann*.

Alaska (SUA). Deoarece aproape întreg teritoriul Alaskăi aparține regiunilor arctice, pe care momentan nu le tratăm, ne vom axa doar pe publicarea codurilor poștale ale principalelor localități. Cele mai însemnate localități sunt: JUNEAU, capitala statului - AK 99800; ANCHORAGE - AK 99500 și FAIRBANKS - AK 99700. Iată și câteva localități care pot avea însemnătate pentru colecționarii marcofilii, ori pentru obliterarea ilustratelor maxime: KODIAK - AK 99610; NOME - AK 99762-9998; BARROW - AK 99723, EAGLE - AK 99738; EKWOK - AK 99580; PRUDHOE BAY - AK 99755; KING SALMON - AK 99613; NAKNEK - AK 99633; SHELSON POINT - AK 99666. O destinație interesantă poate fi Parcul Național DELANI - AK 99755.

Pentru cei ce îndrăgesc tematica „săunii cu câini polari” trebuie

știut că în fiecare an, în luna februarie, se ține o cursă între localitățile Anchorage și Nome, de-numită cursa *IDITAROD*. Putem obține ștampila ilustrată a cursei trimițând un plic autoadresat, francat cu 98c SUA, pe adresa: Postmark IDITAROD, NOME, AK 99762, USA.

După părăsirea Alaskăi, la sud de insulele Aleutine, zona subarctică se continuă prin Marea Behring, intrând pe tărâmul Asiei.

Rusia. Zonele subarctice cele mai întinse, atât ca lățime cât și în lungimea lor, se află pe teritoriul Rusiei. Acestea cuprind, din spre est - peninsula Kamciatka, insulele Sahalin - spre vest întreaga zonă de tundră și taigaua siberiană, până în munții Ural. Doar după Ural fâșia se îngustează. Pe aceste vaste teritorii găsim atât orașe importante (mai ales pe coasta oceanului), cât și imense teritorii pe care rareori calcă picior de om, densitatea populației fiind foarte mică.

Deoarece porturile de pe coastele nordice intră în regiunile arctice, cu acestea nu ne vom ocupa în cele ce urmează. Dar, activitățile din Arctica deseori pornesc din porturile din Extremul Orient rus, din marile porturi ce se află în „zona noastră” de interes, cea subarctică: VLADIVOSTOK (cod poștal 690000), NAHODKA (cod 929000), MAGADAN (cod 685000), PETROPAV-▶▶▶

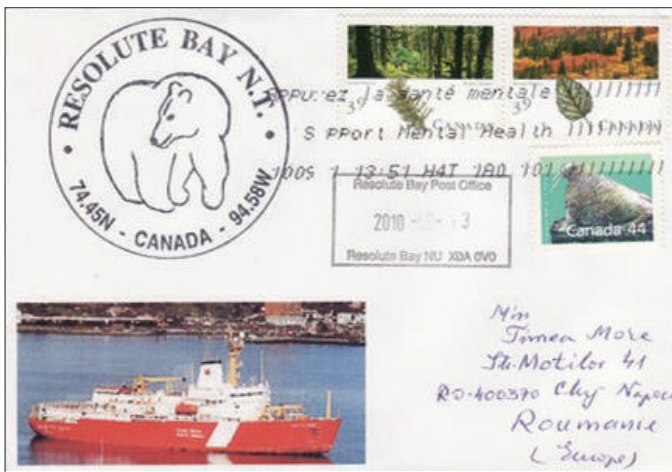
LOVSK-KAMCIATSKY (cod 683000) sau HOLMSK (cod 694600). Aceste orașe găzduiesc în porturile lor o parte din spărgătoarele de gheață ale Rusiei, putând ajunge de aici mai repede în zona mării Behring și în partea de Est a Drumului Maritim de Nord. De asemenea, în aceste porturi staționează și o mare parte a flotei de pescuit oceanic rusesc, care lucrează în zona Strâmtoării Behring.

Înaintând pe continentul Asia spre Ural, găsim pe malul râului Lena orașul IAKUTSK (cod 677000), iar mai spre vest, în bazinul râului Tunguska, orașele IGARKA (cod 663200) și NORILSK (cod 663310).

În partea europeană a Rusiei nu găsim nimic important pentru zona subarctică, deoarece toate activitățile polare se concentrează în regiunile polare, cu centre ca Murmansk, Arhanghelsk și doar orașul SANKT-PETERSBURG intră în atenția noastră (cod poștal 199300). Aici se află, de altfel, centrul tuturor cercetărilor din Arctica și Antarctica al Rusiei, faimosul Institut de Cercetări Arc-tice și Antarctic (A.A.N.I.I.) cu adresa: Ul. Beringa 38, 199397 SANKT-PETERSBURG, ROSSIYA. Iar în portul Leningrad, ul. Dwinskaya 6 este adresa Portului Maritim Leningrad, unde staționează spărgătoarele de gheață „Kapitan Izmailov”, „Ivan Krusen-ștern” și „Yuri Lisianski”.

Finlanda. Aproape întreg teritoriul Finlandei aparține zonei subarctice. Pentru a asigura navigația pe timpul iernii, de la și către Marea Baltică, Finlanda posedă o flotă considerabilă de spărgătoare de gheață: I/B BOTNICA, I/B FENNICA, I/B NORDICA, I/B APU, I/B UHRO, I/B OTSO, I/B KONTIO și I/B VOIRMA. Acestea se pot contacta la următoarea adresă: Finnish Maritime Administration, Postbox 171, FIN 00181 HELSINKI, SUOMI-FINLAND (fiecare plic francat cu timbre finlandeze de 0,80 €).

Suedia. Jumătatea nordică a

Suediei aparține zonei subarctice. Aici, majoritatea locuitorilor sunt laponi, care se ocupă cu creșterea renilor. Putem încerca realizări de ilustrate maxime referitoare la obiceiurile, modul de viață sau arta meșteșugărească a acestora. Colectionarii de marcofilie polară pot obține obliterări din Laponia de la oficiile poștale: JOKKMOKK (cod 96040), KIRUNA (cod 98100), GÄLLIVARE (cod 97200). În localitatea GRÄNNA se află un muzeu dedicat memoriei unui explorator suedez, Salomon August Andrée, care a decedat în urma încercărilor nereușite de a ajunge cu balonul la Polul Nord. Adresa muzeului este: ANDRÉE MUSEET, GRÄNNA, SE-56030 SWEDEN.

Ca și alte țări baltice, Suedia posedă o flotă însemnată de spărgătoare de gheață: I/B FREJ, I/B FJORD, I/B SCANA, I/B THULE, I/B YMER, I/B THOR, I/B ATLE, I/B BALTICA și I/B ODEN - construit în 1991, cel mai puternic - și care a reușit în anii de serviciu să ajungă de cinci ori la Polul Nord geografic! Adresa spărgătoarelor de gheață este: Swedish Maritime Administration, Icebreaking Department, SE-60178 NORKÖPPING, SWEDEN (porto pentru o scrisoare: 12Skp).

Norvegia. Institutul norvegian care coordonează cercetările polare este NORSK POLAR INSTI-

TUTT, Polarmiljo, N-9296 TROMSØ, NORGE.

Întrucât în Norvegia se află punctul cel mai nordic al Europei, la Nordkapp, dar și pentru frumusețile peisajului țării fiordurilor, croazierele turistice sunt foarte îndrăgite. Compania HURTIGUTEN pune la dispoziția turiștilor interesați moderne nave de croazieră, organizând în lunile de vară curse către Cercul Polar, Nordkapp și diferite fiorduri. În timpul croazierelor acestea utilizează ștampile poștale ilustrate, având ca tematică elementele voiajului, precum și imaginea și numele navei respective. Flota companiei este compusă din următoarele nave: M/S FRAM, M/S VESTERALEN, M/S NORDKAPP, M/S POLARLYS, M/S FINNMAR-KEN, M/S NORDLYS, M/S KONG HARALD, M/S RICHARD WITH, M/S NORDSTJERNEN și M/S LOFOTEN. Colectionarii pot cere ștampilarea plicurilor francate corespunzător (11 Nkr prioritar, 10 Nkr clasa B) la adresa: POSTEN NORGE AS, Frimerkjenesten Postboks 9050, N-135 OSLO, NORVEGE.

Zoltán MORE, născut la 26 mai 1944, licențiat în arte muzicale. Preocupări filatelice: filatelie polară sub toate formele. Contact: more.zoltan@yahoo.com

Consemnare

A. Dosare în justiție în care Leonard Pașcanu (LP) este parte:

1. Dosar 2931/P/2006 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 5, având ca obiect cercetarea numitului LP pentru săvârșirea infracțiunilor de falsificare de timbre și înșelăciune la emisiunea *D.C. Butculescu*, pentru care s-a aplicat o amendă în cuantum de 500 RON și s-au stabilit cheltuieli de judecată în cuantum de 750 RON, care vor fi suportate de învinuit.

Ziarul *Cotidianul* din data de vineri 16 iunie 2006, în articolul *Bani grei din timbre măsluite*, a relatat pe larg aceste fapte (http://www.cotidianul.ro/bani_grei_din_timbre_masluite-12251.html).

2. Dosar 6065/P/2006 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 5, având ca obiect cercetarea numitului LP pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune, fals în înscrisuri sub semnătură privată și uzurpare de calități oficiale, constând în eliberarea unui număr de 6 certificate de expertiză semnate de LP, folosindu-se de calitatea de expert filatelic a d-lui Cristian Scăiceanu. Prin ordonanța din data de 8 noiembrie 2007, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 5 București a stabilit că LP a săvârșit infracțiunea de uzurpare de calități oficiale deoarece în mai multe certificate de expertiză a menționat că are calitatea de expert autorizat al Ministerului Culturii și Cultelor (fără a avea această calitate la data săvârșirii infracțiunii), motiv pentru care i-a aplicat acestuia o amendă în cuantum de 500 RON și s-au stabilit cheltuieli de judecată în cuantum de 750 RON, care vor fi suportate de învinuit.

Cităm din ordonanță: „*Fapta învinuitului PAȘCANU LEONARD care, în mai multe certificate de expertiză a menționat că are calitatea de expert acreditat de Ministerul Culturii și Cultelor, deși la data emiterii respectivelor înscrisuri nu avea această calitate, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de uzurpare de calități oficiale prevăzută de art. 240 Cp*”

În ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune, LP a fost scos de sub acuzație întrucât nu au fost probe care să demonstreze că prin emiterea acelor certificate a urmărit un folos material injust, cu alte cuvinte nu s-a putut demonstra (cu probe) modalitatea în care LP a scos banii respectivi din conturile FFR.

Ziarul *Cotidianul* din data de vineri 30 iunie 2006, în articolul *Escrocherii de marcă la timbre*, a relatat pe larg aceste fapte (<http://stiri.acasa.ro/articole/social/escrocherii-de-marca-la-timbre>).

3. Dosar 11352/302/2008, având ca inculpat pe LP pentru infracțiunile de înșelăciune (art. 215 Cp), art. 215 alin. 1, 2 Cp privind *Ziua mărcii poștale românești 2004 - numerotare roșie*.

În ședința publică din 15 aprilie 2009, prin sentința penală nr. 673, Judecătoria Sectorului 5 București a pronunțat următoarea hotărâre: în ►►►

Registering

A. Files in court in which Leonard Pașcanu (LP) is part:

1. File 2931/P/2006 of Prosecutor's Office from the 5th Sector's Courthouse, seeking the research of the respondent LP for crimes of postage stamps forgery and fraud at the *D.C. Butculescu* postage stamps issue, which has imposed a fine amounting to 500 RON and we settled the courthouse expenses amounting to 750 RON, which will be heard by the accused.

Cotidianul newspaper of June 16th, 2006, from the article *Big money from phony stamps*, widely reported these facts (http://www.cotidianul.ro/bani_grei_din_timbre_masluite-12251.html).

2. File 6065/P/2006 of Prosecutor's Office from the 5th Sector's Courthouse, seeking the research of the respondent LP for crimes of fraud, false documents under private signature and usurpation of official capacity, consisting of the release of the 6th expert certificate signed by LP, using the philatelic expert capacity of Mr. Cristian Scăiceanu. By order of November 8th, 2007, Bucharest Prosecutor's Office from the 5th Sector's Courthouse settled that LP committed crime of usurpation of official capacity because in many more expert certificates he mentioned that he had expert capacity authorized by the Culture and Cult Ministry (without having this quality at the time of the crime), reason for which he was imposed a fine amounting to 500 RON and there were courthouse expenses settled amounting to 750 RON, which will be borne by the accused.

I quote from the order: “*The deed of the accused PAȘCANU LEONARD which, in many more expert certificates mentioned he had the expert capacity authorized by the Culture and Cult Ministry, although at the date of issuing of those writings he did not have this qualification, meets all the constitutive elements of the crime of usurpation of official quality foreseen by article 240 Pc / Penal code*”

In the matter of crime of fraud, LP's accusation was withdrawn because there were no evidences to demonstrate that the release of those certificates followed an unjust financial purpose, in other words it was unable to demonstrate (without evidences) the way in which LP withdrew those money from the Romanian Philatelic Federation's (RPF) accounts.

Cotidianul newspaper of June 30th, 2006, in the article *Swindles of mark with stamps*, widely related these facts (<http://stiri.acasa.ro/articole/social/escrocherii-de-marca-la-timbre>).

3. File 11352/302/2008, seeking as defendant LP for the crimes of fraud (art 215 Pc), art. 215 line 1, 2 Pc regarding *The Romanian postage stamp day 2004 - red numbering*.

In the public hearing of April 15th, 2009, through the criminal session number 673, Bucharest 5th Sector Courthouse pronounced the next court ruling: under article 215 line 1 and 2 Pc with application to ►►►

baza art. 215 alin. 1 și 2 Cp cu aplicare art. 74 lit. a Cp condamnă pe inculpatul Pașcanu Leonard la 6 luni de închisoare. Face aplicarea dispozițiilor art. 71, 64 lit. a teza II-a și lit. b Cp. În baza art. 81, 82 Cp suspendă condiționat executarea pedepsei principale pe durata termenului de încercare de 2 ani și 6 luni. În baza art. 14, 346 Cpp cu referire la art. 998-999 Cpc obligă inculpatul la plata sumei de 23.912,18 RON plus dobânda legală calculată până la data plății efective, către partea civilă S.C. Romfilatelie, reprezentând contravaloarea prejudiciului. Menține măsura sechestrului asigurator asupra timbrelor din emisiunea de mărci poștale intitulată "Ziua mărcii poștale românești" din anul 2004, ridicate de la inculpat, cf. procesului - verbal din data de 24.02.2009 atașat la fila 137. În baza art. 101 Cpp obligă inculpatul la 500 lei cheltuieli de judecată către stat.

În ședința publică din 31 martie 2010 prin hotărârea penală nr. 215/A, Tribunalul București, în baza art.379 pct.1 lit.b Cpp, respinge apelul inculpatului Pașcanu Leonard împotriva sentinței penale nr.673/15.04.2009 a Judecătoriei Sectorului 5 București pronunțate în dosarul nr.11532/302/2008 ca nefondat. În baza art.192 al.2 Cpp obligă apelantul inculpat la plata de cheltuieli judiciare în sumă de 250 lei, cu recurs.

În ședința publică din 7 octombrie 2010 prin decizia nr. 1542, Curtea de Apel București, în temeiul art. 385/15, pct. 1, lit. b, Cpp, respinge ca nefondat recursul formulat de inculpatul Pașcanu Leonard împotriva deciziei penale nr. 215/A/31.03.2010 pronunțată de Tribunalul București - secția a II-a penală în dosarul nr. 11532/302/2008. În temeiul art. 192, alin. 2, Cpp, obligă pe recurentul inculpat la plata sumei de 300 lei, cheltuieli judiciare către stat. Definitivă.

4. Dosar 592/302/2009 din 22.01.2009 - LP vs. Clubul filatelic BARICADA București, având ca obiect dizolvare persoană juridică. În ședința sa din 29 ianuarie 2009 instanța - Judecătoria Sectorului 5 București dă următoarea soluție: scoaterea de pe rol a cauzei și trimiterea acesteia către Președintele instanței, pentru înregistrare și repartizare aleatorie.

5. Dosar 990/302/ 2009 din 11.03.09 - LP vs. Clubul filatelic BARI-CADA București, având ca obiect acțiune în constatare (dizolvare persoană juridică). ▶▶▶▶

article 74 letter a Pc convicted the defendant LP to six months in prison. Makes application of disposals articles 71, 64 letter a 2nd thesis and letter b Pc. Under the articles 81, 82 Pc conditionally suspends the main punishment execution during the probation period of 2 years and 6 months. Under article 14, 346 Cpp / Code of penal procedure with reference to article 998-999 Cpp / Code of civil procedure forces the defendant to pay the amount of 23,912.18 RON plus the legal interest calculated up to the date of the actual payment, to the civil part S.C. Romfilatelie, representing the value of the damage. Maintains the extent of the insurer seizure over the stamps from the postal stamp issue named „Romanian Postal Stamp Day” of the year 2004, taken from the defendant, according to the verbal agreement of February 24th, 2009 attached to file 137. Under article 101 Cpp forces the defendant 500 RON courthouse expenses to the state.

In the public hearing of March 31st, 2010 through penal decision no.215/A the Bucharest Court, in the base of article 379 point 1, letter b Cpp, rejects the defendant appeal of Pașcanu Leonard as unfounded and forces him to the judicial payments of 250 lei, with the right to make appeal.

In the public hearing on October 7th, 2010 through decision number 1542, Bucharest Court of Appeal, in the base of article 385/15, point 1, letter b, Cpp, rejects as being groundless the appeal forwarded by the defendant Pașcanu Leonard against the penal decision number 215/A/31.03.2010 pronounced by the Bucharest Courthouse - 2nd penal section in the file number 11532/302/2008. Under article 192, 2nd paragraph, Cpp, forces the indicted appellant to pay the amount of 300 lei, juridical expenses to the State. Definitively.

4. File 592/302/2009 of January 22nd, 2009 - LP vs. Bucharest Philatelic Club BARICADA,

seeking the dissolution of the legal institution. In its sentence of January 29th, 2009 the court -

Bucharest 5th Sector Courthouse gives the following solution: taking out the role of the cause and sending it to the court President, for recording and random distribution.

5. File 990/302/2009 of March 11th 2009 - LP vs. Bucharest Philatelic Club BARICADA, seeking action upon finding (dissolution of legal institution). Through the civil sentence 5327 of June ▶▶▶▶

REPUBLICA ROMÂNIA
Ministerul Justiției
Curtea de apel BUCUREȘTI
BUCUREȘTI

Informații detaliate despre dosar

Număr unic dosar:	11532/302/2008 (1260/2010)
Număr în format vechi:	
Inregistrat în data de:	19.05.2010
Obiect dosar:	Încalcare (art. 215 C.p.)
Materie juridică:	Penal
Stadiu procesual:	Recurs
Părți:	PAȘCANU LEONARD - Recurent S.C. ROMFILATELIA SA - Intimat

TERMELE DE JUDECATĂ:	Detalii
15/06/2010	Impedibilitatea de prezentare a recurentului înscris din motive medicale. Amânat
16/06/2010	La cererea apărătorii înscrisă (pârte civilă) - în vederea pregătirii soluției. Amânat
23/06/2010	Amânând pronunțarea la data de 30.09.2010. Amânare de pronunțare la data de 07.10.2010 decizia nr. 1542 - în temeiul art. 385/15, pct. 1, lit. b, Cpp, respinge ca nefondat recursul formulat de inculpatul Pașcanu Leonard împotriva deciziei penale nr. 215/A/31.03.2010 pronunțată de Tribunalul București - secția a II-a penală în dosarul nr. 11532/302/2008. În temeiul art. 192, alin. 2, Cpp, obligă pe recurentul inculpat la plata sumei de 300 lei, cheltuieli judiciare către stat. Definitivă. Soluționare

Concentricul prezintă:
indaco

1: Înapoi la început

Pagina 1

Prin sentința civilă 5327 din 24 iunie 2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București se respinge cererea ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă. Sentința a rămas definitivă, nefiind apelată de către reclamant.

B. Dosare în justiție în care Federația Filatelică Română, reprezentată prin Leonard Pașcanu și avocați, este parte:

1. Dosar nr. 19863/3/2006 - Romfilatelia S.A. vs. FFR,

Tribunalul București, Secția a III-a Civilă, în care SC Romfilatelia SA a solicitat instanței de judecată, în contradictoriu cu pârâta FFR și Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci (OSIM) anularea înregistrării mărcii *Ziua Mărcii Poștale Românești* deoarece a fost făcută de către LP în numele FFR cu rea credință.

Prin sentința nr. 1742 din 19 decembrie 2006, îndreptată prin încheierea din 17.04.2007, acțiunea SC Romfilatelia SA a fost admisă integral, dispunându-se anularea înregistrării mărcii *Ziua Mărcii Poștale Românești* și obligarea pârâtei FFR la plata către SC Romfilatelia SA a sumei de 10.302,18 RON cu titlul de cheltuieli de judecată.

Prin decizia civilă nr. 242 din 12 octombrie 2007, Curtea de Apel București Secția a IX-a Proprietate Intelectuală a respins apelul formulat de FFR împotriva deciziei amintite ca nefondat.

2. Dosar nr. 2229/3/2006 - Romfilatelia S.A. vs. FFR,

Tribunalul București, Secția a IV-a Civilă, Complet Proprietate Intelectuală, în care SC Romfilatelia SA a cerut obligarea pârâtei FFR la restituirea sumei achitate cu titlu de remunerație pentru neexecutarea contractului de cesiune drepturi de autor încheiat de LP (în numele FFR) cu Dan Dobrescu, adică la plata echivalentului în lei a sumei de 13.000 € și a dobânzii legale, calculate până la data plății efective.

Prin sentința nr. 806 din 29 mai 2007, instanța de judecată a admis în totalitate pretențiile Romfilateliei, obligând pârâta FFR să restituie către Romfilatelia echivalentului în lei a sumei de 13.000 € și dobânda legală la această sumă, calculată până la data plății efective.

Prin decizie irevocabilă, în data de 6 decembrie 2007, Curtea de Apel București, Secția a IX-a Proprietate Intelectuală, a respins recursul FFR ca tardiv formulat și a admis recursul Romfilatelia SA, obligând pârâta FFR și la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 9.937,36 RON.

Cu toate acestea, în 22 decembrie 2007 (a se vedea comunicatul de presă al FFR publicat în revista Filatelia nr. 12/decembrie 2007, p. 14 - 15) LP afirmă în Biroului Executiv al FFR faptul că procesul între Romfilatelia și FFR pentru restituirea sumei de 13.000 € se află în plină derulare.

3. Dosar 43785/3/2008 - Societatea filatelică MOLDOVA Iași, Clubul filatelic Municipal Ploiești și Clubul filatelic BARICADA București vs. FFR, având ca ▶▶▶▶

24th, 2009, announced by the Bucharest 5th Sector Courthouse the demand is rejected as being stated by a person without active procedural quality. The sentence remains definitive, not being appealed by the complainant.

B. Files in justice in which the Romanian Philatelic Federation (RPF), represented by Leonard Pașcanu and attorneys, is part:

1. File number 19863/3/2006 - Romfilatelia S.A. vs. RPF

Bucharest Courthouse, 3rd Civil Section, in which SC Romfilatelia SA petitioned the court, contradictory to the defendant RPF and State Office of Inventions and Trademarks (SOIT) the cancellation of the registered trademark *Romanian Postal Stamp Day* due to the fact that it was made by LP in the name of RPF with bad faith.

Through the sentence number 1742 of December 19th, 2006, redressed by the closing from April 17th, 2007, the action of SC Romfilatelia SA was fully granted, calling the cancellation of the registered trademark *Romanian Postal Stamp Day* and forcing the defendant RPF to pay to SC Romfilatelia SA the amount of 10,302.18 RON with the title of court-house expenses.

Through the civil decision number 242 of October 12th, 2007, the Bucharest Appeal Court 9th Section Intellectual Property rejected the appeal stated by the RPF against the decision before as being groundless.

2. File number 2229/3/2006 - Romfilatelia S.A. vs. RPF,

Bucharest Courthouse, 4th Civil Section, Complete Intellectual Property, in which SC Romfilatelia SA asked for the forcing of defendant RPF to refund the acquitted sum with the title of expenses due to non-execution of the contract stating the disposal of author rights signed by LP (in the name of the RPF) with Dan Dobrescu, meaning the payment of the equivalent in RON of the amount of €13,000 and of legal interest, calculated up to the actual payment day.

Through the sentence number 806 of May 29th, 2007, the court entirely admitted the claims of Romfilatelia, forcing the defendant RPF to refund to Romfilatelia the equivalent in RON of the amount of €13,000 and of legal interest, calculated up to the actual payment day.

Through the irrevocable decision of December 6th, 2007, the Bucharest Appeal Court 9th Section Intellectual Property rejected the re-appeal of RPF as being forwarded too late and admitted the re-appeal of Romfilatelia SA forcing the defendant RPF to also pay the courthouse expenses cumulating to 9,937.36 RON.

Nevertheless, in December 22nd, 2007 (see the press release of RPF published in *Filatelia* magazine no. 12/December 2007, page 14-15) LP declares in RPF's Executive Office, the trial between Romfilatelia and RPF, regarding the restitution of the €13,000, as being ongoing and in full motion.

3. File 43785/3/2008 - Iași Philatelic ▶▶▶▶

obiect modificări acte constitutive persoane juridice urmare a congresului FFR din 25 octombrie 2008. Curtea de Apel București a pronunțat hotărârea irevocabilă nr. 956 din 5 iunie 2009 prin care a anulat hotărârea adoptată de congresul FFR din data de 25 octombrie 2008.

Ca urmare a acestei hotărâri a fost convocat un nou congres al FFR în data de 25 iulie 2009, ale cărui decizii - până la data încheierii prezente note - nu au fost înscrise la instanțele judecătorești competente. Menționăm că cei trei membri ai FFR au fost apărăți în instanță de av. Leon Iancovici.

LP a cerut în instanță dizolvarea celor trei asociații (a se vedea dosarele menționate la pozițiile A4-A5 și B4-B6), membri ai FFR, cu scopul de a obstrucționa participarea celor trei asociații la înfăptuirea actului de justiție în acest litigiu.

4. Dosar 876/281/2009 - FFR vs. Clubul filatelic Municipal Ploiești,

având ca obiect dizolvarea persoanei juridice Clubul Filatelic Municipal Ploiești. Prin sentința civilă nr. 7187 pronunțată la data de 19 iunie 2009 de Judecătoria Ploiești - Prahova se respinge cererea formulată de FFR ca neîntemeiată. Tribunalul Prahova prin decizia nr. 81 (irevocabilă) pronunțată în ședință publică la data de 26 ianuarie 2010, respinge recursul formulat de FFR ca nefondat.

5. Dosar 2030/245/2009 din 29.01.2009 - FFR vs. Societatea Filatelică *Moldova* - Iași,

având ca obiect dizolvarea persoanei juridice Societatea Filatelică *Moldova* - Iași. Prin sentința civilă nr. 13/PJ din 2/februarie 2009, Judecătoria Iași - secția civilă, constatând că deși legal citată, reclamanta nu s-a prezentat la termenul din 27.02.2009, constatând că în cauză reclamanta nu a făcut dovada achitării diferenței taxei judiciare de timbru și timbru judiciar deși a fost legal citată cu mențiunea să facă dovada achitării acestora în conformitate cu disp. Art. 3 alin.1 lit. A din Legea 146/1997, dă următoarea soluție: admite excepția insuficienței timbrării a cererii de chemare în judecată și, pe cale de consecință, anulează cererea formulată de către Federația Filatelică Română.

6. Dosar 9249/245/2009 din 24.04.2009 - FFR vs. Societatea Filatelică *Moldova* - Iași,

având ca obiect dizolvarea persoanei juridice Societatea Filatelică *Moldova* - Iași. Prin încheierea - suspendare civilă din 29 iulie 2009, Judecătoria Iași - secția civilă, având în vedere faptul că reclamanta nu a îndeplinit dispozițiile instanței de la termenele anterioare, respectiv nu a făcut dovada calității de reprezentant așa cum i se pusese în vedere sub sancțiunea suspendării, dispune suspendarea cauzei potrivit art. 155¹ Cod de procedură civilă până când reclamantul va depune hotărâre judecătorească din care să rezulte calitatea sa de președinte al Federației Filatelice Române, precum și procesul verbal prin care a fost mandatat să formuleze acțiunea.

Society *MOLDOVA*, Ploiești Municipal Philatelic Club and Bucharest Philatelic Club BARICADA vs. RPF,

seeking modifications to the constitutive papers for juridical institutions consequence of RPF Congress of October 25th, 2008. Bucharest Court of Appeal gave the irrevocable decision number 956 of June 5th, 2009 through which it cancelled the adopted decision of RPF Congress of October 25th, 2008.

As a consequence of this decision, a new Congress was summoned on July 25th, 2009, whose decisions were not listed up to this day at the competent courts. We mention that the 3 members of RPF were defended in court by the barrister Leon Iancovici.

LP asking in court the dissolution of the 3 associations (see files mentioned in positions A4-A5 and B4-B6), members of RPF, in order to obstruct the participation of the 3 associations to the dispensation of justice in this dispute.

4. File 876/281/2009 - RPF vs. Ploiesti Municipal Philatelic Club, seeking the dissolution of the juridical person Ploiești Municipal Philatelic Club. Through the civil sentence number 7187 announced on June 19th, 2009 by the Ploiești Courthouse - Prahova the request stated by RPF is rejected as being groundless. Prahova Courthouse through decision number 81 (irrevocable), announced in public hearing of January 26th, 2010, rejects the appeal stated by RPF as being groundless.

5. File 2030/245/2009 of January 29th, 2009 - RPF vs. Iasi Philatelic Society *MOLDOVA*,

seeking the dissolution of the juridical institution Philatelic Society *MOLDOVA* - Iași. Through civil sentence number 13/PJ of February 27th, 2009, Iași Courthouse - civil section, finding that although being cited legal, the plaintiff did not show up at the term of February 27th, 2009, finding the plaintiff did not prove the actual payment of the juridical tax stamp difference and of the juridical tax stamp although it was cited legal with the mention of the proof of the payment of both in accordance with the disposition of article 3 line 1 letter A of Law 146/1997, gives the following solution: admits the exception of insufficient stamp's tax of the request to call in court and, consequential, cancels the request stated by RPF.

6. File 9249/245/2009 of April 24th, 2009 - RPF vs. Iași Philatelic Society *MOLDOVA*,

seeking the dissolution of the juridical institution Philatelic Society *MOLDOVA* - Iași. Through the conclusion - civil adjournment of July 29th, 2009, Iași Courthouse - civil section, finding that the plaintiff did not fulfill the court disposition of past terms, did not prove the representative quality as was shown under the adjournment penalty, sentenced the suspension of the cause according to article 155¹ Code of civil procedure until the plaintiff will possess the court ruling from which his quality as RPF president will result, along with the record through which he was mandated to state his action.

Michael BAUER, Hannover, Germania
17 septembrie 2010

Stimate domnule Dobrescu,

Cu bucurie am primit cele opt reviste philatelica.ro, anul II, nr. 3, mai-iunie/2010, urmând a le dăruî celor harnici ce au făcut o bună reclamă revistei philatelica.ro, pe care o conduceți alături de colaboratorul dumneavoastră, domnul redactor șef László Kállai.

Ultimul număr a fost foarte interesant deoarece ați ilustrat și cu marca poștală de 81 parale *Cap de bour*. Majoritatea cunosc România numai în legătură cu timbrele *Cap de bour*, restul - îndeosebi doar pentru cele emise în perioada „republicană-populară-socialistă”, care este socotită *neserioasă* deoarece a umflat piața filatelică cu mărci poștale foarte mult politizate. Este foarte greu să „lămurești” aici că există și perioade, emisiuni sau piese care prezintă un interes filatelic.

Doamna Cristina Popescu a făcut furori aici, ca o doamnă cu bogate cunoștințe filatelice. De asemenea, al doilea articol al domniei sale (în limba engleză) a produs o imagine puternică în privința cunoștințelor din domeniul filateliei. Interesant este că acum un an (sau doi!) am susținut un referat *Irrtümer* (despre diferite secrete pe mărci poștale), unde am prezentat chiar marca poștală (Serbia) cu efigiile lui Petre Karagheorgevici și Petru I, rotită cu 180°.

Dar și celelate articole arată calitatea revistei dumneavoastră. Sunteți unica revistă din România care face propagandă filateliei românești! Tot mai mulți răsfoiesc revista dumneavoastră și sunt foarte interesați, chiar și scepticii de odinioară!

philatelica.ro este o adevărată revistă filatelică, de un înalt grad de competență științifică - filatelică și nu poți să închizi ochii până nu ai citit revista de la începutul... până la sfârșitul ei. Țineți-o tot așa! Asta este nu numai părerea mea, dar și a altor mulți filателиști!

Stimate domnule Dobrescu, deoarece revista dumneavoastră este o adevărată FILATELIE, am onoarea de a vă informa că la data de 5 octombrie a acestui an voi susține o conferință (*Vortrag*) intitulată philatelica.ro. *Bukarest - Vorstellung einer erfolgreichen philatelistischen Zeitschrift*. Acest jubileu îl dedic unui an de activitate fructuoasă a revistei dumneavoastră philatelica.ro. Voi căuta să fac o analiză a revistei, a articolelor de studii, tematice, noutăți, informații filatelice, schimb și prezentarea excepțională și grafică a revistei. Ba mai mult, nu numai un an de activitate a revistei, pentru că voi trece și în anul al doilea de plină și bravă existență a revistei philatelica.ro. Voi evidenția cu bucurie prezentarea domnului ing. Titus-Traian Orădean...

Doresc să prezint (în copie!) piese din colecția dvs. DAGUIN. De ce? Acum trei-patru ani am prezentat într-o conferință ștampilele DAGUIN. Interesul a fost peste așteptări.

Închei scrisoarea cu salutări filatelice și viață lungă philatelica.ro!

Cu stimă,

M. Bauer

Lumir BRENDL, Cehia,
svetla.brendlova@seznam.cz,
30 august 2010, 5:47 PM

Dear Dan,

Let me thank you very much for your latest number of your magazine with an article and illustration to the 5th anniversary of the EXPONET on the front page. The reading of all other articles was very interesting as always.

Best greetings and wishes to you, Dan, and to Mr. Kállai.

Your Czech friend,

Lumir Brendl

Heinz FRIEDBERG, Germania,
HFriedberg@t-online.de,
5 august 2010, 2:12 PM

Hi Dan,
The May-June issue of philatelica.ro arrived two days ago.
Many thanks!
Despite not collection those subjects myself, I most like the articles about the early wrappers for newspapers and the Romanian postal activity areas in 1944.
The Rundbrief 2010-3 with the last part of your great Daguin - article is just out of press and a copy will be sent to you within a few days.

Grüßen/Kind regards,
Heinz Friedberg
Mit freundlichen Grüßen - Rundbriefredaktion
ArGe Briefpostautomation - Rundbriefredaktion

Cuvântul editorului

Presa filatelică din România cuprinde, în ordinea apariției lor, patru reviste - *Filatelia*, *Curierul filatelic* (trimestrial), *Studii filatelice Brașovene* (bilingvă, trimestrial), *philatelica.ro* (bilingvă, bilunar), o serie de buletine informative - *Magazin de filatelie*, *cartofile și numismatică* (trimestrial), *Filatelistul feroviar* (trimestrial), *Buletin informativ Mihai Eminescu* (trimestrial), *Foaie informativă de filatelie polară și mineralogie*, precum și o serie de site-uri dedicate filateliei românești și nu numai.

Este mult, este puțin? Cred că acestea reflectă *trend*-ul existent în mass-media românească, adică este mult pentru cei maximum 1.000 de filателиști activi din România.

În aceste condiții, un jurnalist filatelic ne aduce la cunoștință că timp de 20 de ani a condus mișcarea filatelică din România. Ce ne facem, că la instan-

țele de judecată este consemnat că printre cei care au condus mișcarea filatelică se află ing. Kiriac Dragomir și av. Mircea Stănculescu?

Încă odată acest autointitulat *bun în toate comite* o infracțiune penală, și anume, aceea de *uzurpare de calitate*. Dacă nu știe de ce, să ne scrie la *Poșta redacției* și va primi răspunsul cuvenit.

Jurizarea la expoziții de nivel național se realizează în continuare prin deformarea scării valorilor. Astfel, un exponat care, în anul 2009, la o expoziție sub auspicii FEPA a primit o medalie de Argint Mare (78 puncte), primește aici Aur!

Să auzim numai de bine...

S. Oprea

Lia Andreia GALIC,
director Muzeul Național Filatelic,
scrisoare nr. 113/1/512/17.05.2010

Stimate Domnule Dan N. Dobrescu,
Dorim pe această cale să vă mulțumim pentru donația dumneavoastră concretizată prin revista *philatelica.ro*. Această revistă este păstrată în Biblioteca Muzeului, fiind utilă cercetării filatelice prin informațiile pe care le conține. Apreciam interesul dumneavoastră de a contribui la întreținerea colecțiilor din Biblioteca Muzeului.

Director,

Lia Andreia GALIC

Publisher's corner

believe this reflects the present trend of the Romanian mass media, so this is much for those no more than 1,000 active philatelists from Romania.

Under these circumstances a philatelic journalist let us know that he managed the Romanian philatelic movement for more than 20 years. But what is to be done when at the courts it's mentioned that among those who led the philatelic movement there are the engineer Kiriac Dragomir and the barrister Mircea Stănculescu?

Once again this man, called by himself *specialist in all matters*, commits a penal offence, that of usurpation of official position. If he does not know why, he could write us to the *Editorial post* and he will receive the proper answer.

The judging of exhibits at the national exhibitions continues to be made by contorsioning the scale of values. So, an exhibit which received in 2009 at an exhibition under FEPA patronage a Large Silver medal (78 points), here receives Gold!

All the best!

The Romanian philatelic press is done of four magazines which, following their issue, are *Filatelia*, *Curierul filatelic* (quarterly), *Studii filatelice Brașovene* (bilingual, quarterly), *philatelica.ro* (bilingual, bimonthly), then by a series of informative bulletins - *Magazin de filatelie*, *cartofile și numismatică*/Magazine for philately, cartophily and numismatics (quarterly), *Filatelistul feroviar*/The rail philatelist (quarterly), *Buletin informativ Mihai Eminescu*/Informative bulletin Mihai Eminescu (quarterly), *Foaie informativă de filatelie polară și mineralogie*/Informative sheet for polar philately and mineralogy, and a series of sites dedicated to the Romanian philately and not only.

Is it much, is it a little? I

Dr. Mark Bottu (Belgia) - AEP, unul dintre cititorii noștri fideli

ECTP 2011 - European championship for thematic philately

Cea de-a 5 - a ediție este organizată de Federația Filatelică din Germania (BDPh), prin Federația Regională a Nordrhein - Westfalen, sub patronajul FEPA, în perioada 5 - 7 mai 2011, cu prilejul celui de-al 21 - lea Târg Internațional de Mărci Poștale de la Essen. Este o expoziție tematică destinată promovării competiției între exponate de nivel înalt. Expoziția este organizată pe 8 subclase tematice: artă și cultură, istorie și organizații, omul și viața de fiecare zi, sport și timpul liber, transport și tehnologie, medicină și știință, animale și plante, agricultură și animale de casă. Un exponat cuprinde 7 - 11 panouri a câte 12 pagini fiecare. Expozantul este liber să-și aleagă numărul de panouri între aceste limite, dar obligatoriu este numărul minim de 7 panouri. Comitetul de Organizare va selecționa în fiecare subclasă câte 10 exponate, pe baza distincțiilor primite la expozițiile FIP ori FEPA. Pentru fiecare

subclasă se acordă o medalie de Aur, o medalie de Argint și o medalie de Bronz. Pentru unul din cei opt medaliați cu Aur juriul acordă, prin vot, Marele Premiu ECTP. Se jurizează pe baza reglementărilor GREV și SREV ale FIP pentru exponate de filatelică tematică. Înscrierile naționale se primesc la redacția revistei până la data de 15 noiembrie 2010, urmând a fi transmise comitetului de organizare până la data de 25 noiembrie 2010. Cei interesați pot solicita, în prealabil, boșura INFO 1 și formulare pentru cereri de participare la redacția revistei [philatelica.ro](http://www.philatelica.ro). Taxa de participare este de 25 € pentru fiecare panou. Nu există comisari naționali. Exponatele se transportă personal de expozant sau de către un agent al acestuia. Exponatele pot fi transmise și prin poștă. Alte informații se pot obține consultând [website-ul](http://www.ectp.de) <http://www.ectp.de> și <http://www.briefmarkenmesse-essen.de>.

► licitații ► auction ►

	Corinphila Auktionen http://www.corinphila.ch
	David Feldman http://www.davidfeldman.com
	YAMAN AUCTION HOUSE http://www.yamanauction.com
	Profila Auctions http://www.profila.hu
	Darabanth Aukcióház https://darabanth.hu
	Antonio M. Torres http://www.antoniotorres.com
	Céres Philatélie http://www.ceres.fr/vso/default.aspx
	Christoph Gärtner Auktionen http://www.auktionshaus-gaertner.de
	François Feldman http://www.francoisfeldman.com
	Roumet http://www.roumet.fr

Publicitate. Machete și negociere tarife Advertising. Up-making and publicity price list

László KÁLLAI
e-mail: laszlo_kallai@yahoo.com
► Minimum charge €4.00. Six times for the price of five. Twelve times for the price of nine. Send text to László KÁLLAI, laszlo_kallai@yahoo.com and payment to Coriolan CHIRICHES, e-mail: c_coriolan@yahoo.com
► **Taxa de mică publicitate (schimb filatelic, vânzare - cumpărare)** este de 0,20 € pentru fiecare cuvânt, dar nu mai puțin de 4,00 € - 20 de cuvinte. Pentru 6 apariții se plătesc 5 apariții, iar pentru 12 apariții se plătesc 9 apariții. Textul se trimite d-lui László KÁLLAI, (laszlo_kallai@yahoo.com) iar contravaloarea anunțurilor de mică publicitate se achită d-lui Coriolan CHIRICHES, (c_coriolan@yahoo.com).

► schimb filatelic ► cumpărare ► vânzare ► ► philatelic exchange ► buy ► sell ►

► Cumpăr piese (pentru colecție OPEN) tematica (zona) Snagov (lac, pădure, canotaj, personalități asociate), mănăstirile Căldărușani + Țigănești (detalii în www.FundatiaSnagov.ro). Tel: 0722 601 830, e-mail: fundatia@snagov.ro
► Cumpăr piese obliterate BUCUREȘCI/BUCUREȘTI din perioada 1872-1910, Dan N. Dobrescu, e-mail: dndobrescu_dannd@yahoo.com
► Sell Romania classic lithographed issues (1865-1872), Large vermeil medal FIP, information: <http://www.philatelica.ro/sell.htm>, Dan N. Dobrescu, e-mail: dndobrescu_dannd@yahoo.com

► Buy computer topics, information: http://www.philatelica.ro/my_want_list.htm, Dan N. Dobrescu, e-mail: dndobrescu_dannd@yahoo.com
► Sell Romanian railway post until 1914 (over 500 different items) or until 1947 (over 700 different items). Razvan Popescu CP 44-110, Bucuresti 44, Romania; e-mail: razvanrpd@rdslink.ro
► Cumpăr piese tematica trandafir, office@stampand.com
► Cumpăr întreg poștal Ada Kaleh cu ștampila *Ultima zi (last day)*, Titus Orădean, titusoradean@yahoo.com

► Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor
► Responsabilitatea pentru conținutul anunțurilor (schimb, vând, cumpăr) revine exclusiv celor care au solicitat apariția lor

► Reproducerea parțială sau integrală a materialelor din revistă este permisă numai cu acordul scris al editorului
► Manuscrisul spre publicare se transmite editorului: dndobrescu_dannd@yahoo.com

philatelica.ro este o marcă înregistrată sub nr. 101604

Tipărit la Director: Coriolan CHIRICHES

Cap limpede: Florin PATAPIE-RAICU
Traduceri: Gilda ROȘCA, Florin PATAPIE-RAICU

Pentru abonamente: c_coriolan@yahoo.com

Format electronic: <http://www.philatelica.ro/revista.html>

Vânzarea la licitație a exponatului d-nei Beatrice Bachman

Florin PATAPIE - RAICU

Un anunț în *Buletinul de informații rapide*, nr. 4/12 iunie 2010, al Grupării *Weltraum - Philatelie* ne aducea la cunoștință că exponatul *From the beginning of space exploration to space mail* (De la începuturile explorării spațiului la poșta cosmică) al astrofilatelistei veterane, d-na Beatrice Bachman, s-a vândut pe 4 iunie 2010 la licitația *Casei Rapp* pentru suma de 220.000 SFr, cu 20.000 SFr peste prețul de pornire. Aceasta corespunde

sumei de aproximativ 158.000 €.

Intrând pe *site-ul* Casei de licitații *Rapp* pentru o informare generală la adresa <http://www.rapp-auktionen.ch/auktion/auktionskataloge/> puteți descărca exponatul d-nei Bachman în format *pdf*, dând *click* pe *link-ul* [Grossgold-Sammlung von Beatrice Bachmann](http://www.rapp-auktionen.ch/fileadmin/user_upload/pdf/astrophilatelie_bachmann/astrophilatelie_b_bachmann.pdf), sau direct pe *link-ul* http://www.rapp-auktionen.ch/fileadmin/user_upload/pdf/astrophilatelie_bachmann/astrophilatelie_b_bachmann.pdf

Atât reclama făcută exponatului scos spre vânzare la licitație, cât și primul cuvânt, [Grossgold](#), al *link-ului* de mai sus subliniază *Aurul Mare* cu care a fost premiat în Clasa Campionilor. După cum ne amintim, pentru prima dată s-a acordat *Aur Mare* la secțiunea *Astrofilatelie* în cadrul unei expoziții organizate sub patronajul FIP la PHILAKOREA 94, iar exponatul premiat a fost acesta, al d-nei Beatrice Bachman.

Unul din cele 50 de plicuri zburate în balonul stratosferic *FNRS* de către profesorul Auguste Piccard și asistentul său M. Cosins la data de 18 august 1932 (7 exemplare s-au pierdut după coborâre). Plicul poartă ștampila *Zurich/Flugplatz 17 VIII 32* a oficiului poștal care opera zona decolării de pe aeroportul elvețian *Dübendorf* (data fiind corectă deoarece ascensiunea balonului a avut loc în zorii zilei de 18 august, la ora 5:00 A.M.), ștampila cu data de 18.8.32 a aterizării în localitatea italiană *Pozzo lengo* și semnăturile celor doi aeronauți după încheierea reușită a unui zbor stratosferic cu scop științific în care au atins altitudinea de 16.250 m.

Plic transportat cu racheta *V 7* a celebrului pionier al propulsiei reactive, ing. Friedrich Schmiedl, în nu mai puțin celebrul prim zbor mondial de poștă cu racheta din 2.2.1931 (un număr total de 57+45=102 plicuri, realizate în două tipuri diferite și purtând adnotarea olografă a lui Schmiedl referitoare la acest zbor)

Plic adresat cosmonautului Iuri Romanenko la stația *Mir*, transportat de către echipajul navei *Soiuz TM-3* în cadrul misiunii cosmice comune URSS - Siria, obliterat la data startului (22.07.1987) cu ștampila siriană și apoi, la bordul stației spațiale *Mir*, cu ștampila pentagonală și cea poștală imediat după amarașul navei *Soiuz TM-3* la stație în data de 24.07.1987

EMISIUNILE ANULUI 2010

Coliță tip I

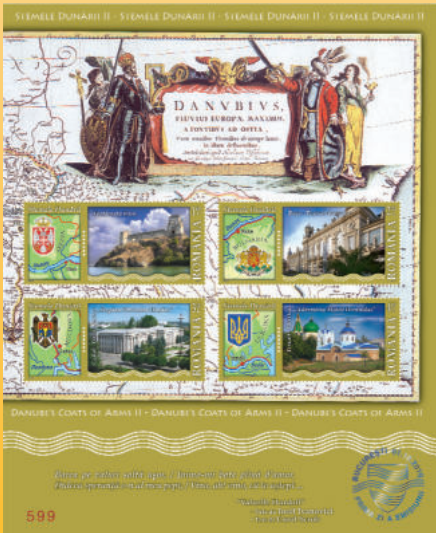
Bloc tip I

Minicoala valorii de 1,40 L

Coliță tip II, numerotată cu roșu

Bloc numerotat cu roșu (tip II)